

การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน สาระการเรียนรู้
ดนตรี รายวิชาดนตรีสากล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ถึงนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน

ปยุต นาวิกะชีวิน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดนตรีตะวันตก
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**CONSTRUCTING OF BASIC READING NOTES EXERCISE
PACKAGE OF DRUM SET DEPARTMENT OF MUSIC
WESTERN MUSIC SUBJECT FOR
PRIMARY 4 - 6 STUDENTS**

PHAYUT NAVIKASHEWIN

A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements

for Master of Arts in Western Music

Academic Year 2019

Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ชื่อเรื่อง การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน
สาระการเรียนรู้ดนตรี รายวิชาดนตรีสากลสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนสารสนเทศบางบอน

ชื่อผู้วิจัย ปยุต นาวิกะชีวิน

สาขาวิชา ดนตรีตะวันตก

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมลมาศ พร้อมสุขกุล

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ดร.ชาลินี สุริยนเปล่งแสง

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งเกียรติ สิริวงษ์สุวรรณ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีตะวันตก

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

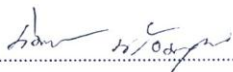
(ดร.ศมจร สว่างเจริญ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนรรฆ จรรย์นานนท์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมลมาศ พร้อมสุขกุล)

กรรมการ

(ดร.ชาลินี สุริยนเปล่งแสง)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งเกียรติ สิริวงษ์สุวรรณ)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกชัย พุทธิรัญ)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ดนตรี รายวิชาดนตรีสากลสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน
ชื่อผู้วิจัย	ปยุต นาวิกะชีวิน
สาขาวิชา	ดนตรีตะวันตก
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมลมาศ พร้อมสุขกุล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ดร.ชาลินี สุริยนเปล่งแสง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งเกียรติ ติริวงษ์สุวรรณ
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ สร้างชุดฝึกทักษะการอ่าน โน้ตกลองชุดสำหรับผู้เรียนกลองชุดขั้นพื้นฐานและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมาตรฐานที่ ศ 2.1 เพื่อกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ในชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้น โดยเชื่อมโยงกับทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bruner's Three Modes of Representation เพื่อสร้างชุดฝึกทักษะที่เป็นรูปภาพและทฤษฎีสื่อของ สมเกียรติ ตั้งนโม เพื่อนำมาปรับใช้ในการสอนเรื่องความดั่ง-เบา ในชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้น

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน โดยกำหนดให้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวน 10 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 คน ใช้ชุดฝึกทักษะจำนวน 4 ชุด ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนคะแนนเต็ม 80 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 33.6 ได้ค่าเฉลี่ยหลังเรียน 51.8 ผลสัมฤทธิ์หลังจากการเรียนชุดฝึก

ทักษะนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนคะแนนเต็ม 80 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 36.8 ได้ค่าเฉลี่ยหลังเรียน 59.8 ผลสัมฤทธิ์หลังจากการเรียนชุดฝึกทักษะนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนคะแนนเต็ม 80 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 39.4 ได้ค่าเฉลี่ยหลังเรียน 60 จึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์หลังจากการเรียนชุดฝึกทักษะนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

3. ภาพรวมของนักเรียนหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานคะแนนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนดีที่สุดมากกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กับ 5 ทั้งนี้เพราะพัฒนาการและการรับรู้ทางด้าน ความจำ การปฏิบัติของแต่ละช่วงวัย โดยนักเรียนทุกคนไม่เคยมีพื้นฐานการเรียนกลองชุดมาก่อน โดยชุดฝึกสามารถช่วยพัฒนาทางด้านความจำ โน้ต ศัพท์สังคีตและสีที่กำหนดไว้ นักเรียนจึงมีคะแนนหลังเรียนดีขึ้นกว่าก่อนเรียน

คำสำคัญ : ชุดฝึกทักษะกลองชุด การอ่านโน้ต ระดับประถมศึกษา

Title	Constructing of Basic Reading notes Exercise Package of Drum Set Department of music Western music Subject for Primary 4 - 6 Students
Author	Phayut Navikashewin
Program	Western Music
Major Advisor	Assistant Professor Dr.Pimonmas Promsukkul
Co-advisor	Dr.Chalinee Suriyonplengsaeng
Co-advisor	Assistant Professor Dr.Rungkiat Siriwongsuwan
Academic Year	2562

ABSTRACT

The objective of the study was to construct the basic reading notes exercise package of drum set and to compare the achievement of the students' learning both pre - test and post - test of Primary 4-6 students in Sarasas Witaed Bangbon School, the Second Semester, Academic Year 2019. The sample was selected from 30 students. The research tool was the basic reading notes exercise package of drum set. The data were analyzed using mean and standard deviation.

The research revealed as follows:

1. In order to construct this exercise package, the researchers took the data from the indicators of Basic Education Core Curriculum, Department of Art, learning standards 2.1 to specify learning areas in reading notes exercise package of drum set that was linked to the theory of Bruner's Three Modes of Representation for constructing in pictures together with the color theory of Somkiat Tangmano in order to adapt in teaching the loudness and softness in this exercise package.

2. The achievement of basic reading notes exercise package for Primary 4-6 students consisted of 30 students that the researchers focused on 10 students from Primary 4, 10 students from Primary 5 and 10 students from Primary 6. All students used 4 exercise packages. The achievement of Primary 4 students got the average score from pre-test 33.6 and 51.8 from post-test, the full score was 80. The result of the test indicated that the students got the higher average

than pre-test. Primary 5 students got the average score from pre-test 36.8 and 59.8 from post-test, the full score was 80. The result of the test indicated that the students got the higher average than pre-test. Primary 6 students got the average score from pre-test 39.4 and 60 from post-test, the full score was 80 and the result of the test indicated that the students got the higher average than pre-test.

3. The overall image of students' learning after using basic reading notes exercise package indicated that Primary 6 students got the higher score than Primary 4 and 5 because of the development and the memory perception in each age that the students didn't have background knowledge of learning drum set before. This exercise package helped develop the students to remember notes, glossary of musical terms and specific color, for this reason, the students could get better progress than pre-test.

Keywords: Drum Set Exercise Package, Reading Notes, Primary Level

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้ประสบความสำเร็จลงด้วยดี โดยได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมลมาศ หรือมสุขกุล ดร.ชาลินี สุริยนเปล่งแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกชัย พุทธิรัฐ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งเกียรติ สิริวงษ์สุวรรณ ที่ให้คำแนะนำดูแลเอาใจใส่ตรวจแก้ไขอย่างละเอียด จึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ณัฐพงศ์ พุทธิวิโรคม เจ้าของโรงเรียนสอนดนตรี Strong beat Thailand ที่ให้คำแนะและข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้อำนวยการและผู้บริหารโรงเรียนสารสาสน์วิเทศ บางบอน ดร.สยามพร ทองเนื้อดี อาจารย์ปัทมณี ชัยสนิท ที่อนุญาตให้เก็บข้อมูลจนวิทยานิพนธ์เล่มนี้ สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี

และขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีตะวันตก แขนงดนตรีศึกษาและบริหารงานดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาทุกท่านที่เป็น กำลังใจและช่วยเหลือเอื้ออาทรจนวิทยานิพนธ์นี้แล้วเสร็จ

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา พี่ น้อง ของผู้วิจัยที่ให้การสนับสนุนและเป็น กำลังใจให้เสมอมา

ปยุต นาวิกะชีวิน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	2
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
สมมติฐานการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
ชุดฝึกทักษะ.....	5
นวัตกรรมทางการศึกษา.....	14
ทฤษฎีการเรียนรู้.....	18
การอ่านโน้ตแบบฉบับพลัน.....	22
องค์ประกอบกลองชุดและการเรียนรู้โน้ตกลองชุด.....	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	36
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	49
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
ขั้นตอนการสร้างชุดฝึกทักษะเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่าน โน้ตกลอง ชุดขั้นพื้นฐาน.....	54
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	65
สรุปผลการวิจัย.....	65
อภิปรายผล.....	66
ข้อเสนอแนะ.....	73
บรรณานุกรม.....	75
ภาคผนวก.....	78
ภาคผนวก ก ราชานามผู้เชี่ยวชาญ.....	79
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ.....	82
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	90
ภาคผนวก ง แบบตอบรับในการเผยแพร่บทความวิจัย.....	167
ภาคผนวก จ สำเนาประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษ.....	169
ประวัติผู้วิจัย.....	171

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6	41
2	การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 : รูปภาพที่ใช้แทนสัญลักษณ์กลองชุดที่ใช้บนบรรทัด 5 เส้น แบบฝึกขั้นเริ่มต้น โดยการเคลื่อนที่ของ (Bass Drum)	46
3	การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 : รูปภาพที่ใช้แทนสัญลักษณ์กลองชุดที่ใช้บนบรรทัด 5 เส้น แบบฝึกขั้นเริ่มต้น โดยการเคลื่อนที่ของ (Snare Drum).....	47
4	การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 : แบบฝึกหัดโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน และมีสีมาเกี่ยวข้องเพื่อความดัง –เบา (ไดนามิกส์).....	48
5	การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 : แบบฝึกหัดโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน และมีสีมาเกี่ยวข้องเพื่อความดัง –เบา และใช้จังหวะในชุดฝึกทักษะมาเล่นกับเพลง (Backing Track).....	49
6	ระยะเวลาในการทดลองโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะเรื่องการสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน.....	51
7	ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานชุดฝึกทักษะที่ 1 – 4	55
8	ผลการเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องการสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ชุดฝึกทักษะที่ 1-4....	56
9	ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่องการสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานชุดฝึกทักษะที่ 1-4.....	57
10	ผลการเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่องการสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานชุดฝึกทักษะที่ 1-4.....	58

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
11	ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องการสร้างชุดฝึกทักษะการอ่าน โน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ชุดฝึกทักษะที่ 1-4....	60
12	ผลการเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องการสร้างชุดฝึกทักษะการอ่าน โน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ชุดฝึกทักษะที่ 1-4...	60
13	ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน-หลังเรียน เรื่อง การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่าน โน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศ บางบอน.....	62
14	ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน-หลังเรียน เรื่อง การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่าน โน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศ บางบอน.....	63
15	ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน-หลังเรียน เรื่อง การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่าน โน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศ บางบอน.....	63

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวความคิด.....	4
2	Three Modes of Representation.....	18
3	เบสดรัม.....	29
4	แสดร์ดรัม.....	29
5	ฉาบ.....	30
6	ไฮแฮท.....	31
7	ทอมทอม.....	31
8	ฟลอร์ทอม.....	32
9	วิธีการจับไม้แบบ Match Grip.....	33
10	วิธีการจับไม้แบบ Traditional Grip.....	33
11	ส่วนประกอบกลองชุด.....	34
12	Basic drum key.....	35
13	จังหวะกลองชุดพื้นฐาน.....	36
14	กระบวนการงานวิจัย.....	45

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาวิชาดนตรีในประเทศไทยปัจจุบันได้รับการยอมรับในสังคมไทยมากขึ้นเป็นอย่างมาก อาจจะเห็นผลงานและความสำเร็จนักดนตรีไทยในประเทศและในระดับสากลให้เห็นกันมากขึ้น ปัจจุบันการศึกษาของไทยได้เพิ่มหลักสูตรวิชาดนตรีเข้าไปในหลักสูตรการศึกษาในระบบโรงเรียนทุกระดับการศึกษาทั้งในภาครัฐและเอกชนมุ่งเน้นความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรีแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

การเรียนรู้เรื่องโน้ตจึงเป็นเรื่องสำคัญ และความสามารถในการเล่นดนตรีตามโน้ตได้นั้นจึงต้องอาศัยเวลา ความมานะ พยายามและต้องศึกษากันอย่างต่อเนื่องตามขั้นตอนจึงจะเกิดความเข้าใจ ต้องมีตำราที่ดีและมีผู้แนะนำบ้างในช่วงเริ่มต้น เพื่อวางพื้นฐานก่อนแล้วจึงไปศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ ต่าง ๆ ด้วยตนเองได้ (สมนึก อุ่นแก้ว, 2544)

ชุดฝึกทักษะจึงเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และทักษะ ทั้งยังช่วยแบ่งเบาภาระครูผู้สอน ซึ่งประโยชน์ของชุดฝึกทักษะทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้มากขึ้น มีความเชื่อมั่นฝึกทำงานด้วยตนเอง ทำให้มีความรับผิดชอบ และทำให้ครูทราบปัญหาและข้อบกพร่องของนักเรียนในเรื่องที่เรียนทำให้สามารถแก้ปัญหาได้ทันที นอกจากนี้แบบฝึกยังเปิดโอกาสให้เด็กฝึกทักษะอย่างเต็มที่ทั้งยังช่วยให้คงอยู่ได้นาน และเป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจบบทเรียนแต่ละครั้ง (ปาริชาติ สุพรรณกลาง, 2550 น.23) ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะช่วยในการฝึกหรือเสริมทักษะทางภาษา การใช้ภาษาของนักเรียนสามารถนำมาฝึกซ้ำทบทวนบทเรียน และผู้เรียนสามารถนำไปทบทวนด้วยตนเองจดจำเนื้อหาได้คงทนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย แบบฝึกถือเป็นอุปกรณ์การสอนอย่างหนึ่งซึ่งสามารถทดสอบความรู้วัดผลการเรียนหรือประเมินผลการเรียนก่อนและหลังเรียนได้เป็นอย่างดีทำให้ครูทราบปัญหาข้อบกพร่องของผู้เรียนเฉพาะจุดได้ นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง (วรรณภา ไชยวรรณ, 2549 น.41)

สำหรับการอ่านโน้ตของกลองชุดมีลักษณะพิเศษที่แตกต่างจากโน้ตของเครื่องดนตรีอื่น ๆ ทั่วไปตรงที่โน้ตของกลองไม่มีระดับเสียง (Pitch) ต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง จะมีก็แต่เพียงระดับเสียงที่ใช้อ้างอิงในทางทฤษฎีดนตรีเท่านั้น แต่โน้ตของกลองจะมีลักษณะไปในทางสัญลักษณ์มากกว่า ในเบื้องต้นจึงต้องทำความเข้าใจในสัญลักษณ์นั้น ๆ เสียก่อน การเรียนรู้ของเด็กนักเรียนในการเล่นกลองเริ่มจากการรู้จักเครื่องมือว่าแต่ละชิ้นมีชื่อเรียกว่าอะไรบ้าง และเริ่มทำความเข้าใจกับเครื่อง

ดนตรี แล้วจึงนำเข้าการจำสัญลักษณ์โน้ตกลองบนบรรทัด 5 เส้น ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบในการสอน ผู้เรียนมีการรับรู้สัญลักษณ์กลองชุดไม่เป็นไปตามเวลาที่เหมาะสม จึงได้มีวิธีการสอนอ้างอิงจาก ทฤษฎี Bruner's Three Modes of Representation 1. การรับรู้ผ่านการกระทำเพื่อเป็นต้นแบบให้ผู้เรียนทำตามหรือลอกเลียนแบบในทางด้านดนตรี คือ การให้ผู้เรียนฟังเสียงหรือตบมือตามจังหวะของตัวโน้ต (Enactive Representation) 2. การรับรู้ที่เกี่ยวกับการใช้สัญลักษณ์แทนสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ในลักษณะของรูปภาพในทางด้านดนตรี คือ การใช้ภาพที่สื่อความหมายแทนตัวโน้ต ความสั้น - ยาว ของเส้นสื่อแทนจังหวะสั้นยาวของค่าตัวโน้ต (Iconic Representation) 3. การรับรู้การใช้สัญลักษณ์ทางด้านภาษาที่ทุกคนยอมรับในทางด้านดนตรีการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องของตัวโน้ตและ เครื่องหมายต่าง ๆ ทางทฤษฎีดนตรี (Symbolic Representation)

ในฐานะครูผู้สอนกลองชุดระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน ผู้วิจัยสังเกตถึงปัญหา พฤติกรรมการอ่านโน้ตและการปฏิบัติของนักเรียนวิชาปฏิบัติดนตรี จึงเชื่อมโยงกับทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทางการอ่านโน้ต และนำทฤษฎีนี้มาปรับใช้ในการสอนเรื่อง ความดัง-เบา ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจทำการศึกษาและวิจัยในเรื่อง การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน วิชาปฏิบัติดนตรีและเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดความรู้ใหม่ ให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดสำหรับผู้เรียนกลองชุดขั้นพื้นฐาน
2. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนมีคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุด สำหรับผู้เรียนกลองชุดขั้นพื้นฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียน โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 80 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็น นักเรียนที่เริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เบื้องต้น ปีการศึกษา 2562 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 30 คน ซึ่งวิชาภาษาอังกฤษมีบริบทของการเรียนคือนักเรียนสามารถลงเรียนได้ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยจึงใช้การเลือกกลุ่มแบบเจาะจงซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยกำหนดให้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวน 10 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น

-ชุดฝึกทักษะการอ่าน โน้ตทดลองชุดขั้นพื้นฐาน

ตัวแปรตาม

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่าน โน้ตทดลองชุดขั้นพื้นฐาน

ข้อจำกัดงานวิจัย

ชุดฝึกทักษะนี้ไม่เหมาะกับผู้พิการทางสายตาหรือตาบอดสี

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อให้ได้ชุดฝึกทักษะการอ่าน โน้ตทดลองชุดสำหรับผู้เรียนทดลองชุดขั้นเบื้องต้นเพื่อส่งเสริมความจำและการรับรู้สัญลักษณ์ของตัวโน้ตของผู้เรียนวิชาทดลองชุด ระดับชั้นเริ่มต้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน
2. เพื่อเป็นแนวทางให้กับครูนักเรียนและบุคคลที่สนใจจะเรียนรู้การอ่าน โน้ตทดลองชุดขั้นพื้นฐาน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุดฝึกทักษะ หมายถึง ชุดฝึกทักษะเป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกฝนความรู้ที่ได้เรียนไปหรือเป็นการเสริมความรู้ให้กับนักเรียนเพื่อให้เกิดความถูกต้อง ชำนาญ

ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดพื้นฐาน หมายถึง สื่อช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถในการอ่านโน้ตกลองชุดเพื่อให้เกิดความถูกต้อง ชำนาญและเพิ่มประสิทธิภาพให้ผู้เรียน

การรับรู้สัญลักษณ์ของตัวโน้ต หมายถึง การรับรู้จากการใช้สัญลักษณ์ของตัวโน้ตต่าง ๆ ที่บ่งบอก จังหวะ ระดับเสียง และความยาวของเสียง หรือหมายถึงตัวเสียงเองที่เขียนแทนด้วยสัญลักษณ์

สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ผู้สอนนำมาใช้เป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียน ได้แก่ รูปภาพที่ใช้แทนโน้ตกลองชุดเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพความจำให้แก่ผู้เรียน

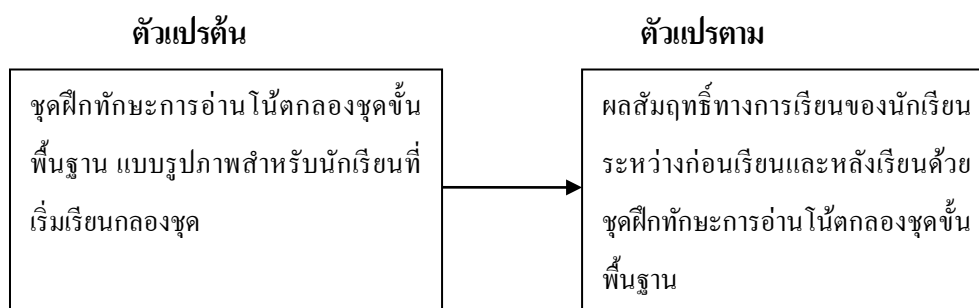
การวัดผลและการประเมินผล หมายถึง การทดสอบหรือสังเกตโดยมีผู้สอนเป็นผู้วัดเพื่อสรุปว่า นักเรียนมีความสามารถในการปฏิบัติมากน้อยเพียงใด

การรับรู้แบบเอนแอคทีฟ (Enactive Representation) หมายถึง การรับรู้ผ่านการกระทำต่าง ๆ เพื่อเป็นต้นแบบให้ผู้เรียนทำตามหรือลอกเลียนแบบในทางด้านดนตรีคือการให้ผู้เรียนฟังเสียงและปฏิบัติตามหรือตบมือตามจังหวะของตัวโน้ต

การรับรู้แบบไอคอนิก (Iconic Representation) หมายถึง การรับรู้ที่เกี่ยวกับการใช้สัญลักษณ์แทนสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ในลักษณะของรูปภาพ ในทางดนตรี คือ การใช้ภาพที่สื่อความหมายแทนตัวโน้ต ความสั้น - ยาว ของเส้นสื่อแทนจังหวะสั้นยาวของค่าตัวโน้ต

การรับรู้ที่ใช้สัญลักษณ์ (Symbolic Representation) หมายถึง การรับรู้การใช้สัญลักษณ์ทางด้านภาษาที่ทุกคนยอมรับในทางด้านดนตรีการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องตัวโน้ตและเครื่องหมายต่าง ๆ ทางทฤษฎีดนตรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ชุดฝึกทักษะ
2. นวัตกรรมทางการศึกษา
3. ทฤษฎีการเรียนรู้
4. การอ่าน โน้ตแบบฉบับพลัน
5. องค์ประกอบกลองชุดและการเรียนรู้โน้ตกลองชุด
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชุดฝึกทักษะ

ความหมายของชุดฝึกทักษะ

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2553, น.96) ได้ให้ความหมายของชุดฝึกทักษะว่า สื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่เป็นการทบทวนหรือเสริมเพิ่มเติมความรู้ให้แก่ นักเรียน หรือให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเรียนรู้หลาย ๆ รูปแบบเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ได้มีคุณลักษณะตามที่ต้องการ

สันสนีย์ สื่อสกุล (2554, น.24) งานหรือกิจกรรมที่ครูผู้สอนมอบหมายให้นักเรียนทำเพื่อฝึกทักษะและทบทวนความรู้ที่ได้เรียนไปแล้วให้เกิดความชำนาญ ถูกต้อง คล่องแคล่ว จนสามารถนำความรู้ไปแก้ปัญหาได้โดยอัตโนมัติ จากความหมายของชุดฝึกทักษะข้างต้น สรุปได้ว่า ชุดฝึกทักษะเป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนความรู้ที่ได้เรียนไปหรือเป็นการเสริมความรู้ให้กับนักเรียนเพื่อให้เกิดความถูกต้อง ชำนาญ

สุกัญญา มณีโชติ (2555, น.47) ชุดฝึกทักษะเป็นเทคโนโลยีการศึกษาประเภทหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจอย่างกว้างขวาง เพราะครูสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือชี้แนวทางในการสอน เพื่อให้ บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ชุดฝึกทักษะมีชื่อเรียกต่าง ๆ กันหลายชื่อ เช่น (Learning Package) (Learning Activity Package) (Instructional Package) (Instructional Kits) หรือ (Self – Instruction Unit) ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกันจนสามารถใช้แทนกันได้ นักวิชาการนั้นอาจใช้คำที่ต่างกันไป เพื่อความเหมาะสมในการฝึกทักษะและปฏิบัติ

ทักษะการสร้างสื่อการสอน

1. ความหมายของสื่อการสอน

วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล (2540, น.182) ได้กล่าวถึงความหมายของสื่อการสอน หมายถึง สิ่งที่เป็นพาหะหรือสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ทักษะ และเจตคติตามจุดประสงค์การเรียนรู้และตามจุดหมายของหลักสูตร

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น.192-194) ได้กล่าวถึงหลักการเตรียมสื่อการสอน, หลักการเลือกใช้สื่อการสอน, ขั้นตอนการใช้สื่อการสอน และประโยชน์ของสื่อการสอน ไว้ดังนี้

2. หลักการเตรียมสื่อการสอน

ในการเตรียมสื่อการสอนผู้สอนควรมีหลักการดังนี้

2.1 จัดทำสื่อการสอนให้สอดคล้องเหมาะสมกับบทเรียนตามแผนการที่เตรียมไว้ เช่น ภาพ บัตรคำ วิद्य แผนภูมิ เป็นต้น

2.2 สำรวจวัสดุอุปกรณ์ทุกชิ้นที่จะนำมาใช้ก่อนว่าอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ มีความชัดเจน ไม่ขาดชำรุด อาจจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขก่อนใช้ เช่น เดิมสีให้เข้มข้นถ้าของเดิมสีอ่อนหรือจางไป

2.3 ทดลองใช้วัสดุอุปกรณ์ก่อนที่จะใช้จริง เพื่อการใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องตามขั้นตอนทำให้ไม่เสียเวลาในขณะสอน

2.4 สำรวจ และจัดเตรียมห้องเรียนก่อนใช้จริงเพื่อมิให้เกิดความบกพร่องในการใช้อุปกรณ์ เช่น มีโต๊ะสำหรับวางอุปกรณ์ มีสายไฟ มีปลั๊กไฟ เป็นต้น

2.5 จัดเรียงลำดับวัสดุอุปกรณ์การใช้ก่อนหลัง เพื่อความคล่องตัวในขณะสอน

3. หลักการเลือกใช้สื่อการสอน

ในการเลือกใช้สื่อการสอน ผู้สอนควรกำหนดจุดประสงค์การสอนก่อนเพื่อเป็นเครื่องชี้แนะในการเลือกใช้สื่อการสอนและควรมีหลักการในการเลือกใช้สื่อการสอนดังนี้

3.1 เลือกใช้สื่อการสอนที่สัมพันธ์กับบทเรียน และตรงเป้าหมายกับเรื่องที่สอน

3.2 เลือกสื่อที่มีเนื้อหาถูกต้อง ทันสมัย น่าสนใจ และเป็นสื่อที่จะให้ผลต่อการเรียนการสอนมากที่สุด ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาวิชานั้น ได้ดีเป็นลำดับขั้นตอน

3.3 เป็นสื่อที่เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น ความรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียน

3.4 สื่อนั้นควรสะดวกในการใช้ มีวิธีใช้ไม่ซับซ้อนยุ่งยากมากเกินไป

3.5 ต้องเป็นสื่อที่มีคุณภาพการผลิตที่ดี มีความชัดเจนและสมจริง

3.6 มีราคาไม่แพงเกินไป หรือถ้าผลิตเอง ควรคุ้มกับเวลาและการลงทุน

3.7 พิจารณาเลือกสื่อในปริมาณที่พอเหมาะที่จะใช้ประกอบการสอนอย่างแท้จริง ไม่มากจนเกินไป จนทำให้การเรียนการสอนส่วนอื่นบกพร่อง หรือเหลือใช้ในแต่ละชั่วโมงเรียน

3.8 เลือกสื่อการสอนที่ไม่เป็นอันตรายแก่ผู้เรียน

3.9 เลือกสื่อการสอนที่มีสีสันดึงดูดความสนใจผู้เรียน ควรใช้สีที่เย็นตา และสดใส

3.10 เลือกใช้สื่อที่มีขนาดถูกต้องตามหลักเกณฑ์ เช่น บัตรคำ ควรมีตัวอักษรสูงประมาณ 1.5 นิ้ว ความหนาตัวอักษรประมาณ 1.8 นิ้ว และเขียนด้วยหมึกที่มีสีชัดเจน สีที่ควรใช้คือ สีเขียว น้ำเงิน บนกระดาษสีขาว จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ส่วนรูปแบบของตัวอักษรควรเป็นแบบที่อ่านง่ายมีหัวตัวอักษรชัดเจน

3.11 ควรเลือกใช้สื่อที่น่าสนใจจากสิ่งที่คุณเคยเห็นแล้ว หรือเลือกใช้สื่อที่สามารถเคลื่อนไหวได้ จะช่วยเร้าความสนใจผู้เรียนได้ดี

4. ขั้นตอนการใช้สื่อการสอน

การใช้สื่อการสอนนั้นอาจจะใช้เฉพาะขั้นตอนหนึ่งของการสอนหรือจะใช้ในทุกขั้น ก็ได้ ดังนี้

4.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในเนื้อหาที่กำลังจะเรียนนั้น สื่อที่ใช้ในขั้นนี้จึงเป็นสื่อที่แสดงเนื้อหากว้าง ๆ หรือเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนในครั้งก่อนยังมีสื่อที่เน้นเนื้อหาเจาะลึกอย่างแท้จริง อาจเป็นสื่อที่เป็นแนวปัญหา หรือเพื่อให้ผู้เรียนคิด และควรเป็นสื่อที่ง่ายต่อการนำเสนอในระยะเวลาอันสั้น เช่น ภาพ บัตรคำ หรือบัตรปัญหา เป็นต้น

4.2 ชี้นำดำเนินการสอนหรือประกอบกิจกรรมการเรียน เป็นขั้นสำคัญในการเรียน เพราะเป็นขั้นที่ให้ความรู้ และเนื้อหา เพื่อสนองวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนจะต้องเลือกสื่อให้ตรงกับเนื้อหาและวิธีการสอน หรืออาจจะใช้สื่อประสมก็ได้ ต้องมีการจัดลำดับขั้นตอนการใช้สื่อให้เหมาะสม และสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียน การใช้สื่อในขั้นนี้จะต้องให้ผู้เรียนได้รับความรู้นั้นอย่างละเอียดถูกต้องและชัดเจน

4.3 ชี้นำวิเคราะห์และฝึกปฏิบัติ เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ตรงแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทดลองนำความรู้ด้านทฤษฎีหรือหลักการที่เรียนมาแล้วไปใช้แก้ปัญหาในขั้นฝึกหัดโดยลงมือปฏิบัติเอง สื่อในขั้นนี้ควรเป็นสื่อที่เป็นประเด็นปัญหาให้ผู้เรียนได้ขบคิด โดยผู้เรียนเป็นผู้ใช้สื่อเองมากที่สุด เช่น สมุดแบบฝึกหัด ภาพ บัตรปัญหา ชุดการเรียนรายบุคคล เป็นต้น

4.4 ชี้นำสรุปบทเรียน เป็นขั้นสุดท้ายของการเรียนการสอน เพื่อการย้ำเนื้อหาบทเรียน ให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ถูกต้องและตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ชี้นำสรุปนี้ควรใช้ระยะเวลาสั้นๆเช่นเดียวกับชี้นำ สื่อที่ใช้สรุปจึงควรครอบคลุมเนื้อหาที่สำคัญทั้งหมดโดยย่อ และใช้เวลาสั้นๆ เช่น แผนภูมิ หรือแผ่นโปสเตอร์ เป็นต้น

5. ประโยชน์ของสื่อการสอน

สื่อการสอนให้ประโยชน์ต่อผู้เรียนและต่อผู้สอน

5.1 สื่อกับผู้เรียน

5.1.1 เป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนที่ซับซ้อนได้ง่ายขึ้นในระยะเวลาอันสั้น และสามารถช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้นได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

5.1.2 สื่อจะช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ทำให้เกิดความสนุกและไม่เบื่อหน่ายการเรียน

5.1.3 การใช้สื่อจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกัน และเกิดประสบการณ์ร่วมกันในวิชาที่เรียนนั้น

5.1.4 ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในระหว่างผู้เรียนด้วยกันเองและกับผู้สอนด้วย

5.1.5 ช่วยสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่ดีในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์จากการใช้สื่อเหล่านั้น

5.1.6 ช่วยแก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยการจัดให้มีการใช้สื่อในการเรียนการสอนรายบุคคล

5.2 สื่อกับผู้สอน

5.2.1 การใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการเรียนการสอนช่วยให้บรรยากาศในการเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น ทำให้ผู้สอนมีความสนุกสนานในการสอนมากกว่าวิธีการสอนที่เคยใช้การบรรยายแต่เพียงอย่างเดียว เป็นการสร้างความเชื่อมั่นในตัวเองให้เพิ่มขึ้นด้วย

5.2.2 สื่อจะช่วยแบ่งเบาภาระของผู้สอนในด้านการเตรียมเนื้อหาเพราะบางครั้งอาจให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาจากสื่อได้เอง

5.2.3 เป็นการกระตุ้นให้ผู้สอนค้นคว้าอยู่เสมอในการเตรียมและผลิตวัสดุใหม่ ๆ เพื่อใช้เป็นสื่อการสอนตลอดจนคิดค้นเทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนรู้น่าสนใจยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตามสื่อการสอนจะมีคุณค่าก็ต่อเมื่อผู้สอนได้นำไปใช้อย่างเหมาะสมและถูกวิธี ดังนั้นก่อนที่จะนำสื่อแต่ละอย่างไปใช้ ผู้สอนจึงควรที่จะได้ศึกษาถึงลักษณะ และคุณสมบัติของสื่อการสอน

หลักจิตวิทยาและหลักการสอนที่เกี่ยวข้องกับการทำชุดฝึกทักษะ

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2553, น. 98-100) ได้กล่าวว่าในการสร้างชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ที่เหมาะสมและสามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องนำหลักจิตวิทยาและหลักการสอนมาเป็นพื้นฐานในการจัดทำด้วย

ทฤษฎีการสอนของบรูเนอร์ (Bruner's Instruction Theory) กล่าวว่าการศึกษาจะจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนนั้น จะต้องพิจารณาหลักการ 4 ประการ คือ

1. แรงจูงใจ (Motivation) ซึ่งมีทั้งแรงจูงใจที่เกิดจากภายในตัวนักเรียนเอง จะทำให้เกิดความปรารถนาที่จะเรียนรู้ และความต้องการความสำเร็จ นอกจากนั้นยังมีแรงจูงใจที่ต้องการเข้าร่วมงานกับผู้อื่น และรู้จักทำงานด้วยกัน กล่าวได้ว่าครูจะต้องทำให้นักเรียนเกิดความปรารถนาที่จะรู้ โดยการจัดการทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจมากขึ้น เพื่อนักเรียนจะได้พยายามสำรวจทางเลือกต่าง ๆ อย่างมีความหมาย และพึงพอใจอันจะนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

2. โครงสร้างของความรู้ (Structure of Knowledge) มีการเสนอเนื้อหาให้กับนักเรียนในรูปแบบที่ง่ายเพียงพอที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ เช่น เสนอโดยให้กระทำจริง ใช้รูปภาพ ใช้สัญลักษณ์มีการเสนอข้อมูลอย่างกระชับ เป็นต้น

3. ลำดับขั้นของการเสนอเนื้อหา (Sequence) ผู้สอนควรเสนอเนื้อหาตามขั้นตอนและควรเสนอในรูปแบบของการกระทำมากที่สุด ใช้คำพูดน้อยที่สุดต่อจากนั้นจึงค่อยเสนอเป็นแผนภูมิหรือรูปภาพต่าง ๆ สุดท้ายจึงค่อยเสนอเป็นสัญลักษณ์หรือคำพูด ในกรณีที่ความรู้พื้นฐานของนักเรียนดีพอแล้วครูก็สามารถเริ่มการสอนด้วยการใช้สัญลักษณ์ได้เลย

4. การเสริมแรง (Reinforcement) การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพถ้ามีการให้การเสริมแรงเมื่อนักเรียนสามารถแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องตามเป้าหมายที่กำหนดให้

หลักการสร้างชุดฝึกทักษะ

จิรเดช เหมือนสมาน (2551, น.8) ได้ให้แนวทางในการดำเนินการสร้างชุดฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายและวางแผนในการดำเนินการสร้างชุดฝึกทักษะ
2. วิเคราะห์ทักษะและเนื้อหาวิชาที่ต้องการสร้างชุดฝึกทักษะเป็นทักษะย่อย ๆ และเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตามทักษะและเนื้อหาย่อย ๆ นั้น
3. เขียนชุดฝึกทักษะตามเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ และจิตวิทยาพัฒนาการตามวัยของผู้เรียน
4. กำหนดรูปแบบของชุดฝึกทักษะ

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2553, น.97) กล่าวว่าชุดฝึกทักษะมีหลักสำคัญเป็นแนวในการจัดทำชุดฝึกทักษะ ดังนี้

1. จัดเนื้อหาสาระในการฝึกตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
2. เนื้อหาสาระ และกิจกรรมการฝึกเหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียน
3. การวางรูปแบบของชุดฝึกทักษะมีความสัมพันธ์กับโครงเรื่อง และเนื้อหาสาระ
4. ชุดฝึกทักษะต้องมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนอ่านเข้าใจ เรียงจากง่ายไปยากมีแบบฝึกทักษะที่น่าสนใจ และท้าทายให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถ
5. มีความถูกต้อง ครูผู้สอนจะต้องพิจารณาตรวจสอบให้ดีอย่าให้มีข้อผิดพลาด
6. กำหนดเวลาที่ใช้ชุดฝึกทักษะแต่ละตอนให้เหมาะสม นอกจากนี้ยังอธิบายถึงขั้นตอนการสร้างชุดฝึกทักษะ ดังนี้
7. ศึกษาหลักสูตร หลักการ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
8. วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้ เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์ในแต่ละชุดการฝึก
9. จัดทำโครงสร้างและชุดฝึกในแต่ละชุด
10. ออกแบบชุดฝึกทักษะในแต่ละชุดให้มีรูปแบบที่หลากหลาย และน่าสนใจ
11. ลงมือสร้างแบบฝึกในแต่ละชุดรวมทั้งออกข้อสอบก่อนและหลังเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้
12. นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
13. นำชุดฝึกทักษะไปทดลองใช้บันทึกผลแล้วปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง
14. ปรับปรุงชุดฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพ
15. นำไปใช้จริง

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า หลักในการสร้างชุดฝึกทักษะควรสร้างให้ตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการฝึกความเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก สนองความสนใจ และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดทำให้ง่ายเป็นเรื่อง ๆ การประเมินผลความก้าวหน้าในการฝึกให้นักเรียนทราบทันทีทุกครั้ง

ลักษณะของชุดฝึกทักษะที่ดี

บุณณภา จงอนุคุณธนากร (2553, น. 14) กล่าวว่าลักษณะของชุดฝึกทักษะที่ดี ควรประกอบไปด้วย

1. เนื้อหาที่ตรงกับจุดประสงค์
2. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับวัยหรือความสามารถของนักเรียน

3. มีภาพประกอบ หรือวางฟอร์มที่ดี
4. มีที่ว่างเหมาะสมสำหรับการฝึกเขียน
5. ใช้เวลาที่เหมาะสม
6. ทำทายความสามารถของผู้เรียนและความสามารถนำไปฝึกด้วยตนเองได้

ชุดฝึกทักษะที่ดัดนั้นครูควรสร้างเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพื่อฝึกให้นักเรียน โดยเฉพาะไม่มีการผสมผสานปนเปกัน ผู้เรียนจะกระตือรือร้นและสนใจที่จะทำ ครูควรใช้ภาษาที่สื่อความหมายได้เหมาะสมกับวัย วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิหลังทางภาษาของนักเรียน ซึ่งชุดฝึกทักษะที่นักเรียนสนใจ และมีความกระตือรือร้นที่จะทำมีลักษณะดังนี้

1. ต้องมีการฝึกนักเรียนมากพอสมควรในเรื่องหนึ่ง ๆ ก่อนที่จะมีการฝึกในเรื่องอื่นต่อไป ทั้งนี้ทำขึ้นเพื่อสอนมิใช่ทำขึ้นเพื่อการทดสอบ
2. ควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่ง และวิธีทำตัวอย่างแสดงวิธีทำ ไม่ควรยากเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับปรุงให้ง่าย และเหมาะสมกับผู้ใ้
3. ควรแยกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อเร้าความสนใจ และเพื่อฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนเกิดความชำนาญ
4. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเองให้รู้จักค้นคว้า และรู้จักนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้ถูกต้องมีหลักเกณฑ์
5. ควรตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล การจัดทำชุดฝึกควรมีทุกระดับ ตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยากเพื่อนักเรียนจะได้เลือกทำตามความสามารถ
6. สามารถเร้าความสนใจของนักเรียนตั้งแต่หน้าปกจนถึงหน้าสุดท้าย จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุป ได้ว่าลักษณะของชุดฝึกที่ดัดนั้นควรเป็นแบบฝึกที่มีทุกระดับตั้งแต่ง่าย ปานกลาง และค่อนข้างยาก ควรเป็นแบบฝึกที่สามารถเร้าความสนใจของนักเรียนได้มีกิจกรรมหลากหลายรูปแบบชวนให้ติดตาม

ประโยชน์ของชุดฝึกทักษะ

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2553, น.96-97) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดฝึกทักษะ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธภาพ เด็กแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกัน การให้ผู้เรียนได้ทำชุดฝึกทักษะที่เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละคนใช้เวลาที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะการเรียนรู้ของแต่ละคน จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจในการเรียนรู้ นอกจากนั้นยังเป็นการส่งเสริมผู้เรียนที่เรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

2. ชุดฝึกทักษะช่วยเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่คงทน ชุดฝึกทักษะสามารถให้ผู้เรียนได้ฝึกทันทีหลังจากจบบทเรียนนั้น ๆ หรือให้มีการฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้งเพื่อความแม่นยำในเรื่องที่ต้องการฝึก หรือเน้นย้ำให้นักเรียนทำชุดฝึกทักษะเพิ่มเติมในเรื่องที่ฝึก

3. ชุดการฝึกสามารถเป็นเครื่องมือในการวัดผลหลังจากที่ผู้เรียน เรียนจบบทเรียนในแต่ละครั้ง ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความรู้ความสามารถของตนเองได้และเมื่อไม่เข้าใจ และทำผิดในเรื่องใด ๆ ผู้เรียนก็สามารถซ่อมเสริมตนเองได้ จัดได้ว่าเป็นเครื่องมือที่มีคุณค่าทั้งครูผู้สอนและผู้เรียน

4. เป็นสื่อที่ช่วยเสริมบทเรียนหรือหนังสือเรียนหรือคำสอนของครูผู้สอน ชุดฝึกทักษะที่ครูทำขึ้นเพื่อฝึกทักษะการเรียนรู้ นอกเหนือจากความรู้ในหนังสือเรียนหรือบทเรียน

5. ลดภาระการสอนของครูผู้สอน ไม่ต้องฝึกทบทวนความรู้ให้แก่นักเรียนตลอดเวลา ไม่ต้องตรวจงานด้วยตนเองทุกครั้ง นอกจากกรณีที่ชุดฝึกทักษะนั้นเป็นการฝึกทักษะการคิดที่ไม่มีเฉลยตายตัวหรือมีแนวเฉลยที่หลากหลายเป็นการฝึกความรับผิดชอบของผู้เรียน การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการทำชุดฝึกทักษะตามคำฟัง โดยมีภาระให้ทำตามที่มีมอบหมาย จัดได้ว่าเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์การทำงานให้ผู้เรียนได้นำไปประยุกต์ปฏิบัติในการดำเนินชีวิต

6. ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ การที่ผู้เรียนได้ทำชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ที่มีรูปแบบหลากหลายจะทำให้ผู้เรียนสนุกและเพลิดเพลิน เป็นการท้าทายให้ลงมือทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามชุดฝึกทักษะนั้น ๆ

องค์ประกอบของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกที่สมบูรณ์ ควรประกอบขึ้นด้วยส่วนต่าง ๆ ที่สำคัญต่อการใช้งาน ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ว่าแบบฝึกควรมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2537, น.95) กล่าวว่า แบบฝึกมีส่วนประกอบสำคัญ 4 อย่าง คือ

1. คู่มือครู หรือคู่มือการใช้แบบฝึกเป็นคู่มือที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ใช้ศึกษาและปฏิบัติตาม เพื่อให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ อาจประกอบด้วยแผนการสอนและคำอธิบาย การจัดกิจกรรมการสอน

2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับวัดความก้าวหน้าที่เกิดจากการเรียนของผู้เรียน

3. ชุดฝึกปฏิบัติเป็นแบบฝึกหัดหรือบัตรคำสั่งที่ระบุกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนของการเรียน

4. สื่อการสอน เป็นสื่อต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับเนื้อหาและประสบการณ์ อาทิ รูปภาพ สไลด์ เทปบันทึกเสียง บัตรคำ ฯลฯ

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547, น.42) กล่าวถึงส่วนประกอบสำคัญของแบบฝึก มี ดังนี้

1. คู่มือการใช้แบบฝึกเป็นเอกสารสำคัญประกอบการใช้แบบฝึกว่าใช้เพื่ออะไร และมีวิธีการใช้อย่างไร ซึ่งประกอบด้วย

1.1 ส่วนประกอบของแบบฝึก ระบุว่า แบบฝึกชุดนี้มีกี่ชุด อะไรบ้าง และ ส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น แบบทดสอบ หรือแบบบันทึกผลการประเมิน

1.2 สิ่งที่ครูหรือนักเรียนต้องเตรียมล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน

1.3 จุดประสงค์ในการใช้แบบฝึก

1.4 ขั้นตอนการใช้แบบฝึก

1.5 เฉลยแบบฝึก

2. แบบฝึกควรประกอบด้วย

2.1 ชื่อชุดฝึกในแต่ละชุดย่อย

2.2 จุดประสงค์

2.3 คำสั่ง

2.4 ตัวอย่าง

2.5 ชุดฝึก

2.6 ภาพประกอบ

2.7 แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

2.8 แบบประเมินบันทึกผลการใช้

สุจิต เหมวัล (2555, น.12-13) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าองค์ประกอบของแบบฝึกทักษะในแต่ละเล่ม ควรมีดังนี้

1. ปกนอก

2. ปกใน

3. คำนำ

4. สารบัญ

5. สารระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สมรรถนะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ต้องการฝึก

6. แบบทดสอบก่อนเรียน

7. ใบความรู้

8. ใบกิจกรรม/แบบฝึก/กิจกรรมฝึก

9. แบบฝึกหัด

10. แบบทดสอบหลังเรียน
11. บรรณานุกรม
12. เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน
13. เฉลย/แนวคำตอบแบบฝึกหัด
14. เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน
15. ปกหลัง

จากข้อเสนอแนะดังกล่าวพอสรุปได้ว่าแบบฝึกเสริมทักษะ ควรมียอดประกอบที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. ปกหน้า
2. ปกใน
3. ภาพประกอบ
4. คำนำ
5. คำแนะนำหรือคำชี้แจงในการใช้แบบฝึก
6. สารบัญ
7. แบบทดสอบก่อนเรียน
8. บทความรู้
9. ตัวอย่าง
10. แบบฝึกทักษะ
11. แบบทดสอบหลังเรียน
12. เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน
13. เฉลยคำตอบแบบฝึกหัด
14. เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน
15. บรรณานุกรม
16. ปกหลัง

นวัตกรรมทางการศึกษา

ความหมายของนวัตกรรมทางการศึกษา

ลัดดา สุขปรีดี (2523, น.19) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง ความคิด วิธีการใหม่ ๆ ทางการเรียนการสอนซึ่งรวมไปถึงแนวคิดวิธีปฏิบัติที่เก๋มาจากที่อื่นและมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนในปัจจุบัน

สำลี ทองธิว (2526, น.3) ให้ความหมายไว้ว่า นวัตกรรมการศึกษาเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาทางการศึกษา หรือเพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลง สิ่งที่มีอยู่เดิมให้ได้ มาตรฐานคุณภาพเพิ่มขึ้น ผู้สร้างนวัตกรรมจะคำนึงถึงว่า นวัตกรรมที่สร้างขึ้นมาจะต้องดีกว่าของเดิมคือ จะต้องได้รับประโยชน์มากกว่าเดิม หรือมีความสะดวกมากขึ้น ไม่ยากต่อการใช้ ตรงกับความต้องการของผู้ใช้

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2521, น.1) ให้ความหมายไว้ว่า นวัตกรรมทางการศึกษาคือความคิดและการกระทำใหม่ ๆ ในระบบการศึกษาที่ได้รับการพิสูจน์ว่าดีที่สุดใน สภาพปัจจุบันเพื่อส่งเสริมให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สมจิตร ยิ้มสุด กล่าวไว้ว่า “นวัตกรรมทางการศึกษา” (Educational Innovation) หมายถึง การนำเอาสิ่งใหม่ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของความคิดหรือการกระทำ รวมทั้งสิ่งประดิษฐ์ก็ตาม เข้ามาใช้ในระบบการศึกษา เพื่อมุ่งหวังที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่มีอยู่เดิมให้ระบบการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว เกิดแรงจูงใจในการเรียน และช่วยให้ประหยัดเวลาในการเรียน เช่น การสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การใช้วิดีโอทัศน์เชิงโต้ตอบ (Interactive Video) สื่อหลายมิติ (Hypermedia) และอินเทอร์เน็ต เหล่านี้เป็นต้น

สรุป “นวัตกรรมการศึกษา” (Educational Innovation) คือ การนำสิ่งใหม่ ๆ ซึ่งอาจจะเป็นความคิด วิธีการ หรือการกระทำ หรือสิ่งประดิษฐ์ขึ้น ทั้งในส่วนที่ไม่เคยมีมาก่อน หรือเป็นการพัฒนาดัดแปลงจากสิ่งที่มีอยู่แต่เดิมให้ดีขึ้น โดยอาศัยหลักการ ทฤษฎี ที่ได้ผ่านการทดลองวิจัยจนเชื่อถือได้นำมาใช้บังเกิดผลเพิ่มพูนประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้

ความสำคัญของนวัตกรรมการศึกษา

นวัตกรรมมีความสำคัญต่อการศึกษามากประการทั้งนี้เนื่องจากในโลกยุคโลกาภิวัตน์ โลกมีการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งความก้าวหน้าทั้งด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ การศึกษาจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงจากระบบการศึกษาที่มีอยู่เดิม เพื่อให้ทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งเพื่อแก้ไขปัญหาทางด้านศึกษาบางอย่างที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงทางด้านการศึกษาจึงจำเป็นต้องมีการศึกษาเกี่ยวกับนวัตกรรมการศึกษาที่จะนำมาใช้เพื่อแก้ไขปัญหาทางการศึกษาในบางเรื่อง เช่น ปัญหาที่เกี่ยวเนื่องกัน จำนวนผู้เรียนที่มากขึ้นการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยการผลิตและพัฒนาสื่อใหม่ ๆ ขึ้นมาเพื่อตอบสนองการเรียนรู้ของมนุษย์ให้เพิ่มมากขึ้นด้วยระยะเวลาที่สั้นลงการใช้นวัตกรรมมาประยุกต์ในระบบการบริหารจัดการด้านการศึกษาก็มีส่วนช่วยให้การใช้ทรัพยากรการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองกล่าวโดยสรุป นวัตกรรมการศึกษาเกิดขึ้นตามสาเหตุใหม่ ๆ ดังต่อไปนี้

1. การเพิ่มปริมาณของผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเป็นไปอย่างรวดเร็ว ทำให้นักเทคโนโลยีการศึกษาต้องหาวัตถุกรรมใหม่ ๆ มาใช้ เพื่อให้สามารถสอนนักเรียนได้มากขึ้น
2. การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีเป็นไปอย่างรวดเร็ว การเรียนการสอนจึงต้องตอบสนองการเรียนการสอนแบบใหม่ ๆ ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เร็วและเรียนรู้ได้มากในเวลาจำกัด นักเทคโนโลยีการศึกษาจึงต้องค้นหาวัตถุกรรมมาประยุกต์ใช้เพื่อวัตถุประสงค์นี้
3. การเรียนรู้ของผู้เรียนมีแนวโน้มในการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น ตามแนวปรัชญาสมัยใหม่ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นวัตกรรมการศึกษาสามารถช่วยตอบสนองการเรียนรู้อัตโนมัติ ตามความสามารถของแต่ละคน เช่นการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน CAI (Computer Assisted instruction) การเรียนแบบศูนย์การเรียน
4. ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีโทรคมนาคม ที่ส่วนผลักดันให้มีการใช้นวัตกรรมการศึกษาเพิ่มมากขึ้น เช่น เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ทำให้คอมพิวเตอร์มีขนาดเล็กลง แต่มีประสิทธิภาพสูงขึ้นมาก เทคโนโลยีเครือข่ายคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดการสื่อสารไร้พรมแดน นักเทคโนโลยีการศึกษาจึงคิดค้นหาวิธีการใหม่ ๆ ในการประยุกต์ใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์เป็นฐานในการเรียนรู้ ที่เรียกว่า “Web-based Learning” ทำให้สามารถเรียนรู้ในทุกที่ทุกเวลาสำหรับทุกคน (Any where, Any time for Everyone) ถ้าหากผู้เรียนสามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้

การใช้คอมพิวเตอร์ในปัจจุบันเป็นไปอย่างกว้างขวาง ในวงการศึกษาคอมพิวเตอร์มิใช่เพียงแต่สิ่งอำนวยความสะดวกในสำนักงานเท่านั้น แต่ยังใช้เป็นสื่อหรือเป็นเครื่องมือสร้างสื่อได้อย่างสวยงามเหมือนจริง และรวดเร็วกว่าก่อน นักเทคโนโลยีการศึกษาจึงศึกษาวิจัยบทนวัตกรรมการผลิตและการใช้สื่อใหม่ ๆ ตามศักยภาพของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เช่น คอมพิวเตอร์กราฟิก ระบบมัลติมีเดีย วิดีโอออนดีมานด์ การประชุมทางไกล อี-เลิร์นนิ่ง อี-เอ็ดดูเคชัน เป็นต้น

องค์ประกอบของนวัตกรรมการศึกษา

องค์ประกอบที่เป็นมิติสำคัญของนวัตกรรม มีอยู่ 3 ประการ คือ

1. ความใหม่ (Newness) หมายถึง เป็นสิ่งใหม่ที่ถูกพัฒนาขึ้น ซึ่งอาจเป็นตัวผลิตภัณฑ์ บริการ หรือกระบวนการ โดยจะเป็นการปรับปรุงจากของเดิมหรือพัฒนาขึ้นมาใหม่เลยก็ได้
2. ประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ (Economic Benefits) หรือการสร้างความสำเร็จในเชิงพาณิชย์ กล่าวคือ นวัตกรรมจะต้องสามารถทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มขึ้นได้ จากการพัฒนาสิ่งใหม่นั้น ๆ ซึ่งผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นอาจจะวัดได้เป็นตัวเงินโดยตรง หรือไม่เป็นตัวเงินโดยตรงก็ได้

3. การใช้ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ (Knowledge and Creativity Idea) สิ่งที่จะเป็นนวัตกรรมได้นั้นต้องเกิดจากการใช้ความรู้และความคิดสร้างสรรค์เป็นฐานของการพัฒนาให้เกิดซ้ำใหม่ ไม่ใช่เกิดจากการลอกเลียนแบบ การทำซ้ำ เป็นต้น

4. ประเภทของนวัตกรรมการศึกษา มี 5 ประเภทได้แก่

นวัตกรรมด้านสื่อสารการสอน เนื่องจากมีความก้าวหน้าของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์เครือข่ายและเทคโนโลยีโทรคมนาคม ทำให้นักการศึกษาพยายามนำศักยภาพของเทคโนโลยีเหล่านี้มาใช้ในการผลิตสื่อการเรียนการสอนใหม่ ๆ จำนวนมากมาย ทั้งการเรียนด้วยตนเอง การเรียนเป็นกลุ่ม และการเรียนแบบมวลชน ตลอดจนสื่อที่ใช้เพื่อสนับสนุนการฝึกอบรมผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ บทเรียน CD/VCD คู่มือการทำงานกลุ่ม เป็นต้น

นวัตกรรมด้านวิธีการจัดการเรียนการสอน เป็นการใช่วิธีระบบในการปรับปรุงและคิดค้นพัฒนาวิธีสอนแบบใหม่ ๆ ที่สามารถตอบสนองการเรียนรายบุคคล การสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนแบบมีส่วนร่วม การเรียนรู้แบบแก้ปัญหา การพัฒนาวิธีสอนจำเป็นต้องอาศัยวิธีการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาจัดการและสนับสนุนการเรียนการสอน เช่น การสอนแบบร่วมมือ การสอนแบบอภิปราย วิธีสอนแบบบทบาทสมมติ การสอนด้วยรูปแบบการเรียนเป็นคู่ เป็นต้น

นวัตกรรมด้านหลักสูตร เป็นการใช่วิธีการใหม่ ๆ ในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นและตอบสนองความต้องการสอนบุคคลให้มากขึ้น เนื่องจากหลักสูตรจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอเพื่อให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจและสังคมของประเทศและของโลกนวัตกรรมทางด้านหลักสูตรได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ หลักสูตรรายบุคคล หลักสูตรกิจกรรมและประสบการณ์และหลักสูตรท้องถิ่น

นวัตกรรมด้านการวัดและการประเมินผล เป็นนวัตกรรมที่ใช้เป็นเครื่องมือเพื่อการวัดผลและประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำได้อย่างรวดเร็วรวมไปถึงการวิจัยทางการศึกษา การวิจัยสถาบัน ด้วยการประยุกต์ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มาสนับสนุนการวัดผล ประเมินผลของสถานศึกษา ครู อาจารย์ เช่น การสร้างแบบวัดต่าง ๆ การสร้างเครื่องมือการประยุกต์ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น แนวทางในการสร้างแบบวัดผลและประเมินผล เช่น การสร้างแบบวัดแวกครู การพัฒนาคลังข้อสอบการสร้างแบบวัดความมีวินัยในตนเอง

นวัตกรรมด้านการบริหารจัดการเป็นการใช้นวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารสนเทศมาช่วยในการบริหารจัดการเพื่อการตัดสินใจของผู้บริหารการศึกษาให้มีความรวดเร็ว

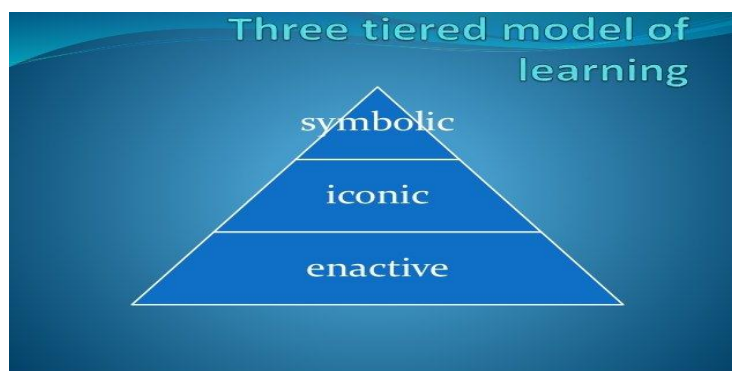
ทันเหตุการณ์ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก นวัตกรรมการศึกษาที่นำมาใช้ทางด้านการบริหารจะเกี่ยวข้องกับระบบการจัดการฐานข้อมูลในหน่วยงานสถานศึกษา เช่น การบริหารเชิงระบบ การบริหารเชิงกลยุทธ์ การบริหารเชิงบูรณาการ เป็นต้น

ทฤษฎีการเรียนรู้

Bruner's Three Modes of Representation

(สริตา บัวเขียว, 2559, น.5)

1. การรับรู้แบบเอนแอคทีฟ (Enactive Representation) เป็นการรับรู้ผ่านการกระทำเพื่อให้ผู้เรียนในทางด้านดนตรีคือการให้ผู้เรียนฟังเสียงหรือตบมือตามจังหวะของตัวโน้ต
2. การรับรู้แบบไอคอนิก (Iconic Representation) เป็นการรับรู้ที่เกี่ยวกับการใช้สัญลักษณ์แทนสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ในลักษณะของรูปภาพในทางดนตรีคือ การใช้ภาพที่สื่อความหมายแทนตัวโน้ต ความสั้น - ยาว ของเส้นสื่อแทนจังหวะสั้นยาวของค่าตัวโน้ต
3. การรับรู้ที่ใช้สัญลักษณ์ (Symbolic Representation) คือการรับรู้การใช้สัญลักษณ์ทางด้านภาษาที่ทุกคนยอมรับในทางด้านดนตรีการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องตัวโน้ตและเครื่องหมายต่าง ๆ ทางทฤษฎีดนตรี

ภาพที่ 2 Three Modes of Representation

(Saul McLeod, 2012, online)

ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพทางดนตรี

(สุกรี เจริญสุข, 2539)

ทฤษฎีของความเหมือน ความเหมือน คือ แม่แบบ หรือ เบ้า หมายถึงครูเป็นแบบอย่างให้นักเรียนเรียนรู้ ประกอบด้วย

- การเลียนแบบเป็นกระบวนการที่นักเรียนต้องได้ยินเสียงดนตรีได้เห็น และได้สัมผัสแล้วอาศัยการเลียนแบบเพื่อลอกเลียนให้เหมือนแบบ

- การทำซ้ำ เป็นการย้ำทักษะเพื่อให้เกิดความแม่นยำ การทำซ้ำทำให้เกิดความชำนาญ สามารถควบคุม และจัดการทักษะดนตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทฤษฎีการเชื่อมโยง (Connectionism) ของธอร์นไคค์

ซึ่งทิสนา แจมมณี (2555, น.51) ได้กล่าวว่ธอร์นไคค์เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ซึ่งมีหลายรูปแบบ บุคคลจะมีการลองผิดลองถูกปรับเปลี่ยน ไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบรูปแบบการตอบสนองที่สามารถให้ผลที่พึงพอใจมากที่สุด เมื่อเกิดการเรียนรู้แล้ว บุคคลจะใช้รูปแบบการตอบสนองที่เหมาะสมเพียงรูปแบบเดียว และจะพยายามใช้รูปแบบนั้นเชื่อมโยงกับสิ่งเร้าในการเรียนรู้ต่อไปเรื่อย ๆ กฎการเรียนรู้ของธอร์นไคค์สรุปได้ดังนี้

1. กฎแห่งความพร้อม การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีถ้าผู้เรียนมีความพร้อมทั้งร่างกาย และจิตใจ
2. กฎแห่งการฝึกหัด การฝึกหัดหรือการกระทำบ่อย ๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวร ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ การเรียนรู้จะไม่น่าคงทนถาวร และในที่สุดอาจลืมได้
3. กฎแห่งการใช้ การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ความมั่นคงของการเรียนรู้จะเกิดขึ้น หากได้มีการนำไปใช้บ่อย ๆ หากไม่มีการใช้อาจมีการลืมเกิดขึ้นได้
4. กฎแห่งผลที่พอใจเมื่อบุคคลได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากจะทำซ้ำต่อไป แต่ถ้ารับผลที่ไม่พึงพอใจจะไม่อยากเรียนรู้ ดังนั้นการได้รับผลที่พึงพอใจ จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้

ทฤษฎีสี

สมเกียรติ ตั้งนโม (2552, น.6) ได้กล่าวถึงทฤษฎีสีไว้ว่า ลักษณะของวัตถุที่กระทบต่อสายตาให้เห็นเป็นสีมีผลต่อจิตวิทยา คือมีอำนาจให้เกิดความเข้มของแสงที่อารมณ์และความรู้สึกได้ การที่ได้เห็นสีจากสายตา สายตาจะส่งความรู้สึกไปยังสมองทำให้เกิดความรู้สึกต่าง ๆ ตามอิทธิพลของสี เช่น สดชื่น ร้อน ตื่นเต้น เศร้า สีมีความหมายอย่างมากเพราะศิลปินใช้สีเป็นสื่อสร้างความประทับใจในผลงานของศิลปะ มนุษย์เกี่ยวข้องกับสีต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลาเพราะทุกสิ่งที่อยู่รอบตัวนั้นล้วนแต่มีสีแตกต่างกันมากมาย สีเป็นสิ่งที่ควรศึกษาเพื่อประโยชน์กับตนเองและผู้สร้างงาน

เพราะสีนั้นมีหลักวิชาเป็นวิทยาศาสตร์จึงควรทำความเข้าใจวิทยาศาสตร์ของสีจะบรรลุผลในงานมากขึ้นงานศิลปะก็จะประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี

ความหมายของสี

สี (Color) หมายถึงลักษณะแสงสว่างปรากฏแก่ตาให้เห็นเป็นสีขาว ดำ แดง เขียว เป็นต้น นอกจากนี้สีแต่ละสียังเป็นสื่อเร้าให้เกิดความรู้สึกทางด้านอารมณ์ให้แตกต่างกันอีกด้วย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546)

ดังนั้นสีจึงเป็นปรากฏการณ์ทางการมองเห็น โดยมีกำลังส่องสว่างของแสงที่ไปกระทบมวลวัตถุแล้วสะท้อนเข้าประสาทสัมผัสที่เรตินาในดวงตาเรา และสมองแปลงสภาพการรับรู้ เกิดความเข้าใจตามที่ตกลงกันของมนุษย์ นอกจากนี้สีแต่ละสียังมีอิทธิพลในทางจิตวิทยาเป็นสื่อเร้าให้เกิดความรู้สึกทางด้านอารมณ์ของมนุษย์ เพราะการที่สมองทำการแปลและรับรู้ความรู้สึกของสีแต่ละสีของแต่ละคนนั้นแตกต่างกันไปบ้างทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้ของคน ๆ นั้น ที่เคยเห็นสีมาก่อนหรืออาจมีสาเหตุมาจากความบกพร่องของสายตาในการรับคลื่นแสง เช่น คนตาบอดสี เป็นต้น

ความสำคัญของสี

ทุกวันเราจะมองเห็นสีต่าง ๆ มากมายที่อยู่รอบตัว และคงต้องยอมรับว่า สีนั้นเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สร้างความสะดุดตาแก่ผู้ที่พลเห็น แม้ว่าตัวสีเองจะไม่ใช่ว่าสิ่งจำเป็นในชีวิตในด้านความเป็นอยู่ของมนุษย์ แต่ก็มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตประจำวันอย่างมาก คือสามารถแยกแยะสิ่งต่าง ๆ ได้ เช่น สัญญาณจราจรสีเขียวหมายถึงให้ไปได้ สีแดงหมายถึงหยุด เป็นต้น ด้วยเหตุนี้สีจึงมีความสำคัญแตกต่างกันตามทัศนคติของบุคคลแต่ละสาขาอาชีพที่จะมองบทบาทของสีที่จะนำไปใช้ในสาขานั้น ๆ เช่น สีสำหรับนักวาดภาพจะหมายถึงเครื่องมือที่ช่วยในการถ่ายทอดประสบการณ์ของมนุษย์ ถ้าเป็นนักบริหารการตลาดจะใช้สีเป็นเครื่องมือช่วยกระตุ้นให้ลูกค้า หรือกลุ่มเป้าหมายเกิดความสนใจอยากที่จะซื้อสินค้า สำหรับการออกแบบทางการพิมพ์ สีจะช่วยสร้างอารมณ์แยกแยะวัตถุ และบอกข้อมูลต่าง ๆ ได้ เช่น การใส่สีอ่อน ๆ เพื่อให้เกิดความรู้สึกสงบเยือก การใส่กรอบสีเหลี่ยมสีล้อมรอบกลุ่มรูปภาพเพื่อที่จะแสดงให้เป็นกลุ่มเดียวกัน การพิมพ์ข้อความสีแดงเพื่อให้บอกเป็นคำเตือนให้ระวัง เป็นต้น ดังนั้นสีจึงช่วยเพิ่มพูนความสำคัญให้กับงานออกแบบและผลิตภัณฑ์สิ่งพิมพ์ดังต่อไปนี้ (ผลกามาศ ผจญแก้ว, 2543, น.129)

1. ดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านหรือผู้ที่ดู การดึงดูดความสนใจผู้อ่านนับเป็นวัตถุประสงค์หลักของการใช้สีในการออกแบบทางการพิมพ์ การใช้สีที่ให้เกิดความแตกต่างเป็นหลักการอันแรกที่จะใช้ดึงดูดความสนใจได้แต่จะต้องใช้กับองค์ประกอบสำคัญที่สุดที่ต้องการเน้นและจัดวางอย่าง

เหมาะสม เช่น การใช้สีมากเกินไป และ การจัดวางอย่างกระจัดกระจายจะทึกลายเป็นการเบี่ยงเบนความสนใจจากข้อมูลซึ่งต้องการสื่อสารได้

2. สร้างความสัมพันธ์หรือความรู้สึกตามสภาวะการณ์จริง โดยธรรมชาติมนุษย์มักจะนึกถึงสีต่างๆ ให้เกี่ยวข้องกับสภาวะของสิ่งของต่าง ๆ ที่มีสีนั้น เช่น เนื้อสดที่คิงจะมีสีแดง ถ้าปรากฏเป็นสีเขียวเรียกว่าเนื้อชิ้นนั้นไม่สด การพิมพ์ภาพดังกล่าวเป็นภาพสีก็จะเพิ่มความรู้สึกตามสภาวะความเป็นจริงได้ ให้เกิดความสมจริงจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถใช้บ่งบอกความรู้สึกร้อนหรือเย็น ความเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ อย่างไรก็ตาม ความรู้สึกเกี่ยวข้องกับสีที่ใช้นี้อาจไม่ชัดเจนแน่นอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิจารณ์และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

3. ช่วยให้อ่านได้ง่าย การอธิบายบางสิ่งบางอย่างในเนื้อหา บางครั้งอาจใช้สีประกอบในการอ้างอิงถึง เนื่องจากสีสามารถที่ช่วยนักสื่อสารให้สื่อสารข้อมูลข่าวสารได้ดีและผู้อ่านสามารถจำข้อมูลข่าวสารนั้นได้ง่ายขึ้น เช่น นักโฆษณา มักใช้สีที่ผู้มองเห็นได้ง่าย เช่น สีเหลืองหรือสีแดง และการใช้สีนั้นซ้ำทุกครั้งก็จะเป็นการสร้างสัญลักษณ์ประจำให้กับสินค้านั้นได้ นอกจากนี้ยังเป็นการบ่งบอกว่าสีส่วนไหนที่ควรอ่านก่อนหลัง เช่น การใส่ข้อความที่จะให้อ่านก่อนลงกรอบสี หรือพิมพ์ข้อความเป็นสี

4. สร้างบรรยากาศที่พึงพอใจ โดยต้องเลือกใช้สีตามหลักการออกแบบ เช่น ความสมดุล ความกลมกลืน ความแตกต่าง และจังหวะ เป็นต้น การทำให้อองค์ประกอบศิลป์ดูมีการเคลื่อนไหว เช่น การใช้สีส้มและสีน้ำเงินอยู่ด้วยกันจะดูกลมกลืน แต่การใช้สีที่ผิดพลาดอาจจะทำให้แย่กว่าการไม่ใช้สีเลยก็ได้

5. รวมหรือแยกกลุ่มเนื้อหา บางครั้งสีอาจใช้ในการรวมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกันเข้าด้วยกัน และแยกกลุ่มเนื้อหาที่ต่างกันออกจากกัน เช่น สร้างกรอบพื้นสกรีนสีสำหรับข้อความ หรือพิมพ์พื้นหลังที่วางภาพเป็นสี เพื่อจัดให้เป็นกลุ่มเรื่องเดียวกัน นอกจากนี้ยังใช้สีในการแยกส่วนต่าง ๆ ของข้อมูลในแผนภูมิ หรือกราฟ เพื่อให้สามารถเข้าใจในข้อมูลชัดเจนขึ้น หรือใช้สีจัดระบบหัวข้อของเนื้อหา เช่น การใช้สีเป็นรหัสของหน่วยต่าง ๆ ของข้อมูลในหนังสือคู่มือ หรือในเอกสารการฝึกอบรม เป็นต้น

อารมณ์และความหมายของสีตามหลักจิตวิทยา

ได้นำเสนอความหมายของสีและผลกระทบที่มีต่ออารมณ์และความรู้สึกดังนี้ สีขาวคือความบริสุทธิ์ความสงบเรียบง่าย สีเหลืองคือความอบอุ่นมิตรภาพความสนุกสนาน สีเขียวคือความสงบเป็นธรรมชาติมีชีวิตชีวา สีส้มคือความคิดสร้างสรรค์มีความเชื่อมั่นรุ่งเรืองสนุกสนาน สีแดงคือความร้อนแรงตื่นเต้นท้าทาย สีชมพู คือความอ่อนหวาน นุ่มนวล สีม่วง คือความหรูหรา สง่างาม ลึกลับ สีฟ้า คือความสว่าง อิสระเสรี สงบ เยือกเย็น และมีความคิดสร้างสรรค์ สีน้ำตาล คือความ

มันคงเด็ดเดี่ยว สุขุม เรียบง่าย สีเทาคือความสมดุล ความร่วมมือ และสีดำ คือความเข้มแข็ง ทำทนาย (Eiseman, 2000, p.62-63 อ้างถึงใน วรินทร์ธร กิจธรรม, 2558, น.78)

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง (กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงดงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้

ดนตรี

มีความรู้ความเข้าใจในองค์ประกอบของดนตรี แสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึกลงทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าดนตรี ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ร้องเพลงและเล่นดนตรี ในรูปแบบต่างๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรินะเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณี วัฒนธรรมและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ (ดนตรี)

มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ อ่านเขียน ร้องโน้ตสากล อ่านเขียนโน้ตดนตรีสากล 5 ระดับเสียง ใช้เครื่องดนตรีบรรเลงจังหวะและทำนอง อ่านเขียนสากล ทำนองง่าย ๆ ถ่ายทอดความรู้สึก และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

คุณภาพผู้เรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับเสียงดนตรี เสียงร้อง เครื่องดนตรี และบทบาทหน้าที่ รู้องค์ประกอบของดนตรี ศัพท์สังคีตในบทเพลง ประโยคและอารมณ์ของบทเพลงที่ฟัง ร้องและบรรเลงเครื่องดนตรี ด้นสดอย่างง่าย เขียนโน้ตสากลได้ในรูปแบบต่างๆ ถ่ายทอดความรู้สึกของบทเพลงที่ฟัง

การอ่านโน้ตแบบฉบับพลัน

การเรียนอ่านโน้ตจึงเป็นเรื่องที่สำคัญในการเรียนดนตรี การปฏิบัติจนสามารถเล่นตามโน้ตได้นั้นจึงต้องอาศัยเวลาความมานะพยายามและต้องฝึกฝนอย่างต่อเนื่องตามขั้นตอนจึงจะได้ผลเพื่อวางพื้นฐานก่อนแล้วจึงไปศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ

ความหมายของการอ่านโน้ตแบบจับพลัน

อภิชัย เลี่ยมทอง (2551, น.23) การบรรเลงบทเพลงหรือบทฝึกโดยผู้บรรเลงไม่เคยซ้อมมาก่อน และต้องพยายามบรรเลงอย่างถูกต้องหรือใกล้เคียงกับข้อกำหนดในบทเพลงนั้นให้มากที่สุด โดยเฉพาะเรื่องจังหวะ ระดับเสียงและความดัง - เบา อ่านโน้ตแบบจับพลันให้ได้อย่างแม่นยำถูกต้องนั้นนอกจากที่ผู้เล่นต้องมีทักษะการบรรเลงเครื่องดนตรีแล้ว จะต้องเข้าใจความหมายของดนตรีที่บรรเลงเป็นอย่างดี จึงจะสามารถสื่อสารบทเพลงนั้นให้ผู้ฟังเข้าใจได้ อ่านโน้ตแบบจับพลัน (Sight -Reading) นั้นมักจะนำมาเป็นส่วนหนึ่งของบท ใช้ทดสอบทางดนตรี ทั้งการสอบเข้าเรียนดนตรีในระดับสูง การสอบวัดระดับทางดนตรีหรือการทดสอบเข้าเป็นสมาชิกในวงดุริยางค์ทั้งระดับสมัครเล่นและอาชีพ จึงเป็นความสำคัญที่นักดนตรีต้องฝึกฝนให้ชำนาญ

วิธีการฝึกฝนการอ่านโน้ตแบบจับพลันที่ดี

การอ่านโน้ตแบบจับพลัน สามารถฝึกฝนจากการเรียนปฏิบัติ เครื่องดนตรีโดยผู้สอนให้นักเรียนฝึกการอ่านโน้ตแบบจับพลัน จากบทเพลงที่มีระดับความยากง่ายและซับซ้อน ที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนอย่างเป็นประจำและต่อเนื่อง การอ่านโน้ตแบบจับพลันควรสอดแทรกอยู่ให้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนดนตรีตั้งแต่เริ่มต้นผู้สอนควรให้ความสำคัญของการอ่านโน้ตแบบจับพลันแก่นักเรียน เพราะจะเกิดผลดีทั้งแก่ผู้เรียนและผู้สอนในเวลาเดียวกัน เมื่อนักเรียนมีความสามารถในการอ่านโน้ตแบบจับพลัน ดีขึ้นก็จะสามารถเรียนรู้บทเพลงได้ด้วยตัวเอง อีกทั้งจะสนุกกับการเล่นดนตรีร่วมกับผู้อื่น ผู้สอนสามารถมุ่งเน้นการสอนไปสู่เนื้อหาของดนตรีลดเวลาการแก้ไขข้อผิดพลาดจากมาตรฐานการบรรเลงด้านจังหวะและระดับเสียงของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

พื้นฐานและขั้นตอนการฝึก

การฝึกการอ่านโน้ตจับพลันสามารถเริ่มจากการเริ่มสังเกตบทเพลงต่าง ๆ โดยใช้ความรู้ทางด้านทฤษฎีดนตรี สังเกตคีย์แจเสียง (Clef) เครื่องหมายประจำคีย์แจเสียง (Key Signature) เครื่องหมายประจำจังหวะ (Time Signature) ในบทเพลงเมื่อลงมือบรรเลงต้องปฏิบัติจังหวะให้ถูกต้องก่อน ผู้บรรเลงต้องรักษาจังหวะให้ต่อเนื่องนับจังหวะให้สม่ำเสมอ ขั้นตอนต่อไปจึงค่อยเริ่มสังเกตมิติเสียง เช่น ความดัง - เบา ความสั้น - ยาว การเปลี่ยนจังหวะเร็ว - ช้า ให้ใกล้เคียงกับที่เพลงต้องการให้มากที่สุด

การฝึกรวมโน้ตและจังหวะเข้าด้วยกันอย่างคงที่สม่ำเสมอ

ก่อนจะรวมเล่นระดับเสียงและจังหวะเข้าด้วยกัน ต้องมั่นใจว่าผู้ฝึกสามารถปฏิบัติระดับเสียงและจังหวะนั้นได้อย่างถ่องแท้เสียก่อน แต่ถ้ายังปฏิบัติผิดอันเกิดจากความลังเลหรือไม่มั่นใจผู้เล่นต้องยังคงดำเนินการเล่นต่อไปเพื่อเป็นการฝึกอ่านโน้ตแบบจับพลันซึ่งต้องคงรักษาจังหวะ

ของเพลงไว้ก่อน การเลือกจังหวะที่ไม่เร็วไม่ช้าเกินไป ก็เป็นเรื่องสำคัญการปฏิบัติจังหวะให้สม่ำเสมอ

ข้อควรปฏิบัติ 10 ข้อ ระหว่างการอ่านโน้ตแบบจับพลัน

1. บรรเลงไปเรื่อย ๆ อย่าหยุดถึงแม้ว่าจะเล่น โน้ตผิดหรือตกหล่นไปบ้าง
2. ให้นับจังหวะต่อไปอย่างสม่ำเสมอของความเร็วไว้ให้ต่อเนื่องยกเว้นว่าในเพลงนั้นมีการเปลี่ยนอัตราความเร็ว มีจังหวะช้าลงหรือเร็วขึ้นและใช้การนับแบ่งย่อยในจุดที่มีความยาก ฟังระลึกไว้ว่าจังหวะที่ถูกต้องชัดเจนรักษาความเร็วให้สม่ำเสมอเป็นหัวใจของการอ่านโน้ตแบบจับพลัน (Sight - Reading) ที่สำคัญกว่าระดับเสียงที่ถูกต้อง
3. ให้อ่านและมองโน้ตเป็นกลุ่มเหมือนการอ่านหนังสือ อย่ามองโน้ตทีละตัว
4. สังเกตเครื่องหมายกำหนดลักษณะเสียง (Articulation) การกำหนดคันชัก (Bowing) สำหรับผู้เล่นเครื่องสาย และเครื่องหมายความดัง - เบา
5. ระวังข้อผิดพลาดอันจะเกิดขึ้น โดยง่ายเช่น สัมเครื่องหมายโน้ตจรภายในห้องเดียวกัน ตัวอย่างเช่นเมื่อมีเครื่องหมายชาร์ปหน้าโน้ต G โน้ต G ตัวที่ 2 ภายในห้องเดียวกัน ต้องเล่นเป็น G ชาร์ปด้วย
6. บรรเลงโน้ตตามความรู้สึกของเพลงโดยไม่เน้นจุดใดจุดหนึ่งมากเกินไปกำหนด
7. มองหากลุ่มโน้ตที่มีความคล้ายกันของประโยคเพลง (Phrase) ทุญแจเสียง (Clef) หรือ เคเดนซ์ (Cadence) ที่มักจะย้อนกลับมาอีกหรือกลุ่มบันไดเสียง อาร์เพจิโอ กลุ่มโน้ตประจูด (Dotted Note) ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจช่วยให้เราสามารถจัดวางตำแหน่งนิ้วของการเล่นได้โดยง่ายด้วยประสบการณ์จากการฝึกซ้อมที่เคยปฏิบัติมา
8. อ่านโน้ตไปข้างหน้าตลอดเวลาและพยายามให้ความสำคัญในแต่ละกลุ่มโน้ต อ่านกลุ่มโน้ตถัดไปเพื่อเก็บข้อมูล เช่น เดียวกับการขับรถที่ต้องมองออกไปข้างหน้าเพื่อคาดคะเนทิศทางก่อนที่เราจะขับไปถึง ต้องมองสัญญาณไฟป้ายจราจร ฯลฯ ไม่เพียงแต่มองถนนที่รถกำลังวิ่งอยู่เท่านั้น
9. ในการอ่านโน้ตแบบจับพลัน (Sight - Reading) ร่วมกับวงดนตรีแชมเบอร์ขนาดเล็ก (Chamber music) หรือวงดุริยางค์ขนาดใหญ่ ผู้ฝึกต้องพยายามฟังผู้อื่นที่บรรเลงด้วยว่าพร้อมกันหรือไม่ เช่นเดียวกันกับการขับรถที่ต้องรักษาความเร็ว รักษาระยะระหว่างรถคันข้างหน้า
10. บรรเลงเพลงให้มีความเป็น “ดนตรี” ให้มากที่สุด การอ่านโน้ตแบบจับพลัน (Sight - Reading) มิใช่การเล่นตัวโน้ตเพียงอย่างเดียว คนตรีนั้นต้องมีความมกตงมในเสียง สีสัน ความหนา - บางและทิศทางเช่นเดียวกันกับภาพวาด ควรบรรเลงออกมาได้อย่างชัดเจน แม้กระทั่งเป็นการอ่านโน้ตแบบจับพลัน (Sight - Reading) ครั้งแรกก็ตาม

การปรับปรุงการอ่านโน้ตแบบจับพลัน (Sight-Reading) ให้ดีขึ้นนั้นต้องหมั่นฝึกฝนหาประสบการณ์ด้วยการเล่นบทเพลงใหม่ ๆ กับผู้อื่นที่มีความสามารถด้านการอ่านโน้ตแบบจับพลัน (Sight - Reading) ไม่ว่าจะเป็นการอ่านโน้ตแบบจับพลัน (Sight - Reading) ในวงประเภท (Chamber Music) วงดุริยางค์ขนาดเล็กหรือใหญ่ล้วนจะช่วยให้ผู้ฝึกมีพัฒนาการในการอ่านโน้ตได้สมบูรณ์มากขึ้น ฟังระลึกไว้เสมอว่าความสามารถทางการอ่านโน้ตแบบจับพลัน (Sight - Reading) นั้น จะช่วยให้เราสามารถเปิดโลกใหม่ทางดนตรีได้อย่างรวดเร็วและง่ายขึ้น

พัฒนาการการเรียนรู้ของเด็ก

หมายถึง การก้าวหน้า การเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง เริ่มตั้งแต่การปฏิสนธิจนถึงเวลาสิ้นลมหายใจในทางจิตวิทยาการศึกษาเรื่องพัฒนาการเกี่ยวข้องกับการศึกษาเรื่องพฤติกรรมที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไปในแต่ละช่วงเวลาของอายุเด็ก ซึ่งต้องการที่จะเรียนรู้ถึงลักษณะทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม แม้ว่าการพัฒนาการจะค่อยเป็นค่อยไป แต่ก็มีบางช่วงที่การเปลี่ยนแปลงมีมากหรือรวดเร็วจนเห็นได้ชัด เช่น ในวัยรุ่นการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายเป็นไปรวดเร็วกว่าในวัย 7 - 8 ขวบ เป็นต้นพัฒนาการเป็นผลเนื่องมาจากภาวะและสภาพแวดล้อม ภาวะเป็นกระบวนการทางชีววิทยาที่เกิดขึ้นเมื่อถึงเวลาตามธรรมชาติ เช่น เด็กสามารถเดินได้เมื่ออายุประมาณ 1 ขวบ เมื่อก้ามเนื้อและกระดูกพัฒนาจนถึงจุดหนึ่งแล้ว อย่างไรก็ตามสภาพแวดล้อมก็มีผลต่อภาวะเช่นกัน เช่น เด็กที่ขาดอาหาร หรือเป็นโรคบางชนิด ทำให้ก้ามเนื้อและกระดูกไม่พัฒนาไปเท่าที่ควร เด็กผู้นั้นก็ไม่สามารถเดินได้ เมื่อถึงวัยที่ควรเดินได้แล้วก็ตาม

ควรทำความเข้าใจก่อนว่าในการกล่าวถึงพัฒนาการนั้นเป็นการกล่าวโดยทั่ว ๆ ไป ฉะนั้นไม่จำเป็นว่าเด็กทุกคนต้องมีการพัฒนาการเป็นไปในเวลาเดียวกัน เด็กแต่ละคนย่อมมีช่วงการพัฒนาการแตกต่างกันไปตามแต่ภาวะและสภาพแวดล้อมของตนเอง

ที่จะกล่าวต่อไปนี้เน้นหนักในการพัฒนาด้านสติปัญญา อย่างไรก็ตามพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคมจะกล่าวถึงด้วยเสมอ ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนดนตรีเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการด้านสติปัญญาอย่างมากเช่นเดียวกับสาระวิชาอื่น

การศึกษาพื้นฐาน (Basic education) หมายถึง การศึกษาที่มุ่งให้ตอบสนองความต้องการทางการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน ซึ่งรวมถึงการเรียนการสอนในระดับต้น ซึ่งเป็นพื้นฐานให้แก่การเรียนรู้ขั้นต่อไป เช่นการศึกษาสำหรับเด็กวัยเริ่มต้น การศึกษาระดับประถม การสอนให้รู้หนังสือ ทักษะความรู้ทั่วไป ทักษะเพื่อการดำรงชีวิต สำหรับเยาวชนและผู้ใหญ่ในบางประเทศ การศึกษาพื้นฐานยังขยายขอบเขตไปถึงระดับมัธยมด้วย ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า การศึกษา

พื้นฐานมิได้หมายความว่าจำกัดอยู่เฉพาะการศึกษาชั้นประถมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาขั้นต้นเท่านั้น แต่ยังคงครอบคลุมการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งบุคคลส่วนใหญ่สามารถโอกาสเรียนด้วยระดับประถม 4 - 6 (9 - 11 ขวบ)

เด็กในวัย 9 - 11 ขวบ หรือระดับประถมศึกษา 4 - 6 มีพัฒนาการดนตรีแตกต่างไปบ้างจากเด็กในวัยที่ผ่านมาส่วนใหญ่เด็กในวัยนี้มีความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดในด้านจังหวะทำนอง และรูปแบบของเพลงที่ซับซ้อน กล่าวคือ สามารถเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ ที่ยากขึ้นสลับซับซ้อนขึ้นได้ ความละเอียดอ่อนเกี่ยวกับอารมณ์เพลงจะมีมากขึ้นแนวคิดที่พัฒนาเพิ่มขึ้นคือเรื่องเสียงประสาน เด็กในวัยนี้ควรมีโอกาสร้องเพลงประสานเสียงประเภทต่าง ๆ เพราะเป็นวัยที่พร้อมจะรับรู้เกี่ยวกับแนวคิดเรื่องนี้ ซึ่งเด็กในวัยที่ผ่านมาไม่มี

ด้านจังหวะเด็กมีความรับรู้และความจำเกี่ยวกับรูปแบบของจังหวะดีขึ้น ด้านทำนองเด็กสามารถร้องเพลงที่มีช่วงเสียงกว้างมากขึ้น มีแนวคิดเรื่องระดับเสียงดีขึ้น การร้องเพลงเพี้ยนของเด็กควรมีน้อยลงตามลำดับ อย่างไรก็ตามการร้องเพลงเพี้ยนมิใช่เป็นเรื่องผิดปกติของเด็กวัยนี้เพราะยังอยู่ในช่วงพัฒนาแนวคิดเรื่องระดับเสียงเช่นกัน

ด้านลักษณะของเสียงเด็กสามารถแสดงออกทางการร้องเพลงได้มากขึ้น และชอบร้องเพลงที่มีหลายรสหลายแบบทั้งสนุกสนานและหวาน ๆ ในบางครั้ง

ในวัยนี้เด็กเริ่มแสดงให้เห็นว่าตนชอบเพลงประเภทใดจึงเป็นการดีถ้าบิดามารดาสนับสนุนให้เด็กมีความเชื่อมั่นและเลือกประเภทของเพลงที่ตนชอบ พร้อมทั้งสนับสนุนให้เรียนดนตรีถ้าสามารถทำได้ตามที่เด็กชอบ

กิจกรรมที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองจัดหาและร่วมไปกับเด็กได้ควรเป็นการให้เด็กมีส่วนเลือกเพลงที่จะฟัง เลือกรายการดนตรีที่จะไปชมบ้าง ซึ่งทำให้เด็กสนใจดนตรีมากขึ้นบิดามารดาไม่ควรกะเกณฑ์รายการที่เด็กไปดูเสียทุกครั้งไป ในยามว่างอาจร่วมร้องเพลงกับเด็กโดยอาจเป็นเพลงวน (Round) คือการร้องเพลงเดียวกันแต่ขึ้นต้นไม่พร้อมกัน เด็กจะสนุกสนานและเป็นกิจกรรมพัฒนาแนวคิดด้านเสียงประสานที่ดีอีกด้วย สำหรับบิดามารดาที่มีบุตรหลายคนหรือแถบบ้านใกล้เรือนเคียงมีเด็กเรียนดนตรีเช่นกัน อาจจัดกิจกรรมดนตรีให้เด็กแสดงร่วมกันเป็นครั้งคราวเพื่อความสนุกสนานและสร้างเสริมพัฒนาการด้านการเล่นดนตรีเป็นวงไปด้วย

เนื่องจากเด็กวัยนี้มีความสามารถในการอ่านดีแล้ว เป็นการสมควรในการจัดหาหนังสือต่าง ๆ ทางดนตรี เช่น ประวัติดนตรี เพลงพื้นเมือง ประวัติดนตรี ให้เด็กได้อ่านเพื่อสร้างความสนใจและพัฒนาความรู้ของเด็กเกี่ยวกับดนตรีให้กว้างขวางออกไป

การพาเด็กไปชมดนตรีเป็นกิจกรรมที่ควรกระทำเช่นเดียวกับเด็กในวัย 6 - 8 ขวบ แต่เด็กในวัยนี้สามารถนั่งฟังเพลงได้นานขึ้นเพราะมีสมาธิยาวนานขึ้นจึงอาจพาเด็กไปชมการแสดงดนตรีที่เป็นเรื่องเป็นราวจริง ๆ บ้างเป็นบางครั้งบางคราว เพื่อให้เด็กเรียนรู้ถึงบรรยากาศที่แท้จริงในการฟังเพลง พร้อมทั้งเป็นการจูงใจให้เด็กสนใจดนตรีมากขึ้น

สำหรับเด็กที่เรียนดนตรีเป็นพิเศษบิดามารดาควรพุดคุยถามความรู้สึกของเด็กต่อการเรียนการสอนให้มาก เพราะถ้าเด็กได้ครูไม่ดีหรือไม่ชอบวิธีการเรียนการสอนอาจทำให้เด็กมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อดนตรีและเลิกสนใจดนตรีได้

บิดามารดาควรเข้าใจว่าดนตรีเป็นเรื่องของความชอบ ความสนใจของเด็ก นอกเหนือไปจากความสามารถที่จะเรียนได้ ดังนั้น ในช่วงวัยนี้ถ้าเด็กได้เรียนดนตรีมาเป็นระยะเวลา 3 - 4 ปีต่อกัน และเด็กแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดว่าไม่ชอบเรียนดนตรี ชอบทำกิจกรรมด้านอื่นมากกว่าน่าจะเป็นการดีที่ปล่อยให้เด็กไปศึกษาหาความชำนาญในสิ่งที่เขาสนใจมากกว่า โดยอาจเรียนดนตรีไปด้วย ถ้าเด็กคิดว่าสามารถทำได้และอยากทำอยู่บ้างหรืออาจหยุดเรียนหรือเลิกเรียนดนตรีไปเลย ทั้งนี้ควรที่บิดามารดาและเด็กจะปรึกษาหารือกันและตัดสินใจร่วมกันเพื่อความเข้าใจอันดีของทั้งสองฝ่าย

สิ่งที่ผู้ปกครองสามารถกระทำได้เพื่อส่งเสริมสนับสนุนและดูแลให้พัฒนาการด้านดนตรีของเด็กดำเนินไปด้วยดี คือการให้พบปะพุดคุยกับครูหรืออาจารย์สอนดนตรีอย่างสม่ำเสมอ เพื่อทราบการเรียนการสอนดนตรีว่าเป็นอย่างไร และถ้ามีสิ่งใดควรแก้ไขปรับปรุงน่าจะได้เสนอแนะทางโรงเรียนให้ช่วยเหลือการเรียนการสอนดนตรีให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เนื่องจากเด็กในวัยนี้มีความใกล้ชิดกับครูอาจารย์ในโรงเรียนมาก ถ้าครูสอนดีนักเรียนชอบการสอนของครูย่อมช่วยให้การเรียนดนตรีของเด็กได้ทั้งเนื้อหาและเกิดทัศนคติที่ดีต่อดนตรีด้วย

โดยสรุปเด็กวัยนี้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากโรงเรียนเป็นส่วนใหญ่บิดามารดาหรือผู้ปกครองควรมีการติดต่อกับโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อทราบถึงการเรียนการสอนดนตรี นอกจากนี้สภาพแวดล้อมทางบ้านก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการส่งเสริมพัฒนาความสามารถทางดนตรีของเด็ก บิดามารดาควรเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมทางดนตรีมี โอกาสแสดงความคิดเห็น เลือกสรรเพลงที่จะฟังบ้างเป็นบางโอกาส การพาเด็กไปชมการแสดงดนตรีในลักษณะต่าง ๆ เป็นครั้งคราวจัดเป็นกิจกรรมที่ควรกระทำนอกเหนือไปจากการร่วมกิจกรรมการฟังการร้องเพลงกับเด็กเมื่อมีโอกาส เพื่อช่วยพัฒนาแนวคิดดนตรีด้านต่าง ๆ กับเด็กถ้ามีโอกาสเลือกเครื่องดนตรีที่จะเล่นด้วยตนเองโดยมีบิดามารดาช่วยสนับสนุนแนะนำ

ถ้าบิดามารดาหรือผู้ปกครองดูแลสนับสนุนเด็กของตนให้มีพัฒนาทางด้านดนตรี ไปในวิธีทางดังกล่าวนี้คงช่วยให้เด็กเรียนรู้และมีทัศนคติที่ดีต่อดนตรีได้ตั้งแต่เยาว์วัย (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2534, น.19)

การพัฒนาทักษะการอ่าน การพัฒนาทักษะการอ่าน คือ การฝึกฝน และปรับพื้นฐานความรู้เดิมที่ผู้เรียนมี ให้มีความเพิ่มพูนยิ่งขึ้น โดยการให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้กลวิธีในการอ่านที่เหมาะสม เพื่อปรับใช้ในการพัฒนาตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับความสำคัญของการอ่าน ดังนี้ (บันลือ พฤษะวัน, 2544, น.10-15 อ้างใน ศรีทูล ฉาชัย และคณะ, 2553)

การอ่านสำคัญต่อชีวิต การอ่านเป็นสิ่งของการเรียนรู้ที่สามารถนำความรู้ปรับใช้กับการอยู่อย่างเป็นประโยชน์ในสังคม ดังนั้นการอ่านจึงเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในการใช้ชีวิต

การอ่านสำคัญต่อการเรียน การอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งส่งผลในทุกกลุ่มทักษะของผู้เรียน ดังนั้นหากมีทักษะการอ่านที่ดีผู้เรียนจะมีพื้นฐานที่ดีและส่งผลต่อการเรียนทุก ๆ ด้าน

องค์ประกอบกลองชุดและการเรียนรู้ในกลองชุด

กลองชุดเป็นเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งที่เป็นเครื่องดนตรีที่ต้องคุมจังหวะในวงดนตรี ในวงการดนตรีถือจังหวะเป็นสิ่งสำคัญมาก เช่นเดียวกับทำนองเหมือนกัน เครื่องกำกับจังหวะมักถูกคิดค้นขึ้นมาพร้อมกับเพลงประเภทต่าง ๆ ที่ต้องการใช้ประกอบตามความเหมาะสม

สมศักดิ์ สร้อยระย้า (2538) ได้กล่าวไว้ว่ากลองชุดเป็นเครื่องดนตรีประเภทประกอบจังหวะหรือเครื่องเคาะตี วิวัฒนาการของดนตรีตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์จะพบว่า มนุษย์ได้คิดค้นการประดิษฐ์เครื่องดนตรีโดยเฉพาะเครื่องดนตรีเคาะตีเริ่มต้นจากการนำไม้มากระทบกันให้เกิดเป็นเสียง ต่อมาจึงเอาแผ่นหนังสัตว์จึงให้ติดกับท่อนไม้แล้วจึงใช้ไม้ท่อนเล็ก ๆ ตีลงบนหนังสัตว์จึงเกิดเสียงจากแผ่นหนังสัตว์ ได้พัฒนาขึ้นเป็นแผ่นพลาสติกในศตวรรษที่ 20 เครื่อง เคาะตีที่บรรเลงมีสองประเภทคือประเภทที่มีระดับเสียงแน่นอน ได้แก่ กลองทิมปานี กลี๊อคเคน สปีล ระนาด เป็นต้น อีกประเภทหนึ่งมีระดับเสียงไม่แน่นอน ได้แก่ กลองใหญ่ กลองเล็ก ฉาบ และกลองชุด เครื่องเคาะตีประเภทมีระดับเสียงไม่แน่นอนเป็นเครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงในวงดนตรีมากกว่าเครื่องเคาะตีที่มีระดับเสียง

ส่วนประกอบของกลองชุด

กลองชุดประกอบด้วยกลองลักษณะต่าง ๆ หลายใบและฉาบหลายอันมารวมกันโดยใช้ผู้บรรเลงเพียงคนเดียว กลองชุดนี้ตามประวัติของดนตรีไม่ปรากฏว่าได้เข้าร่วมบรรเลงกับวงดนตรี

ดุริยางค์สากล ซึ่งเป็นวงดนตรีขนาดใหญ่แต่ใช้บรรเลงร่วมกับวงดนตรีแจ๊สและวงดนตรีที่มีเครื่องดนตรีน้อยชิ้นบรรเลง ได้แก่ วงคอมโบ้ วงสตริงคอมโบ้ ฯลฯ กลองที่ใช้ร่วมบรรเลงกับกลองชุดมีดังนี้

ภาพที่ 3 เบสดรัม

(พีรคณย์ พลับนิล, 2562, ออนไลน์)

กลองใหญ่ (Bass Drum)

กลองใหญ่ มีรูปร่างลักษณะคล้ายคลึงกับกลองใหญ่ที่ใช้บรรเลงในวงดุริยางค์สากล แต่ขนาดแตกต่างกันคือ ขนาดของกลองใหญ่ของกลองชุดมีขนาดที่นิยมใช้ทั่วไป คือ ขนาด 14 × 20 นิ้ว หรือ 14 × 22 นิ้ว มีอุปกรณ์เหมือนกันกับกลองใหญ่วงดุริยางค์ทุกประการ เวลาบรรเลงไม่ต้องใช้ขาหยั่งรองรับเพราะมีขาหยั่งติดมากับตัวกลอง เพียงแต่ดึงขาหยั่งออกทั้งสองข้างจะทำให้กลองไม่สามารถเคลื่อนที่ เป็นการยึดตัวกลองใหญ่ให้ติดอยู่กับพื้น กลองใหญ่ไม่ใช่ไม้ถือสำหรับตี ใช้กระเดื่อง (Pedal) ติดแท่งเหล็กกลม ๆ ปลายหุ้มด้วยสั๊กพลาสติกความยาวประมาณ 10 นิ้ว สำหรับเท้าข้างขวาเหยียบลงไปบนกระเดื่อง ปลายกระเดื่องส่วนบนจะทำหน้าที่แทนมือ

ภาพที่ 4 สแนร์ดรัม

(พีรคณย์ พลับนิล, 2562, ออนไลน์)

กลองสแนร์ (Snare drum)

กลองเล็ก เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของกลองชุด รูปร่างลักษณะกลองเล็กที่ใช้บรรเลงร่วมกับกลองชุดมีลักษณะเหมือนกลองเล็กที่ใช้บรรเลงวงดุริยางค์วงใหญ่ทุกประการ หรือเป็นกลองเล็กอย่างเดียวกัน สามารถนำไปใช้บรรเลงร่วมกับวงดนตรีโดยทั่วไปได้ กลองเล็กเป็นเครื่องดนตรีที่สำคัญที่สุดในจำพวกเครื่องเคาะตีทั้งหลาย เพราะการบรรเลงตามบทเพลงของกลองเล็กจะทำหน้าที่บรรเลงจังหวะที่ขัดกับกลองใหญ่โดยกลองใหญ่จะบรรเลงตามจังหวะหนักและเบา กลองเล็กจะบรรเลงจังหวะขึ้นหรือจังหวะขัดมีลักษณะเหมือนกับหยอกล้อกันและเป็นการกระตุ้นให้ผู้ฟังตื่นตัว มีอารมณ์ร่วมกับผู้บรรเลง เกือบจะทุกบทเพลงที่เปิดโอกาสให้กลองเล็กแสดงความสนุกคึกคัก และเป็นการเรียกร้องให้เครื่องดนตรีอื่น ๆ ร่วมสนุกสนานด้วย นั่นคือการบรรเลงกลองเล็กตอนปลายประโยคของบทเพลง ที่ภาษานักตีกลองเรียกว่า “ห้องส่ง” หรือ “บทส่ง” (Fill) ขนาดกลองเล็กที่นิยมใช้ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 6 x 14 นิ้ว

ภาพที่ 5 ฉาบ

(พีรคณย์ พลับนิล, 2562, ออนไลน์)

ฉาบ (Cymbals)

ฉาบ เป็นส่วนประกอบอีกชิ้นหนึ่งของกลองชุดรูปร่างลักษณะเหมือนกับฉาบที่ใช้บรรเลงในวงดุริยางค์โดยทั่วไป นิยมใช้ฉาบขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 20 - 30 นิ้วตั้งไว้ด้านข้างขวามือและขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 16 - 18 นิ้ว ตั้งไว้ด้านข้างซ้ายมือ ฉาบทั้งสองใบนี้ไม่มีเชือกหนังสำหรับมือถือ แต่จะมีขาหยั่งรองรับทั้งสองใบ เวลาบรรเลงใช้มือขวาตีฉาบด้านขวามือเป็นหลัก เพราะมีเสียงก้องกังวานกว่า บางครั้งอาจสลับเปลี่ยนมาตีด้านซ้ายมือบ้างเป็นบางครั้ง

ภาพที่ 6 ไฮแฮท

(พีรคณย์ พลับนิล, 2562, ออนไลน์)

ไฮแฮท (Hi - hat)

ไฮแฮท คือ ฉาบสองใบเหมือนกับฉาบในวงดุริยางค์แต่มีขนาดเล็กกว่า โดยทั่วไปนิยมใช้ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 14 - 15 นิ้ว ฉาบทั้งสองใบนี้ไม่ใช่เชือกหนังร้อยสำหรับถือเพราะมีขาตั้งรองรับ ใบที่หนึ่งใส่ลงบนขาตั้งโดยให้ด้านนูนอยู่ด้านล่าง จะมีแผ่นโลหะและสีกกลาครอบรับอีกใบหนึ่งใส่ลงบนขาตั้งโดยให้ด้านนูนอยู่ด้านบนมีที่ไขติดอยู่กับแกนของขาตั้ง โดยกระระยะให้ห่างกันพอประมาณเพื่อไม่ให้ฉาบทั้งสองใบชิดติดกัน ช่วงล่างสุดมีกระเดื่องเหมือนกับกลองใหญ่สำหรับเหยียบให้ฉาบทั้งคู่กระทบกัน ไฮแฮทมีหน้าที่คอยขัดจังหวะหรือช่วยหนุนกลองเล็ก เน้นจังหวะชัดให้กระชับยิ่งขึ้น

ภาพที่ 7 ทอม ทอม

(พีรคณย์ พลับนิล, 2562, ออนไลน์)

ทอม ทอม (Tom Tom)

ทอม ทอม คือ กลองขนาดเล็กสองใบมีรูปร่างเหมือนกลองเล็ก แต่มีขนาดสูงกว่า ไม่ติดเส้นลวด ทอม ทอมทั้งสองใบมีขนาดแตกต่างกันใบหนึ่งจะติดตั้งทางด้านซ้ายมือซึ่งมีขนาดเล็กกว่าอีกใบหนึ่งซึ่งติดตั้งด้านขวามือ โดยทั่วไปนิยมใช้ ทอม ทอมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 9 x 13 นิ้ว และขนาด 14 x 14 นิ้ว ทั้งสองใบจะมีรูด้านข้างสำหรับใส่แกนโลหะเพื่อติดตั้งบนกลองใหญ่ ระดับเสียงทอม ทอม ด้านซ้ายมือมีระดับเสียงสูงกว่าด้านขวามือ ทอม ทอม มีหน้าที่สร้างความสนุกคึกคัก โดยจะบรรเลงในบทส่งหรือการเดี่ยวกลอง (Solo) เพื่อสร้างความรู้สึการกระตุ้นให้เพลิดเพลินกับจังหวะ บทเพลงที่ใช้ ทอม ทอม บรรเลงมากที่สุดคือเพลงประเภทลาติน

ภาพที่ 8 ฟลอร์ทอม

(พีรคณย์ พลับนิล, 2562, ออนไลน์)

ฟลอร์ทอม (Floor tom)

ฟลอร์ทอม มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ทอมใหญ่” (Large Tom) รูปร่างลักษณะเหมือนกับทอม ทอม ไม่ติดเส้นลวด ขนาดของฟลอร์ทอมสูงกว่า ทอม ทอม มีขาติดตั้งกับตัวฟลอร์ทอมเวลาบรรเลงตั้งอยู่ด้านขวามือชิดกับกลองใหญ่ เสียงฟลอร์ทอมต่ำกว่าเสียง ทอม ทอมแต่เสียงสูงกว่าเสียงกลองใหญ่ฟลอร์ทอมทำหน้าที่อย่างเดียวกับ ทอม ทอมโดยทั่วไปนิยมใช้ฟลอร์ทอมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 16 x 16 นิ้ว

การจับไม้กลอง

การจับไม้กลองนั้นถือว่าเป็นเบสิก (Basic) ที่ต้องศึกษาตั้งแต่เริ่มต้นและต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตั้งแต่เริ่ม ถ้าจับไม้กลองผิดวิธีอาจจะทำให้พัฒนาได้ช้าและไม่เป็นผลดีกับการปฏิบัติของ

ผู้เรียน จึงขอแนะนำการจับไม้กลองที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบันเพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้เรียน การจับไม้กลองมีอยู่ 2 แบบ

1. Match Grip (สองมือจับเหมือนกัน)

ขั้นที่ 1 ใช้นิ้วโป้งกับนิ้วชี้ จับที่ “จุดสมดุล” ของไม้ (Focal point) อยู่ที่ตำแหน่ง 1 ใน 3 ของความยาวไม้

ขั้นที่ 2 นิ้วอื่น ๆ ประคองตามหลวมๆ

2. วิธีจับไม้แบบ Traditional Grip

ขั้นที่ 1 คีบไม้ที่จุด ” Focal point “ ด้วยซอกระหว่างนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้

ขั้นที่ 2 งอนิ้วนางและนิ้วก้อย เข้ามาพยุง ไม้ไว้ ให้ปลายนิ้วโป้งผ่านไประหว่าง นิ้วกลางกับนิ้วนาง

ขั้นที่ 3 งอนิ้วชี้เข้ามาช่วยจับอีกทีหนึ่งส่วนนิ้วกลางใช้พยุงไม้ให้ลั่นไหลได้อย่างอิสระ

มือซ้าย

มือขวา

สองมือ

ภาพที่ 9 วิธีการจับไม้แบบ Match Grip

มือขวา

มือซ้าย

มือซ้าย

สองมือ

ภาพที่ 10 วิธีจับไม้แบบ Traditional Grip

โน้ตกลองชุดพื้นฐาน

โน้ตของกลองมีลักษณะพิเศษที่แตกต่างจากโน้ตของเครื่องดนตรีอื่น ๆ ทั่วไปตรงที่ โน้ตของกลองไม่มีระดับเสียง (Pitch) ต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง จะมีก็แต่เพียงระดับเสียงที่ใช้อ้างอิงในทางทฤษฎีดนตรีเท่านั้น แต่โน้ตของกลองจะมีลักษณะไปในทางสัญลักษณ์มากกว่า ในเบื้องต้นเราจึงต้องมาทำความเข้าใจในสัญลักษณ์นั้น ๆ ดังนี้

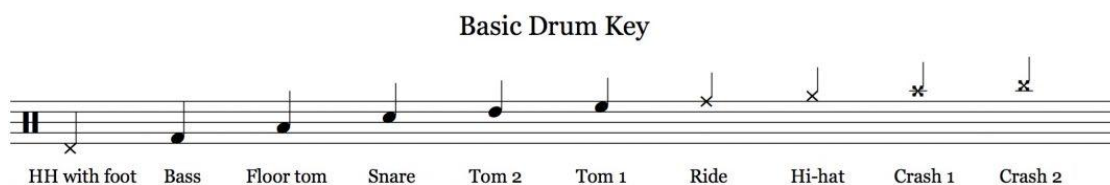

ภาพที่ 11 ส่วนประกอบกลองชุด
(ชนภูมิ สันศนิยรัตน์, 2558, ออนไลน์)

การเรียนรู้โน้ตกลองชุด

ขั้นตอนแรกเริ่มทำความรู้จักบรรทัดห้าเส้น บรรทัดห้าเส้น คือ กลุ่มของเส้นตรงตามแนวนอน 5 เส้น และอยู่ห่างเป็นระยะเท่ากันเป็นจำนวน 4 ช่อง ใช้สำหรับบันทึกตัวโน้ตตามระดับเสียง ซึ่งสามารถแสดงได้ด้วยความสูงต่ำของตัวโน้ตที่ปรากฏบนบรรทัดห้าเส้นการนับเริ่มต้นเส้นที่หนึ่งจากล่างสุดแล้วนับขึ้นมาตามลำดับจนถึงเส้นที่ห้า การนับช่องก็นับจากล่างขึ้นบนเช่นกัน ตัวโน้ตสามารถบันทึกให้คาบเกี่ยวกับเส้น หรือเขียนลงในช่องระหว่างเส้น เหนือหรือใต้บรรทัด ดังนั้นบรรทัดห้าเส้นจึงสามารถบันทึกระดับเสียงของตัวโน้ตได้ 11 ระดับ สำหรับเสียงที่สูงกว่า

หรือต่ำกว่านี้ จะใช้เส้นน้อย (ledger line) เข้ามาช่วย แต่โน้ตกลองชุดจะมีความแตกต่างจากโน้ตเครื่องดนตรีอื่นๆ กลองชุดจัดอยู่ในเครื่องดนตรีที่ไม่มีระดับเสียง (non - pitch) โน้ตของกลองจึงจะมีลักษณะไปในทางสัญลักษณ์ องค์กรประกอบกลองชุดพื้นฐานจะมีอยู่ทั้งหมด 5 ใบ โดยจะมีเบสดรัม สแนร์ ทอมทอม ฟลอร์ทอม โดยจะบันทึกสัญลักษณ์โน้ตกลองชุด (Note Notation) บนบรรทัดห้าเส้นเริ่มจาก ช่องที่ 1 ของบรรทัดห้าเส้นเป็นเบสดรัม (Bass drum) ช่องที่ 2 ของบรรทัดห้าเส้นเป็นฟลอร์ทอม (Floor tom) ช่องที่ 3 ของบรรทัดห้าเส้นเป็น สแนร์ดรัม (Snare drum) จะอยู่ในช่องที่ 4 ของบรรทัดห้าเส้นเป็นซมอลทอม (small tom) ทับเส้นที่ 4 ของบรรทัดห้าเส้น คือ มี-เดียมทอม (medium tom) ไฮแฮท (Hi-hat) จะอยู่บนเส้นที่ 5 และ ไรด์ (Ride) อยู่ทับเส้นที่ 5 ของบรรทัดห้าเส้นดังในรูปภาพ Basic drum key

ภาพที่ 12 สัญลักษณ์กลองชุดบนบรรทัดห้าเส้น

(พีร์ วงศ์เวียง, 2557, ออนไลน์)

แบบฝึกหัด Groove quarter note and eighth note ถือเป็นจังหวะพื้นฐานของการฝึกตีกลองชุดเพราะเมื่อเราทำความเข้าใจในสัดส่วนพื้นฐานตรงนี้สามารถปฏิบัติและแยกประสาท มือขวา มือซ้ายได้ก็จะทำให้เราเข้าสู่บทเรียนต่อไปและพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว

ภาพที่ 13 จังหวะกลองชุดพื้นฐาน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

รุ่งเกียรติ สิริวงษ์สุวรรณ (2560) ได้ศึกษาเทคนิคการถ่ายทอดการสอนกลองชุดแจ๊สของอาจารย์ประจำในด้านสาขาดนตรีแจ๊สหรือแขนงสาขาดนตรีแจ๊สในระดับอุดมศึกษาและเพื่อสร้างชุดการสอนกลองชุดแจ๊สและหาประสิทธิภาพของชุดการสอน การนำเสนองานวิจัยมีความซับซ้อนเชิงเป้าหมายในการวิจัย เพื่อกระบวนการทดลองไปพร้อม ๆ กันต้องอาศัยระเบียบวิธีวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและต้องอาศัยระเบียบวิจัยทั้งเชิงปริมาณเพื่อให้ได้มางานวิจัยที่ครบถ้วนตามที่วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

รุ่งเกียรติ สิริวงษ์สุวรรณ (2554) ได้ศึกษาแนวการสอนวิชากลองชุดระดับชั้นต้นของครูโรงเรียนดนตรีป๊อปปูล่าร์เช่นทรลี่ปิ่นเกล้า ประชากรคือ ครูผู้สอนกลองชุด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสัมภาษณ์ในลักษณะการสนทนาในประเด็นต่าง ๆ และนำเสนอในรูปแบบเอกสาร โดยนำเสนอข้อมูลด้วยการพรรณนาวิเคราะห์แบบบรรยาย

สุจิต ศรีงาน (2552) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หรือกิจกรรมชุมนุมคนตรีสากลจัดเป็นกิจกรรมหนึ่งที่หลายโรงเรียนได้จัดให้มีขึ้นเพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน อีกทั้งยังเป็นการบริการชุมชน โดยใช้วงดนตรีสากลประเภทต่าง ๆ ในการเข้าร่วมการจัดกิจกรรมของชุมชน ซึ่งโรงเรียนที่มีความพร้อมในการจัดกิจกรรมคนตรีสากลนี้ส่วนใหญ่ยังมีการดำเนินงานที่มีความผันแปรไปตามสภาพปัจจัยที่แตกต่างกัน ผลที่ได้รับก็จะแตกต่างกันไป การวิจัยในครั้งนี้จึงมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพการจัดกิจกรรมคนตรีสากลของโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 และเพื่อหาแนวทางการพัฒนากิจกรรมคนตรีสากลของโรงเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมคนตรีสากลใน โรงเรียนมัธยมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงมี จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ชัยวัฒน์ เชนันรัตน์ และ เจตชรินทร์ จิรสันติธรรม (2550) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนคนตรีสากลโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย รายวิชาประวัติศาสตร์และดนตรีนิยม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2551 จำนวน 15 คน ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 24 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนคนตรีสากลโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสังเกตการเรียนรู้คนตรีสากลจากสื่อมัลติมีเดีย ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการด้านความรู้ ความเข้าใจเป็นที่น่าพอใจ ผลคะแนนจากการประเมินค่าเฉลี่ย ร้อยละ 87.05/93.3 สรุปว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่าง มีพัฒนาการ การเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 และรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียที่สร้างขึ้นใหม่ มีความเหมาะสมมาก

พรวิไล จุลเสวก (2550) ได้ศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้อินเตอร์เน็ตคนตรีสากล โดยใช้ชุดฝึกทักษะเมโลเดียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองขวาง กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนหนองขวาง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 20 คน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม โดยการสุ่มแบบง่าย เป็นกลุ่มทดลองจำนวน 10 คน เป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ชุดฝึกทักษะเมโลเดียน แผนการสอนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้

ชุดฝึกทักษะเมโลเดียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าทดสอบที (T - Test) แบบ (Dependent Samples Test) และ (Independent Samples Test) ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดฝึกทักษะเมโลเดียนมีประสิทธิภาพ 80.61/88.00
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะเมโลเดียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนมากกว่าร้อยละ 80 มีความพึงพอใจในการเรียนดนตรีสากล โดยใช้ชุดฝึกทักษะเมโลเดียนในระดับมากที่สุด

งานวิจัยต่างประเทศ

Ronald (2003) System and method for teaching drummers ศึกษาระบบและวิธีการสอนกลองชุด จากงานวิจัยนี้คือการสร้างสรรค์คือระบบและวิธีการสอนการบรรเลงเครื่องเคาะหลายๆชนิด และวิธีการสอนที่ได้ผลควรจะมีตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องดังนี้ เริ่มด้วย สีสันที่แตกต่างกันของเครื่องเคาะแต่ละชิ้นและการใช้สีสันให้ถูกต้องกับเครื่องเคาะที่เหมาะสม ระบบนี้จะประกอบไปด้วย โน้ตเพลงที่เกี่ยวข้อง ไม้กลองชิ้นแรก ไม้กลองชิ้นที่สอง และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องแต่ละอันต้องแตกต่างกันในเชิงของสีสันซึ่งแนบมากับเครื่องเคาะของแต่ละอุปกรณ์ด้วย โน้ตเพลงก็เปรียบได้เหมือนกับ Color-Coded ซึ่งแต่ละรหัสสีจะมีคุณสมบัติที่ต่างกัน ในเอกสารฉบับนี้จะแนบวิธีการสอนเครื่องเคาะหลายชนิดซึ่งจะเปรียบเทียบให้เห็นว่าจริงๆแล้วมันคล้ายกัน

(Lingille, 1997 อ้างถึงใน คำรง พวงสุวรรณ, 2530) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของการรับรู้รูปแบบจังหวะดนตรีกับทักษะในการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยการทดสอบความสามารถในการอ่านคำศัพท์และการทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 62 คน ที่มีสภาพแวดล้อมทางสังคมเศรษฐกิจระดับกลาง และนักเรียนกลุ่มนี้ได้รับการสอนทักษะด้านการอ่านจากโปรแกรมการอ่านของสมาคม (Sullivan) ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ทักษะในการอ่านคำศัพท์และทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจมีความสัมพันธ์กับการรับรู้รูปแบบของจังหวะดนตรี นักเรียนไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง และมีระดับสติปัญญาต่างกัน จะมีความสามารถในการรับรู้รูปแบบของจังหวะดนตรี ทักษะในการอ่านคำศัพท์และการอ่านเพื่อความเข้าใจไม่แตกต่างกัน และความสามารถในการจำแนกเสียงมีผลต่อสมรรถภาพในการอ่านคำศัพท์และการอ่านเพื่อความเข้าใจ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานสาระการเรียนรู้ดนตรี รายวิชาดนตรีสากล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน เขตบางบอน 3 แขวงบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ของโรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน เป็นนักเรียนที่เริ่มเรียนวิชากลองชุดเบื้องต้นปีการศึกษา 2562 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 30 คน วิชากลองชุดมีบริบทของการเรียนคือ นักเรียนสามารถลงเรียนได้ตั้งแต่ ป. 4 - 6 ผู้วิจัยจึงใช้การเลือกแบบเจาะจงซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยกำหนดให้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวน 10 คน ประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 คน และประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาในครั้งนี้ประกอบด้วยชุดฝึกทักษะเรื่อง การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน สารการเรียนรู้ดนตรี รายวิชาดนตรีสากล สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งประกอบด้วยชุดฝึกทักษะที่สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดจำนวน 4 ชุดดังที่แสดงในตาราง โดยผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่านตรวจคุณภาพของชุดฝึก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ได้ค่าเฉลี่ย 4.66

ตารางที่ 1 เรื่อง การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

ชุดฝึกทักษะ	เรื่อง	มาตรฐานและตัวชี้วัด
ชุดฝึกทักษะที่ 1	เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การฝึกปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum)	มาตรฐานที่ ศ.2.1 ตัวชี้วัดที่ ป.4/4 ป.5/3 ป.5/4 ป.6/3
ชุดฝึกทักษะที่ 2	เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การฝึกปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม (Snare drum)	
ชุดฝึกทักษะที่ 3	เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐานโดยใช้สีเพื่อฝึกฝนความดัง – เบา	
ชุดฝึกทักษะที่ 4	เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การนำจังหวะขั้นพื้นฐานมาเล่นกับบทเพลง (Backing track)	

2. แบบทดสอบไต่ถ่วงชุดเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบไต่ถ่วงชุดเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre - test) หลังเรียน (Post - test) เรื่อง การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่าน ไต่ถ่วงชุดขั้นพื้นฐาน สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4 ชุด

3. แบบประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน

แบบประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่าน ไต่ถ่วงชุดขั้นพื้นฐาน สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนจำนวน 4 ชุด หลังเรียนจำนวน 4 ชุด

4. เกณฑ์การให้คะแนนแบบองค์รวมก่อนเรียนและหลังเรียน

แบบประเมินทักษะปฏิบัติการตีถ่วงชุด โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบองค์รวมก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่าน ไต่ถ่วงชุดขั้นพื้นฐาน สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนจำนวน 4 ชุด หลังเรียนจำนวน 4 ชุด

5. การพัฒนาและหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย

การพัฒนาชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่าน ไต่ถ่วงชุดขั้นพื้นฐานสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน ผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนมีขั้นตอนการศึกษาข้อมูลและทำการออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอนด้วยชุดฝึกทักษะ ดังนี้

5.1 ขั้นตอนการวิเคราะห์ (Analysis) การดำเนินการในขั้นการวิเคราะห์ (Analysis) ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

5.1.1 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2560 และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะและปัญหาของการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่ผ่านมา

5.1.2 วิเคราะห์ผลการเรียนรู้รายวิชาดนตรี เนื้อหา กิจกรรม ภาระงานและ ผู้เรียน

5.1.3 ศึกษาเอกสาร หนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวกับชุดฝึกทักษะ ตัวชี้วัดและหลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ มาตรฐานที่ ศ.2.1 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการสร้างชุดฝึกทักษะ

5.1.4 เลือกรายงานเนื้อหาสำหรับนำมาพัฒนาเป็นชุดฝึกทักษะ โดยเลือกเนื้อหาเรื่องการอ่าน ไต่ถ่วงชุด ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจและการนำไปใช้ในเรื่องดังกล่าว

5.2 ขั้นการออกแบบ (Design)

การดำเนินการในขั้นการออกแบบ (Design) ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

5.2.1 กำหนดผลการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้และจัดลำดับความสำคัญ ก่อนหลังของเนื้อหาความยากง่าย และทักษะกระบวนการที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยทำการ จัดลำดับจากง่ายไปยาก

5.2.2 กำหนดวิธีและรูปแบบการเรียนการสอน สื่อ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ

5.2.3 ศึกษาหลักการวัดและประเมินผลการเรียน และกำหนดรูปแบบการ วัดผลการเรียนของผู้เรียน เมื่อศึกษาจบในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

5.3 ขั้นการพัฒนา (Development)

การดำเนินการในขั้นการพัฒนา (Development) ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

5.3.1 จัดลำดับเนื้อหา โดยนำกรอบเนื้อหาที่กำหนดเสร็จแล้วนำมาจัดเรียง เรียงตามลำดับการนำเสนอให้สอดคล้องกับที่ได้วางแผนและออกแบบไว้

5.3.2 ชุดฝึกทักษะแบบฝึกหัด โน้ตทดลองชุดขั้นพื้นฐานที่สร้างเสร็จเสนอ ผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำการประเมินคุณภาพของชุดฝึกทักษะจำนวน 7 ท่าน ได้แก่

1. อาจารย์ อัครวิน นรินทรกุล ณ อุษยา	ผู้เชี่ยวชาญทางด้านปฏิบัติทดลองชุด
2. อาจารย์ เวชกา วีระสืบพงศ์	ผู้เชี่ยวชาญทางด้านปฏิบัติทดลองชุด
3. อาจารย์ หินวิมาน พัฒนศิริเมธี	ผู้เชี่ยวชาญทางด้านปฏิบัติทดลองชุด
4. อาจารย์ เจษฎา ชัยกุล	ผู้เชี่ยวชาญทางด้านปฏิบัติทดลองชุด
5. อาจารย์ พีรพัฒน์ ฤกษ์เพชร	ผู้เชี่ยวชาญทางด้านปฏิบัติทดลองชุด
6. อาจารย์ ปฤษฎี ชัยสนิท	ผู้บริหารประจำหมวดดนตรี
7. อาจารย์พรภัทร จันทร์พอง	อาจารย์สอนระดับชั้นประถมศึกษา

เพื่อพิจารณาเนื้อหาและการนำเสนอ การออกแบบชุดฝึกทักษะ วิธีการประเมินผลการ เรียนรู้ ภาพและการใช้ภาษา ตลอดจนข้อบกพร่องอื่น ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

ผู้วิจัยนำชุดฝึกทักษะที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วมาเผยแพร่เพื่อให้นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4-6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างได้เรียนและทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนด ไว้ในบทเรียน โดยนำไปทดลองในสถานการณ์จริง เพื่อตรวจสอบคุณภาพและประสิทธิภาพของชุดฝึก ทักษะ

5.4 ขั้นการนำไปใช้ (Implementation)

ผู้วิจัยนำชุดฝึกทักษะที่ได้ปรับปรุงแก้ไขและมีประสิทธิภาพไปใช้ในกิจกรรมการเรียน การสอนเพื่อให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน เรียนและทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในบทเรียน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.5 ชั้นการประเมินผล (Evaluation)

ผู้วิจัยทำการประเมินผลชุดฝึกทักษะ ดังนี้

5.5.1 การประเมินผลรูปแบบ (Formative) ประกอบด้วย

การประเมินคุณภาพของชุดฝึกทักษะ โดยผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่าน

5.5.2 การประเมินผลในภาพรวม ประกอบด้วย

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยชุดฝึกทักษะเรื่อง การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางเขตบางบอน 3 แขวงบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

6. การสร้างและหาคุณภาพของชุดฝึกทักษะแบบฝึกหัดโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานสำหรับชุดประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลำดับขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพ ดังนี้

6.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ คู่มือการวัดผลและประเมินผล

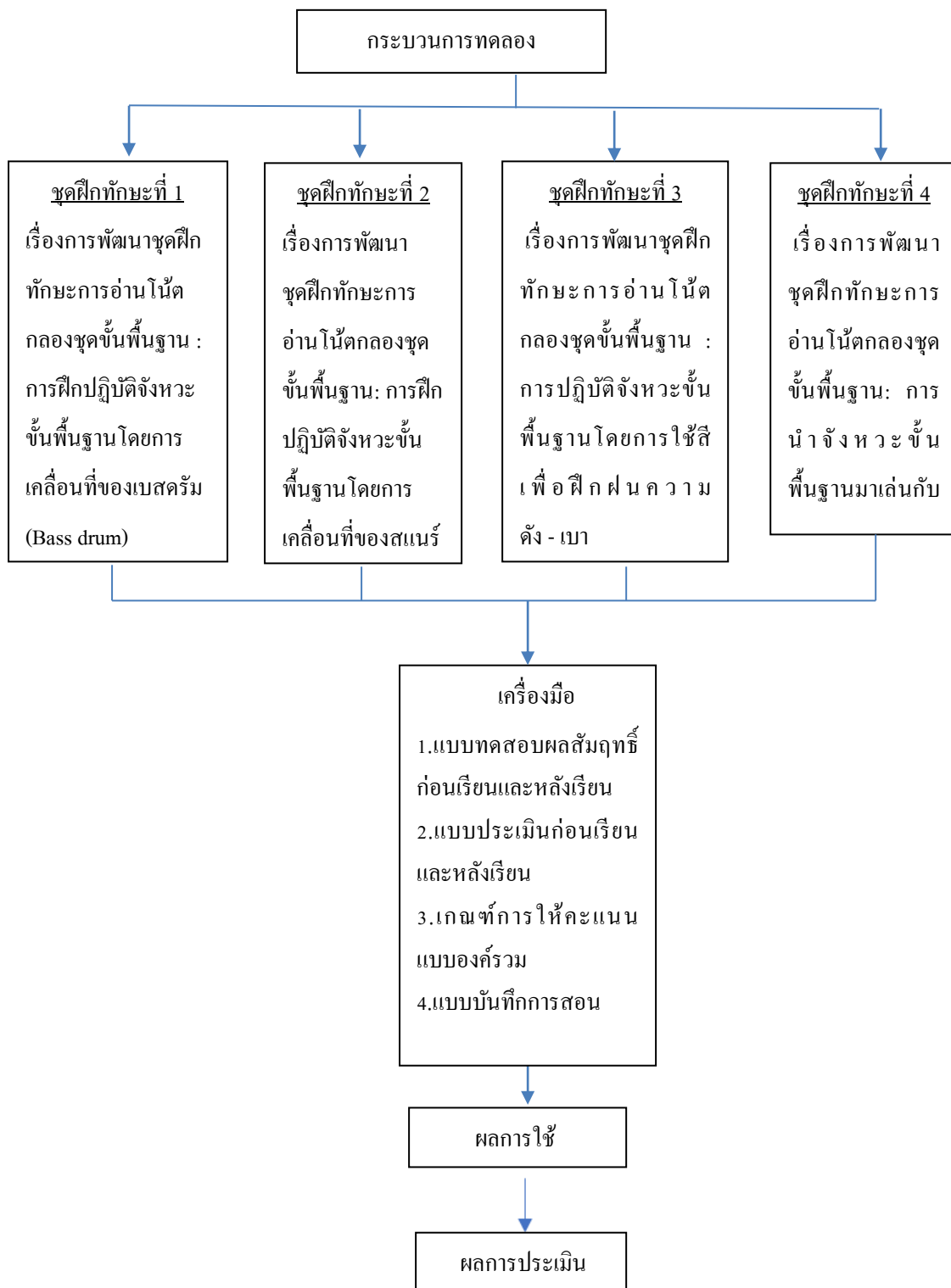
6.2 ศึกษาทฤษฎี Bruner's Three Modes of Representation นำมาเชื่อมโยงกับชุดฝึกทักษะที่เป็นรูปภาพเรียงเนื้อหาจากง่ายไปยากและทฤษฎีสีที่นำมาใช้ชุดฝึกทักษะที่เป็นแบบรูปภาพเพื่อพัฒนาในเรื่องดัง-เบา

หลักการการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

6.3 วิเคราะห์และกำหนดผลการเรียนรู้ เนื้อหา พฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนและกำหนดรูปแบบของเครื่องมือวัดที่เหมาะสมสำหรับบทเรียน เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุด

6.4 กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบ

6.5 กำหนดสื่อและกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ภาพที่ 14 กระบวนการงานวิจัย

ตารางที่ 2 เรื่อง การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 : รูปภาพที่ใช้แทนสัญลักษณ์กลองชุดที่ใช้บนบรรทัด 5 เส้นแบบฝึกหัดขั้นเริ่มต้นโดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass Drum)

ชุดฝึกทักษะที่ 1	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ
เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การฝึกปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum)	1. เพื่อให้นักเรียนได้รู้ถึงเสียงและตำแหน่งโน้ตกลองชุดบนบรรทัดห้าเส้น 2. เพื่อทำความเข้าใจกับสัญลักษณ์กลองชุดบนบรรทัดห้าเส้นที่เป็นรูปภาพ เพื่อให้ผู้เรียนจำได้เร็วขึ้น	Enactive 1. อธิบายโน้ตกลองชุดที่อยู่บนบรรทัดห้าเส้น และเปิดซีดีให้นักเรียนได้ฟังเสียง Iconic 2. แบบฝึกหัดรูปภาพที่ใช้แทนสัญลักษณ์กลองชุดบนบรรทัดห้าเส้นเป็นจังหวะต่าง ๆ ขั้นพื้นฐาน Symbolic 3. แบบทดสอบโน้ตกลองชุดบนบรรทัดห้าเส้น	-ครูชี้แจงชุดฝึกทักษะ - นักเรียนปฏิบัติ	ชุดฝึกทักษะ

ตารางที่ 3 เรื่อง การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานสำหรับชั้นประถมศึกษา
 ศึกษปีที่ 4 – 6 : รูปภาพที่ใช้แทนสัญลักษณ์กลองชุดที่ใช้บนบรรทัด 5 เส้นแบบ
 ฝึกหัดขั้นเริ่มต้นโดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม (Snare Drum)

ชุดฝึกทักษะที่ 2	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ
เรื่องการพัฒนา ชุดฝึกทักษะการ อ่านโน้ตกลองชุด ขั้นพื้นฐาน: การฝึก ปฏิบัติจังหวะขั้น พื้นฐานโดยการ เคลื่อนที่ของสแนร์ ดรัม(Snare drum)	1. เพื่อให้นักเรียนได้รู้ ถึงเสียงและตำแหน่ง โน้ตกลองชุดบน บรรทัดห้าเส้น 2. เพื่อทำความคุ้น กับสัญลักษณ์บนกลอง ชุดบนบรรทัดห้าเส้น และมีแบบฝึกหัด รูปภาพเพื่อให้เพื่อให้ ผู้เรียนจำได้เร็วขึ้น	Enactive 1. อธิบาย เกี่ยวกับโน้ตกลองชุดที่ อยู่บนบรรทัดห้าเส้น และเปิดซีดีให้นักเรียน ได้ฟังเสียง Enactive 2.แบบฝึกหัด รูปภาพที่ใช้แทน สัญลักษณ์กลองชุดบน บรรทัดห้าเส้นเป็น จังหวะต่าง ๆ ชั้น พื้นฐาน Symbolic 3. แบบ ทดสอบ แบบทดสอบ โน้ตกลองชุดบน บรรทัดห้าเส้น	- ครูชี้แจง ชุดฝึก ทักษะ - นักเรียน ปฏิบัติ	ชุดฝึก ทักษะ

ตารางที่ 4 เรื่อง การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานสำหรับชั้นประถมศึกษา
 ศึกษปีที่ 4 – 6 : แบบฝึกหัดโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานและมีสีมาเกี่ยวข้องเพื่อความ
 ดึง - เบาล

ชุดฝึกทักษะที่ 3	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ
เรื่องการพัฒนาชุดฝึก ทักษะการอ่านโน้ต กลองชุดขั้นพื้นฐาน : การปฏิบัติจังหวะขั้น พื้นฐานโดยใช้สี เพื่อฝึกฝนความดึง – เบา ไดนามิกส์ (Dynamics)	1. เพื่อให้เด็กอ่าน โน้ตกลองชุดได้ คล่องและตีจังหวะ โดยมีศัพท์สังคิต บอกความเข้มเสียง 2. เพื่อให้ให้นักเรียนมี ความเข้าใจในเรื่อง ความดึง – เบาล ไดนามิกส์ (Dynamics)	<p>Enactive 1. อธิบายโน้ต กลองชุดที่อยู่บนบรรทัดห้า เส้น โดยมีศัพท์สังคิตบอก ความเข้มเสียง และเปิดซีดี ให้นักเรียน ได้ฟังเสียง</p> <p>Iconic 2.แบบฝึกหัด รูปภาพที่ใช้แทนสัญลักษณ์ กลองชุดบนบรรทัดห้าเส้น เป็นจังหวะต่าง ๆ ชั้น พื้นฐาน โดยมีสีกำหนด ความดึง-เบา ไดนามิกส์ (Dynamics)</p> <p>Symbolic 3. แบบทดสอบ โน้ตกลองชุดบนบรรทัดห้า เส้น โดยมีศัพท์สังคิตบอก ความเข้มเสียง</p>	- ครูชี้แจง ชุดฝึก ทักษะ - นักเรียน ปฏิบัติ	ชุดฝึก ทักษะ

ตารางที่ 5 เรื่อง การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 : แบบฝึกหัดโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน และมีสื่อเกี่ยวข้องเพื่อความดัง - เบา และใช้จังหวะในชุดฝึกทักษะมาเล่นกับบทเพลง (Backing track)

ชุดฝึกทักษะที่ 4	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ
เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การนำจังหวะขั้นพื้นฐานมาเล่นกับบทเพลง (Backing track)	1. เพื่อให้เด็กอ่านโน้ตกลองชุดได้คล่องและเข้าใจ (Pattern) ต่างๆ ในบทเพลง 2. เพื่อนำสิ่งที่ฝึกฝนมาเล่นกับบทเพลงการนำไปใช้ 3. เพื่อให้เด็กมีความเข้าใจและความคิดเกี่ยวกับเรื่องไดนามิกส์	Enactive 1. อธิบายโน้ตกลองชุดบนบรรทัดห้าเส้นที่ใช้ในบทเพลง เป็นจังหวะ ต่าง ๆ ขั้นพื้นฐาน โดยมีศัพท์สังคิตบอกความเข้มเสียงและบทเพลงให้นักเรียนฟัง Iconic 2. แบบฝึกหัดรูปภาพที่ใช้แทนสัญลักษณ์กลองชุดบนบรรทัดห้าเส้นเป็นจังหวะ ต่าง ๆ ขั้นพื้นฐาน โดยมีสีกำหนดความดัง-เบา ไดนามิกส์ (Dynamics) ในบทเพลง Symbolic 3. แบบทดสอบโน้ตกลองชุดที่เป็นบทเพลงบนบรรทัดห้าเส้น	- ครูชี้แจงชุดฝึกทักษะ - นักเรียนปฏิบัติ	ชุดฝึกทักษะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัย ได้ทำการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน โน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่ผ่านการหาคุณภาพของเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่านเรียบร้อยแล้ว ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตนวัตกรรมบางบอน เขตบางบอน 3 แขวงบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ก่อนการใช้ชุดฝึกทักษะผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre – test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยใช้แบบทดสอบไต่ถลองชุดเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและใช้การบันทึกคะแนนจากแบบประเมินผลก่อนเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อวัดความรู้พื้นฐานและพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน และแบบประเมินทักษะปฏิบัติการตีถลองชุด โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบองค์รวมก่อนเรียนมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้วัดความสามารถในการปฏิบัติของนักเรียน โดยแบบประเมินผลก่อนเรียนจะประเมินผลจากเรื่อง 1. การปฏิบัติแบบทดสอบไต่ถลองชุด 2. จำตำแหน่งไต่ถลองบรรทัดห้าเส้น 3. ทำทางการเล่นและจับไม้ 4. จำศัพท์สังเกตบอกความเข้มเสียง 5. สามารถจำอารมณ์ของสี 6. สมาธิในช่วง 10 นาที และแบบประเมินทักษะปฏิบัติการตีถลองชุด โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบองค์รวมก่อนเรียนจะประเมินผลจากเรื่อง 1. นักเรียนไม่สามารถเล่นจังหวะพื้นฐานที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้อง (ผิดเกิน 10 จุด) 2. นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานที่กำหนดไว้ได้มีผิดพลาดบางจุดโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด (ผิดเกิน 5 จุด) 3. นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้องมีผิดพลาดบ้างเล็กน้อย (ผิดเกิน 2 จุด) 4. นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ จากนั้นบันทึกข้อมูลและเก็บรวบรวมข้อมูลไว้เพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์

การดำเนินการสอน ผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านไต่ถลองชุดขั้นพื้นฐาน สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสาธิตวิเศษบางบอน ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนชุดฝึกทักษะตามแผนการจัดการเรียนรู้ ทำการสอนในวันที่มีตารางสอน โดยใช้เวลาเรียนตามปกติ ระยะเวลาในการสอนเป็นเวลา 12 ชั่วโมง จากนั้นบันทึกข้อมูลและเก็บรวบรวมข้อมูลไว้เพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์

หลังสิ้นสุดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบหลังเรียน (Post – test) โดยใช้แบบทดสอบไต่ถลองชุดซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre – test) และใช้การบันทึกคะแนนจากแบบประเมินผลหลังเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยประเมินจากเรื่อง 1. ปฏิบัติชุดฝึกทักษะ 2. สามารถจำตำแหน่งไต่ถลองบรรทัดห้าเส้น 3. ทำทางการเล่นและจับไม้ 4. สามารถปฏิบัติชุดฝึกทักษะตามสีที่กำหนดและจำศัพท์สังเกตบอกความเข้มเสียง 5. การฝึกซ้อมและคำถามระหว่างเรียน 6. สมาธิในช่วง 10 นาที และแบบประเมินทักษะปฏิบัติการตีถลองชุด โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบองค์รวมหลังเรียนซึ่งเป็นแบบประเมินเดียวกันกับก่อนเรียน แล้วจึงนำมาตรวจพร้อมรวบรวมคะแนนทั้งหมดที่บันทึกผลไว้เพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนสาธิตสาธิตวิเศษบางบอน เขตบางบอน 3 แขวงบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คนโดยใช้ระยะเวลาในการทดลองระหว่างวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 ถึงวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ.2562 ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ระยะเวลาในการทดลองโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่องการสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนสาธิตน์วิเทศบางบอน

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	เนื้อหา
1	4 พฤศจิกายน 2562	ทดสอบก่อนเรียนชุดฝึกทักษะที่ 1
2	5 พฤศจิกายน 2562	เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การฝึกปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐานโดยเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum)
3	8 พฤศจิกายน 2562	เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การฝึกปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum)
4	11 พฤศจิกายน 2562	ทดสอบก่อนเรียนชุดฝึกทักษะที่ 2
5	12 พฤศจิกายน 2562	ชุดฝึกทักษะที่ 2 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การฝึกปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม (Snare drum)
6	15 พฤศจิกายน 2562	เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การฝึกปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม (Snare drum)
7	18 พฤศจิกายน 2562	ทดสอบก่อนเรียนชุดฝึกทักษะที่ 3

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ครั้งที่	วัน เดือน ปี	เนื้อหา
8	19 พฤศจิกายน 2562	ชุดฝึกทักษะที่ 3 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่าน โน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การปฏิบัติจังหวะขั้น พื้นฐาน โดยการใช้สีเพื่อฝึกฝนความดัง – เบา
9	22 พฤศจิกายน 2562	เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้น พื้นฐาน : การปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐาน โดยการใช้สี เพื่อฝึกฝนความดัง – เบา
10	25 พฤศจิกายน 2562	ทดสอบก่อนเรียนชุดฝึกทักษะที่ 4
11	26 พฤศจิกายน 2562	ชุดฝึกทักษะที่ 4 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่าน โน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การนำจังหวะขั้นพื้นฐานมา เล่นกับบทเพลง (Backing track)
12	29 พฤศจิกายน 2562	เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้น พื้นฐาน : การนำจังหวะขั้นพื้นฐานมาเล่นกับบทเพลง (Backing track)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน สำหรับชั้นปีที่ 4 – 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน โดยใช้ n แทนจำนวนข้อมูลทั้งหมด (ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง) \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

1.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คำนวณจากสูตร
(พรรรณี สถิติพัฒนา, 2555 น.248)

$$S. D. = \sqrt{\frac{\sum(x-\bar{x})^2}{N}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนในชุดข้อมูล
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด (ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน โดยผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1. ขั้นตอนการสร้างชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน
2. การเสนอผลการวิเคราะห์
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนการสร้าง เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน

การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนที่เริ่มเรียนกลองชุดผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bruner's Three Modes of Representation และนำมาเชื่อมโยงกับชุดฝึกทักษะที่เป็นรูปภาพและทฤษฎีการใช้สีซึ่งสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาเพื่อจะนำมาปรับใช้กับชุดฝึกทักษะเรื่องความดัง-เบา และข้อมูลจากตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมาตรฐานที่ ศ 2.1 เพื่อสามารถกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ในชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้น และได้พิจารณาเนื้อหา หน่วยการเรียนรู้ จัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก การวัดและประเมินผล และเสนอผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่าน เพื่อทำการประเมินคุณภาพของชุดฝึกทักษะ จึงได้ชุดฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพจำนวน 4 ชุด

- ชุดฝึกทักษะที่ 1 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน การฝึกปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐาน โดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum)
- ชุดฝึกทักษะที่ 2 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน การฝึกปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐาน โดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม (Snare Drum)
- ชุดฝึกทักษะที่ 3 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน การปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐาน โดยการใช้สีเพื่อฝึกฝนความดัง-เบาไดนามิกส์ (Dynamics)
- ชุดฝึกทักษะที่ 4 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน การนำจังหวะขั้นพื้นฐานมาเล่นกับบทเพลง (Backing track)

ผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 30 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้เวลาในการทดลอง จำนวน 12 ชั่วโมง ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน 1 ชั่วโมงและชี้แจงทำความเข้าใจและข้อตกลงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ดำเนินการสอนโดยใช้ชุดฝึก เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตคลองชุดขั้นพื้นฐานสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน จำนวน 12 ชั่วโมง เมื่อเรียนจบในแต่ละชุดให้นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายชุดฝึกทักษะแล้วบันทึกคะแนนที่ได้เพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์

3. ทดสอบหลังเรียน 1 คาบเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตคลองชุดขั้นพื้นฐานสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน เขตบางบอน 3 แขวงบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คนโดยใช้ระยะเวลาในการทดลองระหว่างวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 ถึงวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ.2562

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตคลองชุดขั้นพื้นฐาน ชุดฝึกทักษะที่ 1 - 4

นักเรียนคนที่	ผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนชั้น ป.4 ชุดฝึกทักษะที่ 1-4				รวมคะแนน 80 คะแนน
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	
1	7	8.5	9	9.5	34
2	7	8	8.5	9.5	33
3	7	8.5	9	10	34.5
4	7.5	8.5	9	10	35
5	7	8	9.5	10	34.5
6	7.5	8	9.5	9	34
7	7	8	8.5	9	32.5
8	7.5	8.5	8.5	9	33.5

ตารางที่ 7 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	ผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนชั้น ป.4 ชุดฝึกทักษะที่ 1-4				รวมคะแนน 80 คะแนน
	ชุดที่1	ชุดที่ 2	ชุดที่3	ชุดที่4	
9	6	7	7.5	8	28.5
10	7.5	9	9.5	10.5	36.5
ค่าเฉลี่ย	7.1	8.2	8.8	9.4	33.6

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องการ
สร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดชั้นพื้นฐาน ชุดฝึกทักษะที่ 1-4

นักเรียนคนที่	ผลคะแนนทดสอบหลังเรียนชั้น ป.4 ชุดฝึกทักษะที่ 1-4				รวมคะแนน 80 คะแนน
	ชุดที่1	ชุดที่ 2	ชุดที่3	ชุดที่4	
1	14	15	15	15	59
2	12	13.5	14	14	53.5
3	12	13.5	14	13.5	53
4	12	14	14.5	14	54.5
5	9.5	11	12.5	13.5	46.5
6	13.5	15	15.5	14.5	58.5
7	13.5	15	15	14.5	58
8	13	15	15.5	15	58.5
9	8	9.5	11.5	11.5	40.5
10	7.5	9	9.5	10.5	36.5
ค่าเฉลี่ย	11.5	13	13.7	13.6	51.8

จากตารางที่ 7 และ 8 พบว่าในภาพรวมนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้ค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน 33.6 คะแนน และได้ค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน 51.8 จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน นักเรียนมีคะแนนการเรียนที่ดีขึ้นจากการใช้ชุดฝึกทักษะ

ผลพัฒนาการการใช้ชุดฝึกทักษะโดยภาพรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ชุดฝึกทักษะที่ 1 สิ่งที่พบนักเรียนยังไม่มีพื้นฐานจากการเรียนกลองชุดได้มีการชี้แจงการใช้ชุดฝึกก่อนเรียนและอธิบายรายละเอียดในชุดฝึกทักษะก่อนปฏิบัติจริงนักเรียนยังไม่สามารถปฏิบัติให้เป็นจังหวะได้และไม่สามารถจำโน้ตกลองชุดที่อยู่บนบรรทัดได้จึงให้ใช้ชุดฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและให้นักเรียนปฏิบัติอีกครั้งและผลสัมฤทธิ์คือนักเรียนสามารถปฏิบัติและจำโน้ตได้ดีขึ้นมีคะแนนสอบหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน

ชุดฝึกทักษะที่ 2 นักเรียนมีพื้นฐานมาจากชุดฝึกทักษะที่ 1 นักเรียนสามารถจำโน้ตได้ดีมากขึ้นผลทดสอบก่อนเรียนจึงมีคะแนนที่ดีขึ้นกว่าชุดฝึกทักษะที่ 1 ชุดฝึกทักษะที่ 2 จะพัฒนาความสามารถทางด้านการอ่านโน้ตและการปฏิบัติเพราะมีการเคลื่อนย้ายของ สแนร์ดรัม (Snare drum) ผลสัมฤทธิ์นักเรียนปฏิบัติได้และมีคะแนนหลังเรียนดีขึ้น

ชุดฝึกทักษะที่ 3 นักเรียนมีพื้นฐานการอ่านโน้ตมาจากชุดฝึกทักษะที่ 1 กับ 2 แต่ปัญหาที่ครูผู้สอนได้พบในการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนของชุดฝึกทักษะที่ 3 คือนักเรียนยังไม่สามารถจำศัพท์สังคีตบอกความเข้มเสียงและปฏิบัติตามได้ เช่น Forte (f), Mezzo forte (mf), Piano (p) ในชุดฝึกทักษะที่ 3 มีเรื่องของทฤษฎีสีเช่น สีแดงให้ความรู้สึกที่หนักแน่นรุนแรงจึงแทนสัญลักษณ์ Forte (f) สีส้มให้ความรู้สึกที่มีพลังจึงแทนสัญลักษณ์ Mezzo forte (mf), สีน้ำเงินให้ความรู้สึกสบาย ผ่อนคลายจึงแทนสัญลักษณ์ Piano (p) ช่วยให้นักเรียนจำจึงได้ ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนดีขึ้น

ชุดฝึกทักษะที่ 4 ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนนักเรียนจำโน้ตกลองชุดได้แม่นยำมีนักเรียนบางคนยังไม่สามารถศัพท์สังคีตบอกความเข้มเสียงได้แต่อยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหาที่พบในชุดฝึกทักษะที่ 4 คือนักเรียนเล่นโน้ตจำนวน 12 ห้องได้ไม่คล่องและมีความผิดพลาดในเรื่องไดนามิกส์ (Dynamics) เวลาเล่นกับเพลง ได้ใช้ชุดฝึกทักษะที่เป็นสีกับรูปภาพช่วยให้นักเรียนปฏิบัติและจำศัพท์สังคีตบอกความเข้มเสียงได้ง่ายขึ้น คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนดีขึ้นกว่าก่อนเรียน

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่องการสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขึ้นพื้นฐาน ชุดฝึกทักษะที่ 1-4

นักเรียนคนที่	ผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนชั้น ป.5 ชุดฝึกทักษะที่ 1-4				รวมคะแนน 80 คะแนน
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	
1	8	8.5	10.5	10	37
2	8.5	9	9	10	36.5
3	8	9.5	9.5	10.5	37.5

ตารางที่ 9 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	ผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนชั้น ป.5 ชุดฝึกทักษะที่ 1-4				รวมคะแนน 80 คะแนน
	ชุดที่1	ชุดที่ 2	ชุดที่3	ชุดที่4	
4	8	9	9.5	10.5	37
5	7.5	9	9	10.5	36
6	8	9	9.5	9.5	36
7	8.5	9	9	9.5	36
8	7.5	8.5	9	9.5	34.5
9	10	11	10	10	41
10	7.5	9	9.5	10.5	36.5
ค่าเฉลี่ย	8.1	9.1	9.4	10	36.8

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านไต่ถลองชุดขั้นพื้นฐาน ชุดฝึกทักษะที่ 1-4

นักเรียนคนที่	ผลคะแนนทดสอบหลังเรียนชั้น ป.5 ชุดฝึกทักษะที่ 1-4				รวมคะแนน 80 คะแนน
	ชุดที่1	ชุดที่ 2	ชุดที่3	ชุดที่4	
1	13	15	15	15	58
2	14	15	14.5	14	57.5
3	13.5	15.5	15.5	15	59.5
4	14	15.5	15.5	14.5	59.5
5	14	14.5	15	15.5	59
6	15	15.5	16	16	61.5
7	14.5	15.5	16	15.5	61.5
8	13	14.5	14	15	56.5
9	16	17.5	16.5	17	67
10	13.5	15	14.5	15	58
ค่าเฉลี่ย	14	15.3	15.2	15.2	59.8

จากตารางที่ 9 และ 10 พบว่าในภาพรวมนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้ค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน 36.8 คะแนน และได้ค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน 59.8 จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน นักเรียนมีคะแนนการเรียนที่ดีขึ้นจากการใช้ชุดฝึกทักษะ

ผลพัฒนาการการใช้ชุดฝึกทักษะโดยภาพรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดฝึกทักษะที่ 1 นักเรียนยังไม่มีพื้นฐานจากการเรียนกลองชุดแต่ในช่วงวัยของเด็กประถมศึกษาปีที่ 5 จะมีพัฒนาการที่เร็วกว่าเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และได้มีการชี้แจงการใช้ชุดฝึกก่อนเรียนและอธิบายรายละเอียดในชุดฝึกทักษะก่อนปฏิบัติจริง นักเรียนสามารถปฏิบัติให้เป็นจังหวะได้มากกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แต่ยังไม่สามารถปฏิบัติได้คล่องมีนักเรียนบางคนสามารถจำโน้ตกลองบนบรรทัดห้าเส้น ได้จึงให้ใช้ชุดฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนจำและปฏิบัติแม่นยำมากขึ้น ผลสัมฤทธิ์คือนักเรียนสามารถปฏิบัติและจำโน้ตได้ดีขึ้นและมีคะแนนสอบหลังเรียนมากขึ้น

ชุดฝึกทักษะที่ 2 นักเรียนมีพื้นฐานมากจากชุดฝึกทักษะที่ 1 นักเรียนสามารถจำโน้ตได้ดีมากขึ้นผลทดสอบก่อนเรียนจึงมีคะแนนที่ดีขึ้นกว่าชุดฝึกทักษะที่ 1 ชุดฝึกทักษะที่ 2 จะพัฒนาทักษะการปฏิบัติและด้านการอ่านโน้ตเพราะมีการเคลื่อนย้ายของสแนร์ดรัม (Snare drum) ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนคือนักเรียนปฏิบัติได้และมีคะแนนดีกว่าก่อนเรียน

ชุดฝึกทักษะที่ 3 นักเรียนมีพื้นฐานการอ่านโน้ตมาจากชุดฝึกทักษะที่ 1 กับ 2 แต่ปัญหาที่ครูผู้สอนได้พบในการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนของชุดฝึกทักษะที่ 3 คือนักเรียนยังไม่สามารถจำศัพท์สังคีตบอกความเข้มเสียงและปฏิบัติตามได้ปัญหาเดียวกันที่พบในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เช่น Forte (f), Mezzo forte (mf), Piano (p) ในชุดฝึกทักษะที่ 3 มีเรื่องของทฤษฎี เช่น สีแดงให้ความรู้หนักแน่นรุนแรงจึงแทนสัญลักษณ์ Forte (f) สีส้มให้ความรู้สีกึ่งกลางจึงแทนสัญลักษณ์ Mezzo forte (mf), สีน้ำเงินให้ความรู้สีกึ่ง สงบ ผ่อนคลาย จึงแทนสัญลักษณ์ Piano (p) ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนดีขึ้นกว่าก่อนเรียน

ชุดฝึกทักษะที่ 4 ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนนักเรียนจำโน้ตกลองชุดได้แม่นยำมีนักเรียนบางคนยังมีศัพท์สังคีตบอกความเข้มเสียงบ้างแต่อยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหาที่พบในชุดฝึกทักษะที่ 4 คือนักเรียนบางคนที่ไม่สามารถเล่นโน้ตจำนวน 12 ห้องได้และมีความผิดพลาดในเรื่องไดนามิกส์ (Dynamics) เวลาเล่นกับเพลงได้ใช้ชุดฝึกทักษะที่เป็นสีกับรูปภาพช่วยให้นักเรียนปฏิบัติและจำศัพท์สังคีตบอกความเข้มเสียงได้ง่ายขึ้น คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนดีกว่าก่อนเรียน

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง
การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลางชุดขั้นพื้นฐาน ชุดฝึกทักษะที่ 1-4

นักเรียนคนที่	ผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนชั้น ป.6 ชุดฝึกทักษะที่ 1-4				รวมคะแนน 80 คะแนน
	ชุดที่1	ชุดที่ 2	ชุดที่3	ชุดที่4	
1	8	10	9	9.5	36.5
2	8.5	10	9	10	37.5
3	8	9	8.5	9.5	35
4	8	9.5	9	11	37.5
5	8.5	9	9	10.5	37
6	7	7.5	8	9	31.5
7	8.5	9	9	11	37.5
8	11	11.5	9.5	11.5	43.5
9	9.5	10	10	11	40.5
10	13.5	15	14.5	15	58
ค่าเฉลี่ย	9	10	9.5	10.8	39.4

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง
การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลางชุดขั้นพื้นฐาน ชุดฝึกทักษะที่ 1-4

นักเรียนคนที่	ผลคะแนนทดสอบหลังเรียนชั้น ป.6 ชุดฝึกทักษะที่ 1-4				รวมคะแนน 80 คะแนน
	ชุดที่1	ชุดที่ 2	ชุดที่3	ชุดที่4	
1	14	15	15	15.5	59.5
2	15	16	14.5	15	60.5
3	14.5	15.5	15	15	60
4	14	15	15.5	15.5	60
5	15	16	15.5	15.5	62
6	13	14	14.5	14	55.5
7	13.5	15	16	16	60.5

ตารางที่ 12 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	ผลคะแนนทดสอบหลังเรียนชั้น ป.6 ชุดฝึกทักษะที่ 1-4				รวมคะแนน 80 คะแนน
	ชุดที่1	ชุดที่ 2	ชุดที่3	ชุดที่4	
8	14	14.5	15.5	15.5	59.5
9	14.5	15.5	16	16.5	62.5
10	14.5	15	14.5	16	60
ค่าเฉลี่ย	14.2	15.1	15.2	15.4	60

จากตารางที่ 11 และ 12 พบว่าในภาพรวมนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน 39.4 คะแนน และได้ค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน 60 จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน นักเรียนมีคะแนนการเรียนที่ดีขึ้นจากการใช้ชุดฝึกทักษะ

ผลพัฒนาการการใช้ชุดฝึกทักษะโดยภาพรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชุดฝึกทักษะที่ 1 นักเรียนยังไม่มีพื้นฐานจากการเรียนกลองชุดได้มีการชี้แจงการใช้ชุดฝึกก่อนเรียนและอธิบายรายละเอียดในชุดฝึกทักษะก่อนปฏิบัติจริง นักเรียนจะมีพัฒนาการมากกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กับ 5 สามารถปฏิบัติเป็นจังหวะและมีพัฒนาการเร็วบางคนไม่สามารถปฏิบัติได้ คล่องนักเรียนส่วนใหญ่สามารถจำโน้ตกลองบนบรรทัดห้าเส้นได้จึงให้ใช้ชุดฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนจำและปฏิบัติแม่นยำมากขึ้น ผลสัมฤทธิ์นักเรียนสามารถปฏิบัติและจำโน้ตได้ดีขึ้นมีคะแนนสอบหลังเรียนดีกว่าก่อนเรียน

ชุดฝึกทักษะที่ 2 นักเรียนมีพื้นฐานมากจากชุดฝึกทักษะที่ 1 นักเรียนสามารถจำโน้ตได้ดีมากขึ้น ผลทดสอบก่อนเรียนจึงมีคะแนนที่ดีขึ้นกว่าชุดฝึกทักษะที่ 1 ชุดฝึกทักษะที่ 2 จะพัฒนาทักษะการปฏิบัติและด้านการอ่านโน้ตเพราะมีการเคลื่อนย้ายของสแนร์ (Snare drum) ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนคือนักเรียนมีคะแนนดีขึ้นกว่าก่อนเรียน

ชุดฝึกทักษะที่ 3 นักเรียนมีพื้นฐานการอ่านโน้ตมาจากชุดฝึกทักษะที่ 1 กับ 2 แต่ปัญหาที่ครูผู้สอนได้พบในการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนของชุดฝึกทักษะที่ 3 คือนักเรียนยังไม่สามารถจำศัพท์สังเกตบอกความเข้มเสียงและปฏิบัติตามได้ปัญหาเดียวกันที่พบในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กับ 5 เช่น Forte (f), Mezzo forte (mf), Piano (p) ในชุดฝึกทักษะที่ 3 มีเรื่องของทฤษฎีสี เช่น สีแดงให้ความรู้สึกที่หนักแน่นรุนแรงจึงแทนสัญลักษณ์ Forte (f) สีส้มให้ความรู้สึกที่มีพลังจึงแทนสัญลักษณ์ Mezzo forte

(mf), สีน้เงินให้ความรู้สึก สบาย ผ่อนคลายจึงแทนสัญลักษณ์ Piano (p) ช่วยให้นักเรียนจำ จึงได้ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนดีขึ้น

ชุดฝึกทักษะที่ 4 นักเรียนจำโน้ตกลองชุดได้แม่นยำมีนักเรียนบางคนยังมีศัพท์สั้งคิดบอกความเข้มเสียงบ้างแต่อยู่ในเกณฑ์ที่ดี นักเรียนสามารถเล่นโน้ตจำนวน 12 ห้องได้แต่มีความผิดพลาดในเรื่องไดนามิกส์ (Dynamics) เวลาเล่นกับเพลงจึงได้ใช้ชุดฝึกทักษะที่ผู้วิจัยทำขึ้นเป็นสื่อกับรูปภาพช่วยให้นักเรียนปฏิบัติและจำศัพท์สั้งคิดบอกความเข้มเสียงได้ง่ายขึ้น คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนดีกว่าก่อนเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 13 ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน-หลังเรียน เรื่อง การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตสนวิเทศบางบอน

ผลสัมฤทธิ์โดยรวม	คะแนนเต็ม	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ก่อนเรียน	80	10	33.6	0.22
หลังเรียน	80	10	51.8	1.07

สรุปจากตารางที่ 13 พบว่าการเรียนชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 ชุด ก่อนเรียนและหลังเรียนคะแนนเต็ม 80 คะแนน การเก็บข้อมูลวิจัย N (กลุ่มตัวอย่าง) 10 คน ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 33.6 หลังเรียน 53.9 จึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์หลังจากการเรียนชุดฝึกทักษะนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนแต่ทั้งนี้จะสังเกตได้ว่านักเรียนไม่เคยมีพื้นฐานการเรียนกลองชุดมาก่อนและมีเวลาเรียนในแต่ละชุดฝึกไม่เพียงพอแต่นักเรียนมีพัฒนาทางการจำโน้ต ศัพท์สั้งคิดและสีที่กำหนดแต่ทักษะในการปฏิบัติในแต่ละชุดยังไม่มีประสิทธิภาพควรเพิ่มเวลาเรียนในแต่ละชุดฝึก

ตารางที่ 14 ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน-หลังเรียน เรื่อง การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ต
กลองชุดขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน

ผลสัมฤทธิ์โดยรวม	คะแนนเต็ม	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ก่อนเรียน	80	10	36.8	0.88
หลังเรียน	80	10	59.8	0.71

สรุปจากตารางที่ 14 พบว่าการเรียนชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 ชุด ก่อนเรียนและหลังเรียนคะแนนเต็ม 80 คะแนน การเก็บข้อมูลวิจัย N (กลุ่มตัวอย่าง) 10 คน ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 33.6 หลังเรียน 53.9 จึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์หลังจากการเรียนชุดฝึกทักษะนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนแต่ทั้งนี้จะต้องสังเกตได้นักเรียนไม่เคยมีพื้นฐานการเรียนกลองชุดมาก่อนและมีเวลาเรียนในแต่ละชุดฝึกไม่เพียงพอแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จะมีพัฒนาการทางด้านการปฏิบัติ การจำโน้ต ศัพท์สังคิตและสีที่กำหนดได้ดีกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ควรเพิ่มเวลาเรียนในแต่ละชุดฝึกจะทำให้ให้นักเรียนมีประสิทธิภาพและทักษะในการปฏิบัติมากขึ้น

ตารางที่ 15 ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน-หลังเรียน เรื่อง การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ต
กลองชุดขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน

ผลสัมฤทธิ์โดยรวม	คะแนนเต็ม	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ก่อนเรียน	80	10	39.4	0.86
หลังเรียน	80	10	60	0.69

สรุปจากตารางที่ 15 พบว่าการเรียนชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4 ชุด ก่อนเรียนและหลังเรียนคะแนนเต็ม 80 คะแนน การเก็บข้อมูลวิจัย N (กลุ่มตัวอย่าง) 10 คน ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 33.6 หลังเรียน 53.9 จึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์หลังจากการเรียนชุดฝึกทักษะนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนแต่ทั้งนี้จะต้องสังเกตได้

ว่านักเรียนไม่เคยมีพื้นฐานการเรียนรู้กลองชุดมาก่อนแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะมีพัฒนาการทางด้านการปฏิบัติ การจำ โน้ต ศัพท์สังคีตและลีลาที่กำหนดได้ดีกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กับ 5 นักเรียนส่วนใหญ่สามารถจำโน้ตได้แม่นยำและปฏิบัติได้ตามแบบฝึกหัดที่กำหนด คะแนนจึงอยู่ในเกณฑ์ที่ดีกว่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กับ 5

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่าน โน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานสาระการเรียนรู้ดนตรี รายวิชาดนตรีสากล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอนได้ทำการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. สร้างชุดฝึกทักษะการอ่าน โน้ตกลองชุดสำหรับผู้เรียนกลองชุดขั้นพื้นฐาน
2. ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน โน้ตกลองชุดระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของสำหรับผู้เรียนกลองชุดขั้นพื้นฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่าน โน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมาตรฐานที่ ศ 2.1 เพื่อกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ในชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้นโดยเชื่อมโยงกับทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bruner's Three Modes of Representation 1. การรับรู้ผ่านการกระทำเพื่อเป็นต้นแบบให้ผู้เรียนทำตามหรือลอกเลียนแบบในทางด้านดนตรี คือ การให้ผู้เรียนฟังเสียงหรือตบมือตามจังหวะของตัวโน้ต (Enactive Representation) 2. การรับรู้ที่เกี่ยวกับการใช้สัญลักษณ์แทนสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ในลักษณะของรูปภาพในทางดนตรี คือ การใช้ภาพที่สื่อความหมายแทนตัวโน้ต ความสั้น - ยาว ของเส้นสื่อแทนจังหวะสั้นยาวของค่าตัวโน้ต (Iconic Representation) 3. การรับรู้การใช้สัญลักษณ์ทางด้านภาษาที่ทุกคนยอมรับ ในทางด้านดนตรี การรับรู้เกี่ยวกับเรื่องของตัวโน้ตและเครื่องหมายต่าง ๆ ทางทฤษฎีดนตรี (Symbolic Representation) และทฤษฎีสื่อของ สมเกียรติ ตั้งนโม เพื่อพัฒนาทางด้านความจำศัพท์สังคีตบอกความเข้มเสียงและมาปรับใช้ในการปฏิบัติเรื่องความดัง-เบา

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดฝึกทักษะการอ่าน โน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน โดยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวน 10 คน นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวน 10 คน และ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 10 คน ใช้ชุดฝึกทักษะจำนวน 4 ชุด ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนคะแนนเต็ม 80 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 33.6 ได้ค่าเฉลี่ยหลังเรียน 51.8 ผลสัมฤทธิ์หลังจากการเรียนชุดฝึกทักษะนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนคะแนนเต็ม 80 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 36.8 ได้ค่าเฉลี่ยหลังเรียน 59.8 ผลสัมฤทธิ์

หลังจากการเรียนรู้ชุดฝึกทักษะนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนคะแนนเต็ม 80 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 39.4 ได้ค่าเฉลี่ยหลังเรียน 60 จึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์หลังจากการเรียนรู้ชุดฝึกทักษะนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

3. สรุปภาพรวมของนักเรียนหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลางชุดขั้นพื้นฐาน ที่สร้างขึ้นจากทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bruner's Three Modes of Representation 1. การรับรู้ผ่านการกระทำเพื่อเป็นต้นแบบให้ผู้เรียนทำตามหรือลอกเลียนแบบในทางด้านดนตรี คือ การให้ผู้เรียนฟังเสียงหรือตบมือตามจังหวะของตัวโน้ต (Enactive Representation) 2. การรับรู้ที่เกี่ยวกับการใช้สัญลักษณ์แทนสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ในลักษณะของรูปภาพในทางดนตรี คือ การใช้ภาพที่สื่อความหมายแทนตัวโน้ต ความสั้น-ยาวของเส้นสื่อแทนจังหวะสั้นยาวของค่าตัวโน้ต (Iconic Representation) 3. การรับรู้การใช้สัญลักษณ์ทางด้านภาษาที่ทุกคนยอมรับในทางด้านดนตรีการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องตัวโน้ตและเครื่องหมายต่าง ๆ ทางทฤษฎีดนตรี (Symbolic Representation) โดยนักเรียนทุกคนไม่เคยมีพื้นฐานการเรียนรู้กลองชุดมาก่อนแต่หลังจากใช้ชุดฝึกทักษะนักเรียนมีพัฒนาการทางด้านความจำสามารถจำสัญลักษณ์โน้ตกลางชุดได้และในด้านการปฏิบัติหลังจากใช้ชุดฝึกทักษะนักเรียนสามารถปฏิบัติได้ดีขึ้น สังเกตจากคะแนนหลังเรียนมีคะแนนดีขึ้นกว่าก่อนเรียน ทฤษฎีที่นำมาปรับใช้กับชุดฝึกทักษะเรื่องความดัง-เบา และช่วยจำศัพท์สังคิตบอกความเข้มเสียง หลังจากการใช้ชุดฝึกทักษะนักเรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องตามสิ่งที่กำหนดและมีพัฒนาการทางด้านความจำศัพท์สังคิตบอกความเข้มเสียงดีขึ้น มีคะแนนหลังเรียนดีขึ้นกว่าก่อนเรียน แต่สิ่งที่ผู้วิจัยพบหลังจากการใช้ชุดฝึกทักษะ คือ ความแตกต่างของช่วงวัยทำให้นักเรียนมีพัฒนาการและการรับรู้ที่ไม่เท่ากัน สังเกตได้จากพฤติกรรมการเรียนและคะแนน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะมีคะแนนดีที่สุด

อภิปรายผล

การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลางชุดขั้นพื้นฐาน ได้นำข้อมูลจากตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมาตรฐานที่ ศ 2.1 เพื่อกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ในชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้นโดยเชื่อมโยงกับทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bruner's Three Modes of Representation เพื่อสร้างชุดฝึกทักษะที่เป็นรูปภาพที่ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านความจำและการอ่านโน้ตได้ดีขึ้น ซึ่งตรงกับ ศันสนีย์ สือสกุล (2554) ได้กล่าวว่า ชุดฝึกทักษะเป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนความรู้ที่ได้เรียนไปหรือเป็นการเสริมความรู้ให้กับนักเรียนเพื่อให้เกิดความถูกต้อง ชำนาญ และบันเทิงใจ พงษ์กระวัน (2554) ได้กล่าวว่า การพัฒนาทักษะการอ่าน คือ การฝึกฝน และปรับพื้นฐานความรู้เดิมที่ผู้เรียนมี ให้มีความเพิ่มพูนยิ่งขึ้น โดยการให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้กลวิธีในการอ่านที่เหมาะสม เพื่อปรับใช้ในการพัฒนาตนเองได้ การอ่านสำคัญต่อชีวิต การอ่านเป็นสิ่งของการเรียนรู้ที่สามารถนำ

ความรู้ปรับใช้กับการอยู่อย่างเป็นประโยชน์ในสังคม ดังนั้นการอ่านจึงเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในการใช้ชีวิต การอ่านสำคัญต่อการเรียนการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งส่งผลในทุกกลุ่มทักษะของผู้เรียน ดังนั้นหากมีทักษะการอ่านที่ดี ผู้เรียนจะมีพื้นฐานที่ดีและส่งผลต่อการเรียนทุก ๆ ด้าน และในชุดฝึกทักษะมีการนำทฤษฎีสีมาเกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาทางด้านความจำศัพท์สังคิตบอกความเข้มเสียงและมาปรับใช้ในการปฏิบัติเรื่องความดั่ง-เบา ซึ่งตรงกับสมเกียรติ ตั้งนโม (2552) ได้กล่าวถึงทฤษฎีสีไว้ว่า ลักษณะของวัตถุที่กระทบต่อสายตาให้เห็นเป็นสีมีผลต่อจิตวิทยา คือ มีอำนาจให้เกิดความเข้มของแสงที่อารมณ์และความรู้สึกได้ การที่ได้เห็นสีจากสายตา สายตาจะส่งความรู้สึกไปยังสมองทำให้เกิดความรู้สึกต่าง ๆ ตามอิทธิพลของสี เช่น สดชื่น ร้อน ตื่นเต้น เสรี สีมีความหมายอย่างมากต่ออารมณ์และความรู้สึก

ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชุดฝึกทักษะที่ 1 ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากทฤษฎีการเรียนรู้ Bruner's Three Modes of Representation การรับรู้แบบเอนแอคทีฟ (Enactive Representation) เป็นการรับรู้ผ่านการกระทำต่าง ๆ เพื่อเป็นต้นแบบให้ผู้เรียนทำตามหรือลอกเลียนแบบในทางด้านดนตรีคือการให้ผู้เรียนฟังเสียงและปฏิบัติตาม ก่อนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (pre-test) ผู้วิจัยอธิบายสัญลักษณ์โน้ตกลางชุดและปฏิบัติเป็นตัวอย่างสิ่งที่พบนักเรียนยังไม่มีพื้นฐานจากการเรียนกลางชุดและนักเรียนยังไม่สามารถปฏิบัติให้เป็นจังหวะได้เนื่องจากยังไม่สามารถจำโน้ตที่อยู่บนบรรทัดได้ ผู้วิจัยจึงใช้ชุดฝึกทักษะที่เป็นการรับรู้แบบไอคอนิก (Iconic Representation) การเรียนรู้ในลักษณะของรูปภาพในทางดนตรี คือ การใช้ภาพที่สื่อความหมายแทนตัวโน้ตให้นักเรียนปฏิบัติ นักเรียนมีพัฒนาการและผลตอบรับที่ดีต่อชุดฝึกสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง มีการสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (post-test) โดยใช้การรับรู้ที่เป็นสัญลักษณ์ (Symbolic Representation) ในทางด้านดนตรีคือการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องตัวโน้ตและเครื่องหมายต่าง ๆ ทางทฤษฎีดนตรี ผลสัมฤทธิ์นักเรียนมีคะแนนปฏิบัติดีขึ้นและมีพัฒนาการทางด้านความจำสามารถจำโน้ตกลางชุดได้ดีขึ้น คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 7.1 คะแนน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 11.5 คะแนน หลังจากการเรียนชุดฝึกทักษะที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน

ชุดฝึกทักษะที่ 2 ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากทฤษฎีการเรียนรู้ Bruner's Three Modes of Representation และพัฒนาเนื้อหาจากชุดฝึกทักษะที่ 1 เนื้อหาชุดฝึกทักษะที่ 2 จะเพิ่มทักษะการในปฏิบัติเพราะมีการเคลื่อนย้ายของสแนร์ดรัม (Snare drum) และพัฒนาการทางด้านการอ่านโน้ต ก่อนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (pre-test) ผู้วิจัยอธิบายพร้อมปฏิบัติเป็นตัวอย่าง สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือนักเรียนมีพื้นฐานมากจากชุดฝึกทักษะที่ 1 แล้วและจากการใช้ชุดฝึกทักษะที่ 2 ที่เป็นการรับรู้แบบไอคอนิก (Iconic Representation) การเรียนรู้ในลักษณะของรูปภาพ และการรับรู้ที่เป็นสัญลักษณ์ (Symbolic Representation) การรับรู้เกี่ยวกับเรื่องตัวโน้ตและเครื่องหมายต่าง ๆ ทางทฤษฎีดนตรี การสอบวัดผล

สัมฤทธิ์หลังเรียน (post-test) จึงมีคะแนนดีขึ้นกว่าก่อนเรียน และดีกว่าชุดฝึกทักษะที่ 1 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 8.2 คะแนน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 13 คะแนน นักเรียนปฏิบัติได้และมีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนดีขึ้น

ชุดฝึกทักษะที่ 3 ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากทฤษฎีการเรียนรู้ Bruner's Three Modes of Representation เหมือนชุดที่ 1 กับ 2 แต่มีทฤษฎีสีมาเกี่ยวข้องเพื่อนำมาปรับใช้กับชุดฝึกทักษะเรื่องความดัง-เบา ไคเนติกส์ (Dynamics) ในชุดฝึกทักษะที่ 3 นักเรียนมีพื้นฐานการอ่านโน้ตมาจากชุดฝึกทักษะที่ 1 กับ 2 แต่ปัญหาที่ครูผู้สอนได้พบในการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (pre-test) ของชุดฝึกทักษะที่ 3 คือ นักเรียนยังไม่สามารถจำศัพท์สังคีตบอกความเข้มเสียงและปฏิบัติตามได้ เช่น Forte (f), Mezzo forte (mf), Piano (p) จึงมีเรื่องทฤษฎีสีเข้ามาเกี่ยวข้อง สีจะรับรู้จากสายตาและส่งความรู้สึกไปยังสมองทำให้เกิดความรู้สึกต่าง ๆ ตามอิทธิพลของสี เช่น สดชื่น ร้อน ตื่นเต้น เสรี ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ สีแดงให้ความรู้สึกอันตราย เร้าร้อน รุนแรง มั่นคงจึงแทนสัญลักษณ์ Forte (f) สีส้มให้ความรู้สึกสว่าง เร้าร้อน ฉูดฉาดจึงแทนสัญลักษณ์ Mezzo forte (mf), สีน้ำเงินให้ความรู้สึก สงบ ผ่อนคลาย จึงแทนสัญลักษณ์ Piano (p) ช่วยให้นักเรียนมีการรับรู้และพัฒนาการทางด้านความจำได้ดีขึ้น การสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (post-test) นักเรียนมีคะแนนดีขึ้น นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 8.8 คะแนน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 13.7 คะแนน ผลสัมฤทธิ์นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนที่ดีขึ้นกว่าก่อนเรียน

ชุดฝึกทักษะที่ 4 เป็นบทเพลง Drummer kid ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากทฤษฎีการเรียนรู้ Bruner's Three Modes of Representation และมีทฤษฎีสีมาเกี่ยวข้องเพื่อนำมาปรับใช้กับชุดฝึกทักษะเรื่องความดัง-เบา ไคเนติกส์ (Dynamics) เหมือนในชุดฝึกทักษะที่ 3 การสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (pre-test) นักเรียนจำโน้ตคลอซุชได้แม่นยำมีนักเรียนบางคนยังมีลึ่มศัพท์สังคีตบอกความเข้มเสียงบ้างแต่อยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหาที่พบในชุดฝึกทักษะที่ 4 นักเรียนเล่นโน้ตจำนวน 12 ห้องได้ไม่คล่องและมีความผิดพลาดในเรื่อง ไคเนติกส์ (Dynamics) เวลาเล่นกับเพลงจึงใช้ชุดฝึกทักษะที่ใช้ทฤษฎีสีและการรับรู้แบบ ไอคอนิก (Iconic Representation) ที่เป็นรูปภาพช่วยให้นักเรียนปฏิบัติและช่วยการรับรู้และพัฒนาความจำศัพท์สังคีตบอกความเข้มเสียง การสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (post-test) นักเรียนมีคะแนนดีขึ้น นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 9.4 คะแนน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 13.6 คะแนน ผลสัมฤทธิ์นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนที่ดีขึ้นกว่าก่อนเรียน

ผลสรุปโดยภาพรวมนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังจากใช้ชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้นจากทฤษฎีการเรียนรู้ Bruner's Three Modes of Representation และมีทฤษฎีสีมาเกี่ยวข้องเพื่อนำมาปรับใช้กับชุดฝึกทักษะเรื่องความดัง-เบา ไคเนติกส์ (Dynamics) ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน 33.6 คะแนน และได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน 51.8 จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนดีขึ้นกว่าก่อนเรียน

ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชุดฝึกทักษะที่ 1 ผู้วิจัยสร้างขึ้นจาก ทฤษฎีการเรียนรู้ Bruner's Three Modes of Representation การรับรู้แบบเอนแอคทีฟ (Enactive Representation) เป็นการรับรู้ผ่านการกระทำต่างๆเพื่อเป็นต้นแบบให้ผู้เรียนทำตามหรือลอกเลียนแบบ ในทางด้านดนตรีคือการให้ผู้เรียนฟังเสียงและปฏิบัติตาม ก่อนการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (pre-test) ผู้วิจัยอธิบายสัญลักษณ์โน้ตกลองชุดและปฏิบัติเป็นตัวอย่าง สิ่งที่พบช่วยพัฒนาการของช่วงอายุ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถปฏิบัติให้เป็นจังหวะได้มากกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แต่ยังไม่สามารถปฏิบัติได้คล่องมีนักเรียนบางคนยังไม่สามารถจำโน้ตกลองบนบรรทัดห้าเส้นได้ผู้วิจัย จึงใช้ชุดฝึกทักษะที่เป็นการรับรู้แบบไอคอนิก (Iconic Representation) การเรียนรู้ในลักษณะของ รูปภาพในทางดนตรี คือ การใช้ภาพที่สื่อความหมายแทนตัวโน้ตให้นักเรียนปฏิบัติและช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพทางด้านความจำ มีการสอบหลังเรียนโดยใช้การรับรู้ที่เป็นสัญลักษณ์ (Symbolic Representation) ในทางด้านดนตรีคือการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องตัวโน้ตและเครื่องหมายต่าง ๆทางทฤษฎี ดนตรี การสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (post-test) นักเรียนมีคะแนนดีขึ้น ผลคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 8.1 คะแนน ผลคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 14 หลังเรียน ผลสัมฤทธิ์นักเรียนสามารถปฏิบัติและจำโน้ต ได้ดีขึ้น และมีคะแนนสอบหลังเรียนดีกว่าก่อนเรียน

ชุดฝึกทักษะที่ 2 ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากทฤษฎีการเรียนรู้ Bruner's Three Modes of Representation และพัฒนาเนื้อหาจากชุดฝึกทักษะที่ 1 เนื้อหาชุดฝึกทักษะที่ 2 จะเพิ่มทักษะการในปฏิบัติเพราะมีการ เคลื่อนย้ายของสแนร์ดรัม (Snare drum) และพัฒนาการทางด้านการเล่นโน้ต ก่อนการสอบวัดผล สัมฤทธิ์ก่อนเรียน (pre-test) ผู้วิจัยอธิบายพร้อมปฏิบัติเป็นตัวอย่างก่อนสอบ สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือนักเรียนมี พื้นฐานมากจากชุดฝึกทักษะที่ 1 และช่วงวัยของประถมศึกษาปีที่ 5 มีพัฒนาการที่ดีกว่าชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 และจากการใช้ชุดฝึกทักษะที่ 2 ที่เป็นการรับรู้แบบไอคอนิก (Iconic Representation) การเรียนรู้ในลักษณะของรูปภาพและการรับรู้ที่เป็นสัญลักษณ์ (Symbolic Representation) การรับรู้เกี่ยวกับเรื่องตัวโน้ตและเครื่องหมายต่าง ๆทางทฤษฎีดนตรี ผลการสอบวัดผล สัมฤทธิ์หลังเรียน (post-test) จึงมีคะแนนดีขึ้นกว่าก่อนเรียน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 8.1 คะแนน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 14 คะแนน ผลสัมฤทธิ์นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนดีกว่าก่อนเรียน

ชุดฝึกทักษะที่ 3 ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากทฤษฎีการเรียนรู้ Bruner's Three Modes of Representation เหมือนชุดที่ 1 กับ 2 แต่มีทฤษฎีสมาเกี่ยวข้องเพื่อนำมาปรับใช้กับชุดฝึกทักษะเรื่องความดัง-เบา ไดนามิกส์ (Dynamics) การสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (pre-test) ในชุดฝึกทักษะที่ 3 นักเรียนมี พื้นฐานการเล่นโน้ตมาจากชุดฝึกทักษะที่ 1 กับ 2 แต่ปัญหาที่ครูผู้สอนได้พบในการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ก่อนเรียนของชุดฝึกทักษะที่ 3 คือ มีนักเรียนสามารถจำศัพท์สังคีตบอกความเข้มเสียงได้ และมีนักเรียน บางคนยังไม่สามารถจำศัพท์สังคีตบอกความเข้มเสียงและปฏิบัติตามได้ เช่น Forte (f), Mezzo forte

(mf), Piano (p) ในชุดฝึกทักษะที่ 3 จึงมีเรื่องทฤษฎีสีเข้ามาเกี่ยวข้อง สีจะรับรู้จากสายตาและส่งความรู้สึกไปยังสมองทำให้เกิดความรู้สึกต่าง ๆ ตามอิทธิพลของสี เช่น สดชื่น ร้อน ตื่นเต้น เศร้า ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ สีแดงให้ความรู้สึกอันตราย เร้าร้อน รุนแรง มั่นคง จึงแทนสัญลักษณ์ Forte (f) สีส้มให้ความรู้สึกสว่าง เร้าร้อน คุณค่าจึงแทนสัญลักษณ์ Mezzo forte (mf), สีน้ำเงินให้ความรู้สึก สงบ ผ่อนคลาย จึงแทนสัญลักษณ์ Piano (p) ช่วยให้นักเรียนมีการรับรู้และพัฒนาการทางด้านความจำ ผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (post-test) จึงมีคะแนนที่ดีขึ้น นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 9.1 คะแนน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 15.3 คะแนน ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนที่ดีขึ้นกว่าก่อนเรียน

ชุดฝึกทักษะที่ 4 เป็นบทเพลง Drummer kid ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากทฤษฎีการเรียนรู้ Bruner's Three Modes of Representation และมีทฤษฎีสีมาเกี่ยวข้องเพื่อนำมาปรับใช้กับชุดฝึกทักษะเรื่องความดัง-เบาไดนามิกส์ (Dynamics) เหมือนในชุดฝึกทักษะที่ 3 การสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (pre-test) ในชุดฝึกทักษะที่ 4 ครูผู้สอนพบว่านักเรียนบางคนยังมีลี้มศัพท์สังคิตบอกความเข้มเสียงบ้างแต่อยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหาที่พบในชุดฝึกทักษะที่ 4 คือนักเรียนบางคนที่ไม่สามารถเล่นโน้ตจำนวน 12 ห้องได้ และมีความผิดพลาดในเรื่องไดนามิกส์ (Dynamics) เวลาเล่นกับเพลง จึงใช้ชุดฝึกทักษะที่มีทฤษฎีสีและการรับรู้แบบไอคอนิก (Iconic Representation) ที่เป็นรูปภาพช่วยให้นักเรียนปฏิบัติและช่วยการรับรู้และพัฒนาความจำศัพท์สังคิตบอกความเข้มเสียง ผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (post-test) จึงมีคะแนนที่ดีขึ้น นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 10 คะแนน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 15.2 คะแนน

ผลสรุปโดยรวมนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังจากใช้ชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้นจากทฤษฎีการเรียนรู้ Bruner's Three Modes of Representation และมีทฤษฎีสีมาเกี่ยวข้องเพื่อนำมาปรับใช้กับชุดฝึกทักษะเรื่องความดัง-เบาไดนามิกส์ (Dynamics) ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน 36.8 คะแนน และได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน 59.8 จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน นักเรียนมีคะแนนการเรียนที่ดีขึ้นจากการใช้ชุดฝึกทักษะ

ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชุดฝึกทักษะที่ 1 ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากทฤษฎีการเรียนรู้ Bruner's Three Modes of Representation การรับรู้แบบเอนแอคทีฟ (Enactive Representation) เป็นการรับรู้ผ่านการกระทำต่าง ๆ เพื่อเป็นต้นแบบให้ผู้เรียนทำตามหรือลอกเลียนแบบในทางด้านดนตรีคือการให้ผู้เรียนฟังเสียงและปฏิบัติตาม ก่อนการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (pre-test) ผู้วิจัยอธิบายสัญลักษณ์โน้ตกลองชุดและปฏิบัติเป็นตัวอย่าง ผู้วิจัยได้พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไม่มีพื้นฐานจากการเรียนกลองชุดมาก่อน แต่พัฒนาการของช่วงอายุนักเรียนสามารถปฏิบัติเป็นจังหวะได้และมีพัฒนาการได้เร็วกว่าให้ได้มากกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กับ 5 มีบางคนไม่สามารถปฏิบัติได้คล่อง แต่นักเรียนส่วนใหญ่สามารถจำโน้ต

ทดลองบนบรรทัดห้าเส้นได้ ผู้วิจัยจึงใช้ชุดฝึกทักษะที่เป็นการรับรู้แบบไอคอนิก (Iconic Representation) การเรียนรู้ในลักษณะของรูปภาพในทางดนตรี คือ การใช้ภาพที่สื่อความหมายแทนตัวโน้ตให้นักเรียนปฏิบัติ เพื่อพัฒนาทางด้านการรับรู้และความจำ ผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (post-test) โดยใช้การรับรู้ที่เป็นสัญลักษณ์ (Symbolic Representation) ในทางด้านดนตรี คือการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องตัวโน้ตและเครื่องหมายต่าง ๆ ทางทฤษฎีดนตรี ผลสัมฤทธิ์นักเรียนมีคะแนนปฏิบัติดีขึ้นและมีพัฒนาการทางด้านความจำสามารถจำโน้ตทดลองชุดได้ดีขึ้น ผลสัมฤทธิ์คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 9 คะแนน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 14.2 คะแนน ผลสัมฤทธิ์นักเรียนสามารถปฏิบัติและจำโน้ตได้ดีขึ้นและมีคะแนนสอบหลังเรียนดีขึ้น

ชุดฝึกทักษะที่ 2 ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากทฤษฎีการเรียนรู้ Bruner's Three Modes of Representation และพัฒนาเนื้อหาจากชุดฝึกทักษะที่ 1 เนื้อหาชุดฝึกทักษะที่ 2 จะเพิ่มทักษะการปฏิบัติเพราะมีการเคลื่อนย้ายของสแนร์ดรัม (Snare drum) และพัฒนาการทางด้านการอ่านโน้ต ผู้วิจัยอธิบายพร้อมปฏิบัติเป็นตัวอย่าง ก่อนการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (pre-test) สิ่งที่ผู้วิจัยพบคือนักเรียนมีพื้นฐานมากจากชุดฝึกทักษะที่ 1 และช่วงอายุมีพัฒนาการที่ดีกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กับ 5 การใช้ชุดฝึกทักษะที่ 2 ที่เป็นการรับรู้แบบไอคอนิก (Iconic Representation) การเรียนรู้ในลักษณะของรูปภาพ และการรับรู้ที่เป็นสัญลักษณ์ (Symbolic Representation) การรับรู้เกี่ยวกับเรื่องตัวโน้ตและเครื่องหมายต่าง ๆ ทางทฤษฎีดนตรี ผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (post-test) นักเรียนมีการรับรู้และพัฒนาการอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 10 คะแนน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 15.1 คะแนน ผลสัมฤทธิ์นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนดีขึ้นกว่าก่อนเรียน

ชุดฝึกทักษะที่ 3 ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากทฤษฎีการเรียนรู้ Bruner's Three Modes of Representation เหมือนชุดที่ 1 กับ 2 แต่มีทฤษฎีสีเข้ามาเกี่ยวข้องเพื่อนำมาปรับใช้กับชุดฝึกทักษะเรื่องความดัง-เบาไดนามิกส์ (Dynamics) ในชุดฝึกทักษะที่ 3 การสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (pre-test) ผู้วิจัยได้พบว่า นักเรียนมีพื้นฐานการอ่านโน้ตมาจากชุดฝึกทักษะที่ 1 กับ 2 แต่ปัญหาที่ครูผู้สอนได้พบในชุดฝึกทักษะที่ 3 คือ มีนักเรียนสามารถจำศัพท์ตั้งคียบอกความเข้มเสียงได้ และมีนักเรียนบางคนยังไม่สามารถจำศัพท์ตั้งคียบอกความเข้มเสียงและปฏิบัติตามได้ เช่น Forte (f), Mezzo forte (mf), Piano (p) ในชุดฝึกทักษะที่ 3 จึงมีเรื่องทฤษฎีสีเข้ามาเกี่ยวข้อง สีจะรับรู้จากสายตาและส่งความรู้สึกไปยังสมองทำให้เกิดความรู้สึกต่าง ๆ ตามอิทธิพลของสี เช่น สดชื่น ร้อน ตื่นเต้น เศร้า ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ สีแดงให้ความรู้สึกอันตราย เร้าร้อน รุนแรง มั่นคงจึงแทนสัญลักษณ์ Forte (f) สีส้มให้ความรู้สึกสว่าง เร้าร้อน ฉูดฉาดจึงแทนสัญลักษณ์ Mezzo forte (mf), สีน้ำเงินให้ความรู้สึกสงบผ่อนคลาย จึงแทนสัญลักษณ์ Piano (p) ผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (post-test) นักเรียนมี

การรับรู้และพัฒนาการทางด้านความจำได้ดีขึ้น โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 9.5 คะแนน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 15.2 คะแนน ผลสัมฤทธิ์นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนที่ดีขึ้นกว่าก่อนเรียน

ชุดฝึกทักษะที่ 4 เป็นบทเพลง Drummer kid ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากทฤษฎีการเรียนรู้ Bruner's Three Modes of Representation และมีทฤษฎีสีมาเกี่ยวข้องเพื่อนำมาปรับใช้กับชุดฝึกทักษะเรื่อง ความดัง-เบาไดนามิกส์ (Dynamics) เหมือนในชุดฝึกทักษะที่ 3 การสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (pre-test) ครูผู้สอนพบว่านักเรียนสามารถจำศัพท์สังคิบบอกความเข้มเสียงได้ แต่มีนักเรียนบางคนที่มีพัฒนาการทางด้านความจำช้าแต่อยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหาที่พบในชุดฝึกทักษะที่ 4 คือนักเรียนบางคนที่ไม่สามารถเล่นโน้ตจำนวน 12 ห้องได้และมีความผิดพลาดในเรื่องไดนามิกส์ (Dynamics) เวลาเล่นกับเพลง จึงใช้ชุดฝึกทักษะที่มีทฤษฎีสีและการรับรู้แบบไอคอนิก (Iconic Representation) ที่เป็นรูปภาพช่วยให้นักเรียนปฏิบัติและช่วยการรับรู้และพัฒนาความจำศัพท์สังคิบบอกความเข้มเสียง ผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (post-test) นักเรียนมีการรับรู้และพัฒนาการทางด้านความจำได้ดีขึ้น นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 10.8 คะแนน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 15.4 คะแนน ผลสัมฤทธิ์นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนที่ดีขึ้นกว่าก่อนเรียน

ผลสรุปโดยรวมนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากใช้ชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้นจากทฤษฎีการเรียนรู้ Bruner's Three Modes of Representation และมีทฤษฎีสีมาเกี่ยวข้องเพื่อนำมาปรับใช้กับชุดฝึกทักษะเรื่องความดัง-เบาไดนามิกส์ (Dynamics) ได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน 39.4 คะแนน และได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน 60 จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน นักเรียนมีคะแนนการเรียนที่ดีขึ้นจากการใช้ชุดฝึกทักษะ

ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการใช้ชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้นจากทฤษฎีการเรียนรู้ Bruner's Three Modes of Representation 1. การรับรู้ผ่านการกระทำเพื่อเป็นต้นแบบให้ผู้เรียนทำตามหรือลอกเลียนแบบในทางด้านดนตรี คือ การให้ผู้เรียนฟังเสียงหรือตบมือตามจังหวะของตัวโน้ต (Enactive Representation) 2. การรับรู้ที่เกี่ยวกับการใช้สัญลักษณ์แทนสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ในลักษณะของรูปภาพในทางดนตรี คือ การใช้ภาพที่สื่อความหมายแทนตัวโน้ต ความสั้น - ยาว ของเส้นสื่อแทนจังหวะสั้นยาวของค่าตัวโน้ต (Iconic Representation) 3. การรับรู้การใช้สัญลักษณ์ทางด้านภาษาที่ทุกคนยอมรับในทางด้านดนตรี การรับรู้เกี่ยวกับเรื่องตัวโน้ตและเครื่องหมายต่าง ๆ ทางทฤษฎีดนตรี (Symbolic Representation) และมีทฤษฎีสีมาเกี่ยวข้องเพื่อนำมาปรับใช้กับชุดฝึกทักษะเรื่องความดัง-เบา ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนไม่เคยมีพื้นฐานการเรียนกลองชุดมาก่อนและมีเวลาเรียนแต่ละชุดฝึกทักษะไม่เพียงพอ แต่หลังจากการใช้ชุดฝึกทักษะนักเรียนมีพัฒนาการและผลตอบรับที่ดีต่อชุดฝึกทักษะ สามารถช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านปฏิบัติและ

ความจำ การรับรู้เรื่องสีสามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาทางด้านความจำและปฏิบัติตามศัพท์สังคิตบอก ความเข้มเสียงที่กำหนด แต่พัฒนาการของช่วงอายุทำให้นักเรียนมีการรับรู้และพัฒนาการที่แตกต่างกัน ซึ่งตรงกับ ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2534) ได้กล่าวว่า เด็กในวัย 9 - 11 ปี หรือระดับประถมศึกษา 4 - 6 พัฒนาการทางความคิดของเด็กในวัยนี้เจริญขึ้นเป็นลำดับ เด็กสามารถคิดเกี่ยวกับด้านรูปธรรมอย่างมี เหตุมีผล มีพัฒนาการทางด้านดนตรีที่แตกต่างกัน ส่วนใหญ่เด็กในวัยนี้มีความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดใน ด้านจังหวะทำนองและรูปแบบของเพลงกลิ้งซึ่งขึ้น กล่าวคือ สามารถเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ ได้รวมเร็วขึ้นมี การรับรู้และความจำเกี่ยวกับรูปแบบของจังหวะที่ซับซ้อน มีสมาธิ มีพัฒนาการทางด้านดนตรีก้าวหน้า มากขึ้น มีความคงที่ของจังหวะ มีสมาธิในการฟังสามารถบรรเลงเพลงได้ดีขึ้น และมีพัฒนาการในการ เคลื่อนไหวเพื่อตอบสนองเสียงดนตรี จากคะแนนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นวัยที่โตกว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จึงมีพัฒนาการและการรับรู้ทางด้านความจำ การปฏิบัติมากกว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จึงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีที่สุดซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ รุ่งเกียรติ สิริวงษ์สุวรรณ (2560) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ เรื่องเทคนิคการถ่ายทอด กลองชุดแจ๊สเพื่อสร้างชุดการสอนในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย หลังการฝึกปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยสูง กว่าก่อนการฝึกปฏิบัติและสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรวิไล จุลเสวก (2550) เรื่องการพัฒนาการเรียนรู้ โน้ตดนตรีสากล โดยใช้ชุดฝึกทักษะเมโลเดียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะเมโลเดียนมีคะแนนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้ชุดฝึกทักษะ

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนจะต้องปูพื้นฐานเรื่องทฤษฎีและสัญลักษณ์ของโน้ตกลองชุดก่อนที่จะใช้ชุดฝึกทักษะ จึงจะได้ผลสัมฤทธิ์การเรียนที่ดีขึ้น
2. ผู้สอนต้องเพิ่มเวลาให้ผู้เรียนในแต่ละชุดฝึกจึงจะได้ประสิทธิภาพในการจำและการปฏิบัติดี ขึ้น
3. ผู้สอนควรเน้นย้ำให้ผู้เรียนปฏิบัติให้ตรงตามศัพท์สังคิตบอกความเข้มเสียงและสีที่กำหนด ในชุดฝึกทักษะ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยเรื่อง เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานสาระการเรียนรู้ ดนตรี รายวิชาดนตรีสากล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบาง บอน ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะงานวิจัยครั้งต่อไป เพื่อศึกษาข้อมูลและปัญหาต่างๆเพื่อขยายผลด้าน การศึกษา ดังนี้

1. ควรมีการศึกษาแนวทางการสอนกลองชุดของครูใน โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของในประเทศไทยรวมถึงโรงเรียนนานาชาติที่อยู่ในประเทศไทยเพื่อนำไปพัฒนาเนื้อหาในชุดฝึกทักษะให้ครอบคลุมและเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนมากขึ้น
2. การศึกษาแนวทางการสอนวิชากลองชุดของอาจารย์ในระดับอุดมศึกษาเพื่อนำมาพัฒนาชุดฝึกทักษะจากขั้นพื้นฐานไปสู่ขั้นสูงและสามารถนำไปใช้ในระดับอุดมศึกษาได้
3. ควรพัฒนาหรือสร้างชุดฝึกทักษะให้อยู่ในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้สะดวกสำหรับผู้สนใจชุดฝึกทักษะเพราะส่วนใหญ่ หนังสือ สื่อการสอนและตำรา เป็นภาษาต่างประเทศ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง**. ค้นเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2562. จาก <http://academic.obec.go.th/newsdetail.php?id=75>
- จิระเดช เหมือนสมาน. (2551). **การพัฒนาชุดฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์จากสื่อสิ่งพิมพ์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดทองเปลง**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเขตคลองสาน.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2536). **การจัดกิจกรรมและสื่อการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้สาระดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2540). **กิจกรรมดนตรีสำหรับครู**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทศนา แคมมณี. (2555). **ศาสตร์การสอน:องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2530). **นวัตกรรมการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). **การพัฒนาการสอน**. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- บันลือ พุกกะวัน. (2545). **แนวพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- ปาริชาติ สุพรรณกลาง. (2550). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการอินทิเกรตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเรียน เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มย่อย**. งานวิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปยุตธนา จงอนุกุลธนากร. (2553). **การพัฒนาชุดฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์จากเรื่องโคลงโลกนิติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย**. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ผกามาศ ผจญแก้ว. (2543). **สื่อกับการออกแบบทางการพิมพ์. เอกสารการสอนชุดวิชาการออกแบบทางการพิมพ์, (2), 123-180.**
- พรวิไล จุลเสวก. (2550). **การพัฒนาการเรียนรู้โน้ตดนตรีสากลโดยใช้ชุดฝึกทักษะเมโลเดียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองขวาง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- รุ่งเกียรติ สิริวงษ์สุวรรณ. (2560). เทคนิคการสอนกลองชุดแจ๊สเพื่อสร้างชุดการสอนในสถาบัน
อุดมศึกษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- , (2554). การศึกษาแนวการสอนวิชากลองชุดระดับชั้นต้นของครูโรงเรียนดนตรีปี่นนคร
เชลทรัล ปีนเกล้า. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยา
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร :
นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- ลัดดา ศุภปริดี. (2523). เทคโนโลยีทางการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมพ์เนศ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล. (2540). ทักษะการสร้างสื่อการสอน. กรุงเทพมหานคร : ครุศาสตร์ดุษฎี
บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณภา ไชยวรรณ. (2549). การพัฒนาการอ่านและเขียนภาษาไทยเรื่องอักษรควบและอักษรนำ
สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ
การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรินทร์ธร กิจธรรม. (2558). อิทธิพลของสื่อต่อการสร้างแบรนด์. วารสารการสื่อสารและการ
จัดการนิต้า, 1 (1), 78
- คันสนีย์ สีสกุล. (2554). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงคิดวิเคราะห์ วิชาภาษาไทยสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีวิทยา 2 ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนคริน
ทราบรมราชชนนี. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชามัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ศรีทูล ฉาชัยและคณะ. (2553). การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่มีความ
ต้องการ พิเศษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่4. เชียงใหม่ :
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- สุกัญญา มณีโชติ. (2555). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามทฤษฎีโครงสร้างทาง
สติปัญญาของกิลฟอร์ด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. นครปฐม : มหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครปฐม.
- สุกรี เจริญสุข. (2539). สุนทรียศาสตร์ทางดนตรี. นครปฐม : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุคนธ์ สิ้นพานนท์. (2553). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน.
กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิคพรินติ้ง.
- สุจิต เหมวัล. (2555). ศาสตร์การสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะ. ขอนแก่น : ทรัพย์สุนทรการพิมพ์.

- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2547). **การสร้างสื่อการสอนและนวัตกรรมการเรียนรู้อัตโนมัติ**
ผู้เรียน. กรุงเทพมหานคร : ราชบุรีธรรมรักษ์การพิมพ์.
- สมศักดิ์ สร้อยระย้า. (2538). **เครื่องเคาะตี**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.+
- สมนึก อุ่นแก้ว. (2544). **ทฤษฎีดนตรี แนวปฏิบัติ**. ขอนแก่น : โรงพิมพ์พระธรรมจันต.+
- สมเกียรติ ตั้งนโม. (2552). **ทฤษฎีสื่อ**. ค้นคว้า 20 พฤษภาคม 2560. จาก http://research-system.siam.edu/images/IT_Department/Monrudee/Animation_Obesity/05_ch2.pdf
- สำลี ทองธิว. (2526). **กลวิธีการเผยแพร่ นวัตกรรมทางการศึกษาสำหรับผู้บริหารและครูก้าวหน้า**.
 กรุงเทพมหานคร : ปลาตะเพียน.+
- สรिता บัวเขียว. (2559). Scaffolding...ช่วยเสริมสร้างการพัฒนาการเรียนรู้อย่างไร. **วารสารมนุษย
 สังคมปริทัศน์**, 18 (1), 5
- อภิชัย เลี่ยมทอง. (2551). วิธีปรับปรุงและพัฒนาการ sight reading. **วารสารดนตรีรังสิต**, 3 (2),
 23 -27.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). **หลักการสอน**. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮาส์.
- Eosze, I. (1982). **His Life in Pictures by Laszlo Eosze**. Intl Specialized : Book Service Inc
 (1753).
- Eiseman, E. (2009). Colour and meaning in corporate logos: An empirical study. **The Journal of
 Brand Management**, (16), 62-63.
- Richard, A. (1973). Emotion, religion and education. **Journal of Philosophy of
 Education**, 7 (2), 181 – 194.
- Ronald, C. (2003) **System and method for teaching drummers**. n.p.
- Gay, L.R. & Gallagher, P.D. (1976). The Comparative Effectiveness of test Versus Written
 Exercise. **The Journal of Educational Research**, 70 (2), 59 - 61.
- Bruner, J. (1966). **Cognitive development of children**. NewYork : Wiley publisher.
- Lingille, B.A. (1997). Eight Ways to Think About International Labour Standards.
Journal of World Trade, (31), 27 - 53.
- Morton, J.A. (1971). **Organization for Innovation: A Systems Approach to Technical
 Management**. New York : McGraw - Hill.
- Thomal, H. (1971). **Tom Brown's schooldays**. London : Oxford University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. อาจารย์ อัสวิน นรินทรกุล ณ อรุณา ผู้เชี่ยวชาญทางด้านปฏิบัติกลองชุด
ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา
ดนตรี มหาวิทยาลัยมหิดล
ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำสาขาคดนตรี
สมัยนิยมวิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล
2. อาจารย์ เวธกา วีระสีบพงศ์ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านปฏิบัติกลองชุด
ดุริยางคศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย
ดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
ปัจจุบันเป็นอาจารย์พิเศษสาขา
ดนตรีสมัยนิยม วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล
3. อาจารย์ หินวิมาน พัฒนศศิเมธี ผู้เชี่ยวชาญทางด้านปฏิบัติกลองชุด
วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขา เทคโนโลยี
อุตสาหกรรมปัจจุบันเป็นอาจารย์พิเศษ
สาขาคดนตรีศึกษามหาลัยราชภัฏนครปฐม
4. อาจารย์ เจษฎา ชัยกุล ผู้เชี่ยวชาญทางด้านปฏิบัติกลองชุด
ดุริยางคศาสตร์บัณฑิต วิทยาลัย
ดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
ปัจจุบันเป็นอาจารย์พิเศษสาขา
ดนตรีสมัยนิยม วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล
5. อาจารย์ พีรพัฒน์ กฤษเพชร ผู้เชี่ยวชาญทางด้านปฏิบัติกลองชุด
ครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาโปรแกรม
วิชาดนตรีศึกษา(ดนตรีสากล)ปัจจุบัน
เป็นอาจารย์พิเศษภาควิชาเอกดนตรี
มหาวิทยาลัยราชบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

- 6.อาจารย์ ปฤษฏี ชัยสนิท
ผู้กำหนดหลักสูตรศิลปบัณฑิต
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
ปัจจุบันเป็นผู้บริหารประจำหมวด
ดนตรี โรงเรียนสารสาสน์วิเทศ
บางบอน
- 7.อาจารย์พรภัทร จันทร์พ่อง
อาจารย์สอนชั้นประถมศึกษา
มหาบัณฑิตบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยาปัจจุบันเป็นครูประจำชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสารสาสน์
วิเทศบางบอน

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ

ที่ อว ๐๖๔๓.๑๔/๗๐๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี

เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๖๗ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์หิณวิมาน พัฒนศศิเมธี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายปยุต นาวิกะชีวิน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
ดนตรีตะวันตก มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะ
การอ่าน โน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ดร.พิมลมาศ พร้อมสุขกุล	ประธานกรรมการ
๒. ดร.ชาลินี สุริยนเปล่งแสง	กรรมการ
๓. ดร.รุ่งเกียรติ สิริวงษ์สุวรรณ	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.กมลกร สว่างเจริญ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๓๓-๓๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๑, ๑๘๑๔

ที่ อว ๐๖๔๓.๑๔/๗๐๓

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหัวหมาก

เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์อัศวิน นรินทรกุล ณ อยุธยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายปยุต นาวิกะชีวิน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
 คนตรีตะวันตก มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะ
 การอ่าน โน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. คร.พิมลมาศ พร้อมสุขกุล	ประธานกรรมการ
๒. คร.ชาลินี สุริยนเปล่งแสง	กรรมการ
๓. คร.รุ่งเกียรติ สิริวงษ์สุวรรณ	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
 ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
 มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
 ความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ตณกร สว่างเจริญ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๓๓-๓๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๑, ๑๘๑๔

ที่ อว ๐๖๔๓.๑๔/๗๐๒

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์เวรกา วีระสืบพงศ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายปยุต นาวิกะชีวิน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
ดนตรีตะวันตก มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะ
การอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ดร.พิมลมาศ พร้อมสุขกุล	ประธานกรรมการ
๒. ดร.ชาลินี สุรินเปล่งแสง	กรรมการ
๓. ดร.รุ่งเกียรติ สิริวงษ์สุวรรณ	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.คณกร สว่างเจริญ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๓๗-๓๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๑, ๑๘๑๔

ที่ อว ๐๖๔๓.๑๔/๖๓๗

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี

เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์พีรพัฒน์ กฤษเพชร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายปยุต นาวิกะชีวิน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
ดนตรีตะวันตก มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะ
การอ่าน โน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. คร.พิมลมาศ พร้อมสุขกุล	ประธานกรรมการ
๒. คร.ชาลินี สุรินเปล่งแสง	กรรมการ
๓. คร.รุ่งเกียรติ สิริวงษ์สุวรรณ	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาค้นจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.คณกร สว่างเจริญ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๓๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๑, ๑๘๑๔

ที่ อว ๐๖๔๓.๑๔/๖๙/๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๑๗) ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ปฤษฎี ชัยสนิท

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายปยุต นาวิกะชีวิน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
ดนตรีตะวันตก มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะ
การอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ดร.พิมลมาศ พร้อมสุขกุล	ประธานกรรมการ
๒. ดร.ชาลินี สุริยนเปล่งแสง	กรรมการ
๓. ดร.รุ่งเกียรติ สิริวงษ์สุวรรณ	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษา ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาคด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.กมลกร สว่างเจริญ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๓๗-๓๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๑, ๑๘๑๔

ที่ อว ๐๖๔๓.๑๔/ ๖๙๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๖๗) ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์พรภัทร จันทร์พ่อง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายปยุต นาวิกะชีวิน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
ดนตรีตะวันตก มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะ
การอ่าน โน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ดร.พิมลมาศ พร้อมสุขกุล	ประธานกรรมการ
๒. ดร.ชาลินี สุริยนเปล่งแสง	กรรมการ
๓. ดร.รุ่งเกียรติ สิริวงษ์สุวรรณ	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำงานวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.กนกกร สว่างเจริญ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๓๓-๓๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๑, ๑๘๑๔

ที่ อว ๐๖๔๓.๑๔/๗๐๗

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี

เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๓๗ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์เจษฎา ชัยกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายปยุต นาวิกะชีวิน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
 คนตรีตะวันตก มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะ
 การอ่าน โน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. คร.พิมลมาศ พร้อมสุขกุล	ประธานกรรมการ
๒. คร.ชาลินี สุริยนเปล่งแสง	กรรมการ
๓. คร.รุ่งเกียรติ สิริวงษ์สุวรรณ	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
 ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
 มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำงานวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
 ความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.คณกร สว่างเจริญ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๑, ๑๘๑๔

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชุดฝึกทักษะที่ 1

เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน
: การฝึกปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum)
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

โดย

นายปยุต นาวิกะชีวิน

โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

คำนำ

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 การใช้รูปภาพที่แทนสัญลักษณ์กลองชุดบนบรรทัด 5 เส้น โดยแบบฝึกหัดขั้นเริ่มต้นจัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีสากลปฏิบัติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ตามหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 และหลักสูตรของโรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โดยยึดเนื้อหาจากหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ โดยค้นคว้าจากเอกสารหลายเล่ม เพื่อให้เป็นชุดฝึกทักษะที่มีคุณภาพเหมาะสมกับนักเรียน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนที่เริ่มเรียน (ชั้นเริ่มต้น) มีความรู้ความเข้าใจมีทักษะการอ่านโน้ต และการปฏิบัติกลองชุดสามารถนำความรู้ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้และเป็นพื้นฐานในการศึกษาดนตรีต่อไปในระดับที่สูงขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้อำนวยการและผู้บริหาร โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน ที่ให้คำปรึกษาในการจัดทำชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน และขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพและให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้ชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นและเสร็จสมบูรณ์ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน เล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีปฏิบัติกลองชุด และช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาของนักเรียนที่เริ่มเรียนกลองชุดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำชี้แจงเกี่ยวกับการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอนนี้สร้างขึ้นสำหรับครูผู้สอนวิชากลองชุดเพื่อใช้ในการเรียนการสอนในวิชาดนตรี

เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุด ประกอบด้วย 1. คำแนะนำการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน (สำหรับครู) 2. คำแนะนำการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน(สำหรับนักเรียน) 3. จุดประสงค์การเรียนรู้ 4. แบบทดสอบก่อนเรียน 5. เนื้อหากิจกรรมการสอน 6. แบบทดสอบหลังเรียน 7. การประเมินผล ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้สอน ชุดการสอนประกอบด้วย 4 ชุดดังนี้

ชุดฝึกทักษะที่ 1 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การฝึกปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum)

ชุดฝึกทักษะที่ 2 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การฝึกปฏิบัติ

จังหวะขั้นพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม (Snare drum)

ชุดฝึกทักษะที่ 3 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐานโดยการใช้สีเพื่อฝึกฝนความดัง – เบา ไดนามิกส์ (Dynamics)

ชุดฝึกทักษะที่ 4 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การนำจังหวะขั้นพื้นฐานมาเล่นกับบทเพลง (Backing track)

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าชุดฝึกทักษะชุดนี้ จะช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านโน้ตกลองชุดได้มากขึ้น

ปยุต นาวิกะชีวิน

ผู้วิจัย

คำแนะนำการใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ต กลองชุดขั้นพื้นฐาน (สำหรับครู)

ชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ครูผู้สอนถือเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ครูผู้สอนจึงควรศึกษารายละเอียดการใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. ครูต้องศึกษาชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 และอ่านเนื้อหาสาระอย่างละเอียดรอบคอบ พร้อมทั้งทำความเข้าใจเนื้อหาชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานทุกเล่มก่อนจะนำไปจัดการเรียนการสอน
2. ครูเตรียมชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ให้ครบถ้วน และพอเพียงกับจำนวนนักเรียนที่จะจัดการเรียนการสอน
3. ครูเตรียมเครื่องมือวัสดุ และประเมินผล เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของนักเรียน
4. ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงลำดับขั้นตอน วิธีจัดการเรียนการสอนและประโยชน์ที่ได้รับจากชุดฝึกทักษะเรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน
5. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
6. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามที่กำหนดไว้ในชุดฝึกทักษะที่ 1 รูปภาพที่ใช้แทนสัญลักษณ์กลองชุดที่ใช้บนบรรทัด 5 เส้น แบบฝึกหัดขั้นเริ่มต้น โดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum)
7. ให้นักเรียนศึกษาเนื้อหา และลงมือทำกิจกรรมชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ในชุดฝึกทักษะที่ 1 รูปภาพที่ใช้แทนสัญลักษณ์กลองชุดที่ใช้บนบรรทัด 5 เส้น แบบฝึกหัดขั้นเริ่มต้น โดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum)
8. ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ความตั้งใจในการเรียน ถ้านักเรียนมีปัญหาหรือข้อสงสัย ครูคอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือ
9. เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของนักเรียนแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่ม อาจจะแตกต่างกัน ครูควรยืดหยุ่นตามความเหมาะสม ตามสถานการณ์
10. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อประเมินความก้าวหน้าทางการเรียน
11. การจัดชั้นเรียน อาจจัดให้นักเรียนศึกษาเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มก็ได้ตามความเหมาะสมในแต่ละกิจกรรมในแต่ละชุดฝึก

คำแนะนำการใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุด ขั้นพื้นฐาน (สำหรับนักเรียน)

ชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 นักเรียนควรปฏิบัติตามคำแนะนำ ดังนี้

1. นักเรียนอ่านคำชี้แจงเกี่ยวกับชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลอง
ชุดขั้นพื้นฐาน และคำแนะนำการใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุด
ขั้นพื้นฐาน (สำหรับนักเรียน) ให้เข้าใจเสียก่อน ศึกษาเนื้อหา ทำกิจกรรมทุกครั้ง

2. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 10 ข้อ เพื่อวัดความรู้พื้นฐานของนักเรียน

3. นักเรียนต้องศึกษาเนื้อหาก่อนทำกิจกรรมในชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะ
การอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน (ชุดฝึกทักษะที่ 1) ถ้านักเรียนปฏิบัติไม่ได้ ให้กลับไปศึกษาเนื้อหา
ใหม่อีกครั้ง ปรึกษาครูผู้สอน

4. เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมในชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลอง
ชุดขั้นพื้นฐาน จากนั้นร่วมกันสรุปองค์ความรู้ที่ได้รับและครูคอยให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม
ครูผู้สอนจะเป็นผู้สังเกตและให้คะแนน

5. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อประเมินความรู้ตนเอง หลังจากศึกษาและทำ
ชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน

6. ในการทำกิจกรรมและแบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนในชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนา
ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ขอให้ให้นักเรียนลงมือทำกิจกรรมด้วยความตั้งใจ และ
มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเอง

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ศ.2.1 ป. 4/4 อ่านเขียน ร้องโน้ตสากล

ป. 5/3 อ่านเขียนโน้ตดนตรีสากล 5 ระดับเสียง

ป. 5/4 ใช้เครื่องดนตรีบรรเลงจังหวะและทำนอง

ป. 6/3 อ่านเขียนสากลทำนองง่าย ๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จำสัญลักษณ์ของกลองชุดบนบรรทัด 5เส้นได้แม่นยำ
2. สามารถอ่านโน้ตกลองชุดได้คล่องและรวดเร็ว
3. เข้าใจความดัง - เบา ไคนามิกส์ (Dynamics)

โน้ตกลองชุดพื้นฐาน

โน้ตของกลองมีลักษณะพิเศษที่แตกต่างจากโน้ตของเครื่องดนตรีอื่น ๆ ทั่วไปตรงที่โน้ตของกลองไม่มีระดับเสียง (Pitch) ต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง จะมีก็แต่เพียงระดับเสียงที่ใช้อ้างอิงในทางทฤษฎีดนตรีเท่านั้น แต่โน้ตของกลองจะมีลักษณะไปในทางสัญลักษณ์มากกว่า ในเบื้องต้นเราจึงต้องมาทำความเข้าใจในสัญลักษณ์นั้น ๆ ดังนี้

Basic Drum Key

ในชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน (ชุดฝึกทักษะที่ 1) ได้นำเอารูปภาพมาแทนสัญลักษณ์ จำนวน 3 สัญลักษณ์ ได้แก่ Bass drum, Snare drum, Hi-hat

(ธนภูมิ สันสนิยรัตน์, 2558, ออนไลน์)

การจับไม้กลอง

การจับไม้กลองนั้นถือว่าเป็นเบสิก (Basic) ที่ต้องศึกษาตั้งแต่เริ่มต้นและต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตั้งแต่เริ่มถ้าจับไม้กลองผิดวิธีอาจจะทำให้พัฒนาได้ช้าและไม่เป็นผลดีกับการเล่นของผู้เรียน จึงขอแนะนำการจับไม้กลองที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบันเพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้เรียน การจับไม้กลองมีอยู่ 2 แบบ คือ

1. Match Grip (สองมือจับเหมือนกัน)

ขั้นที่ 1 ใช้นิ้วโป้งกับนิ้วชี้ จับที่ “จุดสมดุล” ของไม้ (Focal point) อยู่ที่ตำแหน่ง 1 ใน 3 ของความยาวไม้

ขั้นที่ 2 นิ้วอื่น ๆ ประคองตามหลวมๆ

2. Traditional Grip (สองมือจับแตกต่างกัน)

ขั้นที่ 1 คีบไม้ที่จุด ” Focal point “ ด้วยซอกระหว่างนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้

ขั้นที่ 2 งอนิ้วนางและนิ้วก้อย เข้ามาพยุงไม้ไว้ ให้ปลายนิ้วโป้งผ่านไประหว่าง นิ้วกลางกับนิ้วนาง

ขั้นที่ 3 งอนิ้วชี้เข้ามาช่วยจับอีกทีหนึ่งส่วนนิ้วกลางใช้พยุงไม้ให้ลื่นไหลได้อย่างอิสระ

1. วิธีการจับไม้แบบ Match Grip

2. วิธีจับไม้แบบ Traditional Grip

แบบทดสอบก่อนเรียน

เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน

ชุดฝึกทักษะที่ 1

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

เกณฑ์การให้คะแนนแบบองค์รวมก่อนเรียน

แบบประเมินทักษะในการฝึกปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum)

ชื่อ-นามสกุลระดับชั้น.....

วันเดือนปี.....ผู้ประเมิน.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ○ ล้อมรอบระดับการปฏิบัติที่สอดคล้องกับพฤติกรรมการแสดง

ออกของนักเรียนในการฝึกปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum)

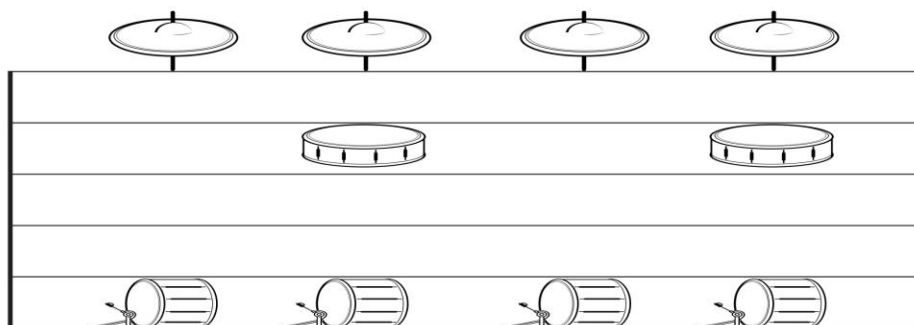
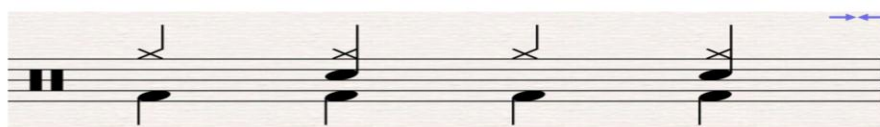
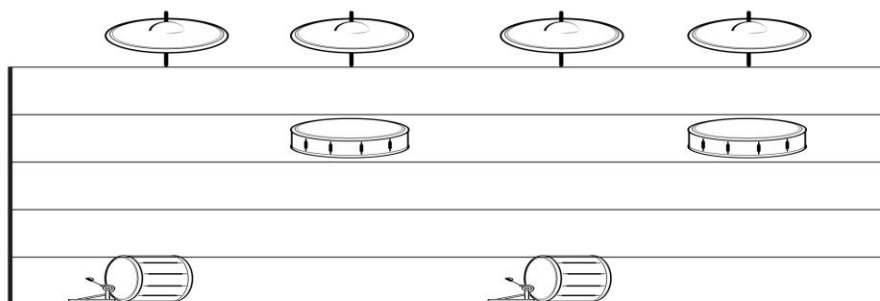
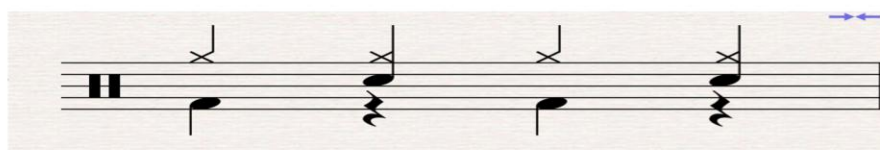
ประเด็นการประเมิน : นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum) ที่กำหนดไว้อย่างถูกต้อง

ระดับ	การปฏิบัติ
ปรับปรุง (1)	นักเรียนไม่สามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum) ที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้อง (ผิดเกิน 10 จุด)
พอใช้ (2)	นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum) ที่กำหนดไว้ได้ มีผิดพลาดบางจุดโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ทำได้ (ผิดเกิน 5 จุด)
ดี (3)	นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum) ที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้องมีผิดพลาดบ้างเล็กน้อย (ผิดเกิน 2 จุด)
ดีมาก (4)	นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum) ที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์

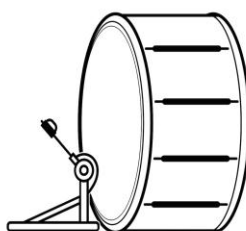
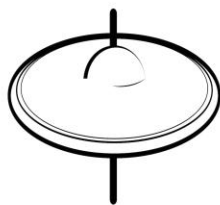
ข้อเสนอแนะ.....

.....

ตัวอย่าง ชุดฝึกทักษะที่ 1 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดชั้น
 พื้นฐาน โดยการนำรูปภาพมาแทนสัญลักษณ์ของตัวโน้ตกลองชุดและฝึกปฏิบัติ
 จังหวะชั้นพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum)

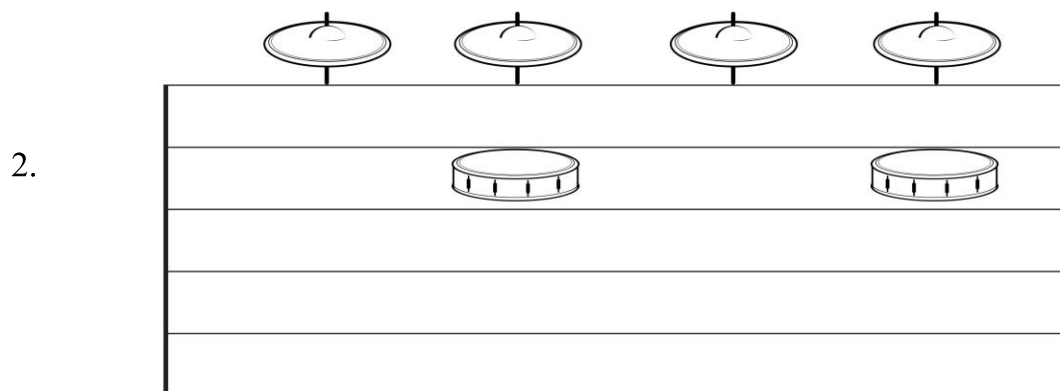
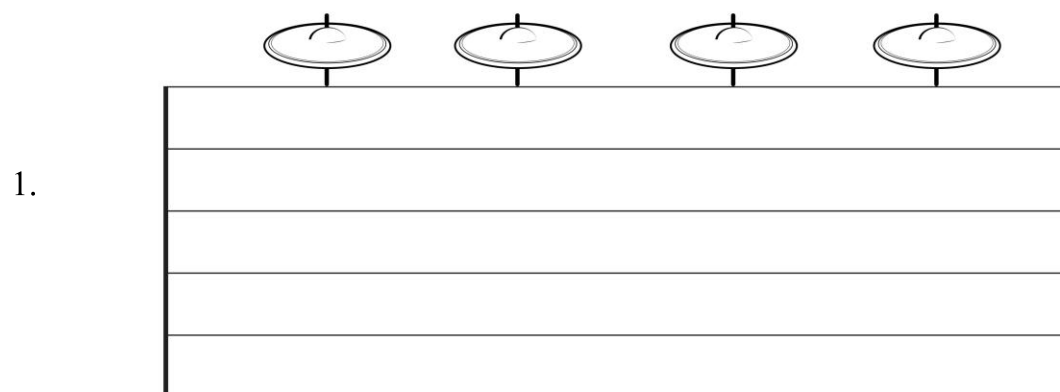

ชุดฝึกทักษะที่ 1 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน
: การฝึกปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum)
ครูอธิบายชุดฝึกทักษะที่ใช้รูปภาพแทนสัญลักษณ์โน้ตกลองชุด

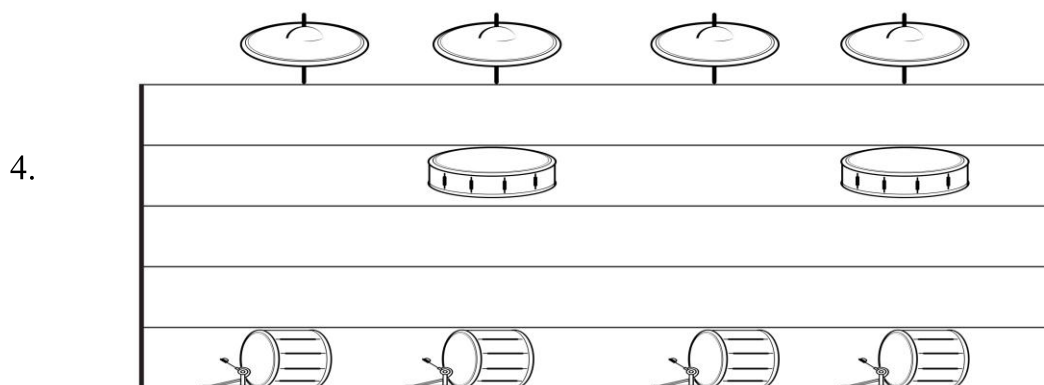
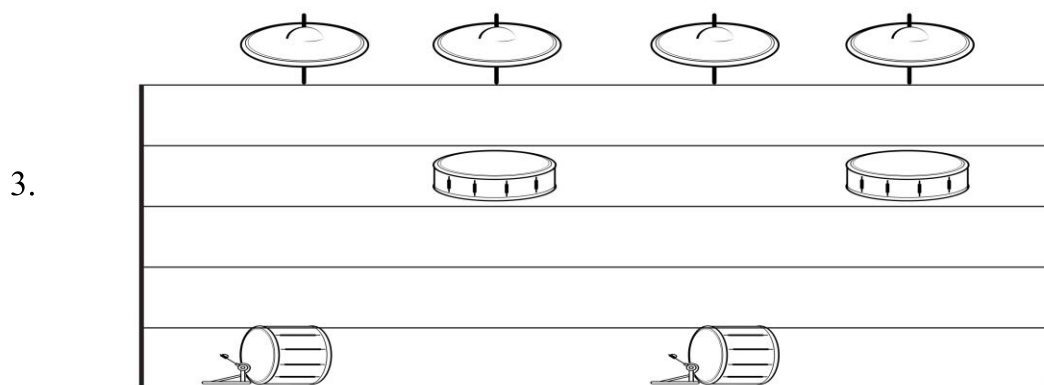
*หมายเหตุครูอธิบายและปฏิบัติ ข้อ 1. ตี Hi - hat 4 จังหวะ

ข้อ 2. Hi - hat 4 จังหวะและตีแฉกรี่จังหวะที่ 2 กับ 4

*หมายเหตุครูอธิบายและปฏิบัติ ข้อ 3. เขยิบเบสค์รึมจังหวะที่ 1 กับ 3

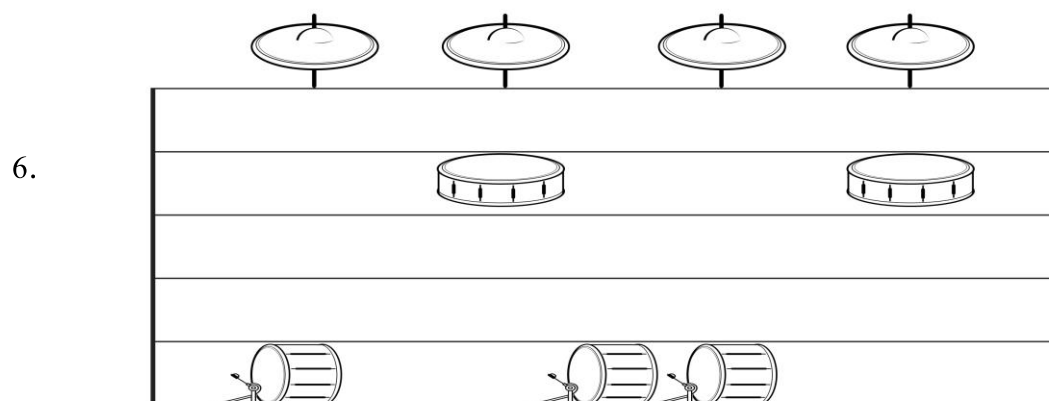
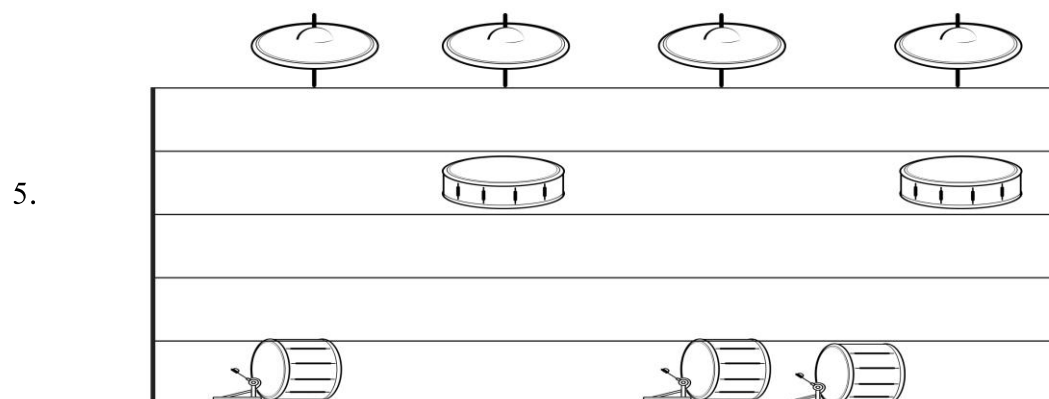
ข้อ 4. เขยิบเบสค์รึมจังหวะที่ 1 2 3 4

*หมายเหตุครูอธิบายและปฏิบัติ ข้อ 5. เขี่ยเบสครัมจังหวะที่ 1 3 และจังหวะยกของจังหวะที่ 3

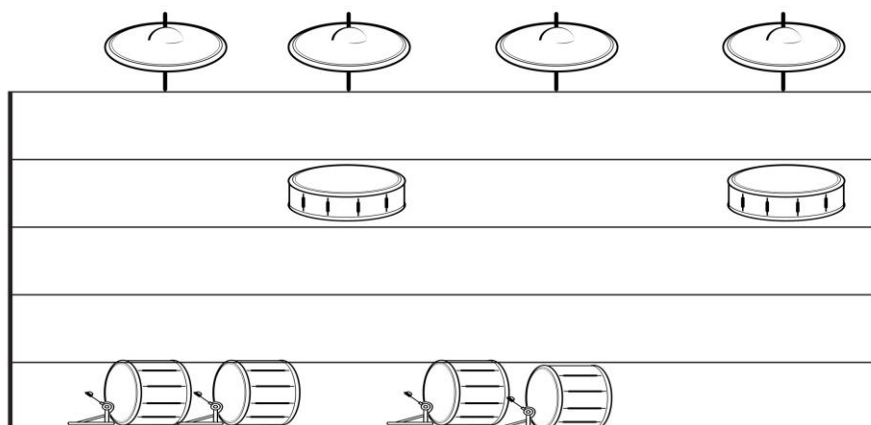
ข้อ 6. เขี่ยเบสครัมจังหวะที่ 1 จังหวะยกของจังหวะที่ 2

และเขี่ยจังหวะที่ 3

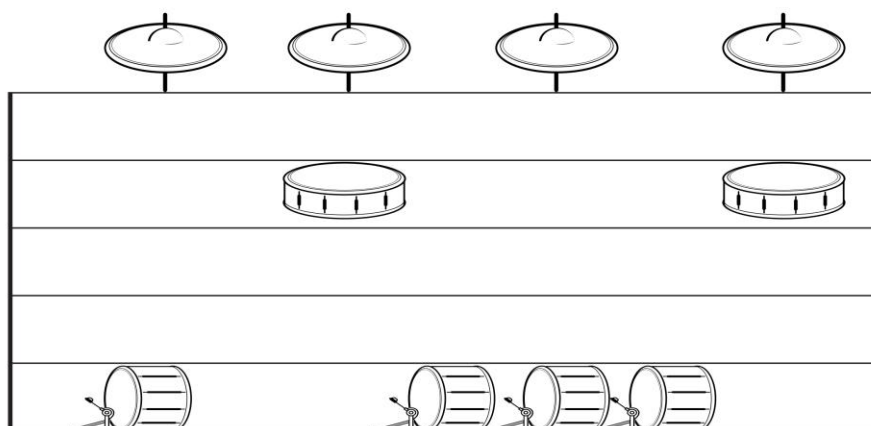

- *หมายเหตุครูอธิบายและปฏิบัติ ข้อที่ 7. เขยิบเบสตรัมจังหวะที่ 1 และจังหวะยกของจังหวะที่ 1
 ต่อด้วยเขยิบจังหวะยกของจังหวะที่ 2 และเขยิบจังหวะที่ 3
 ข้อที่ 8. เขยิบเบสตรัมจังหวะที่ 1 ต่อด้วยเขยิบจังหวะยกของ
 จังหวะที่ 2 และเขยิบจังหวะที่ 3 และจังหวะยกของ
 จังหวะที่ 3

7.

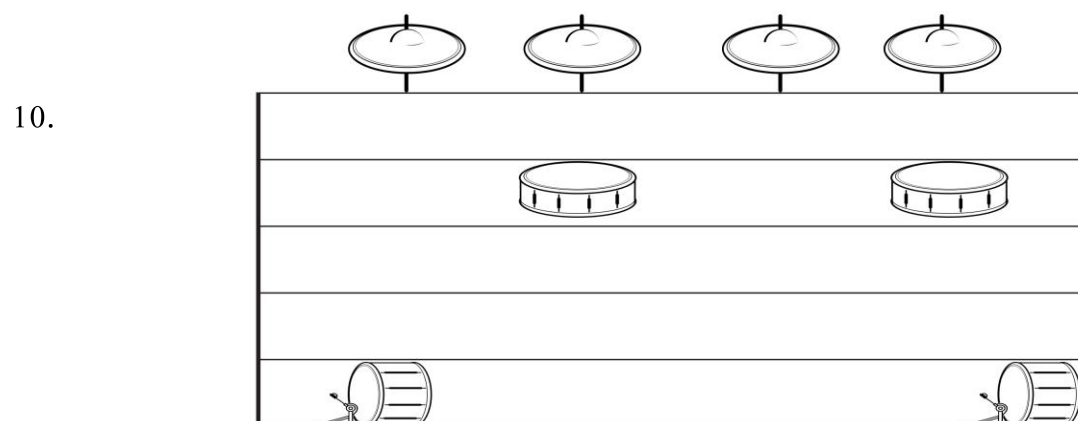
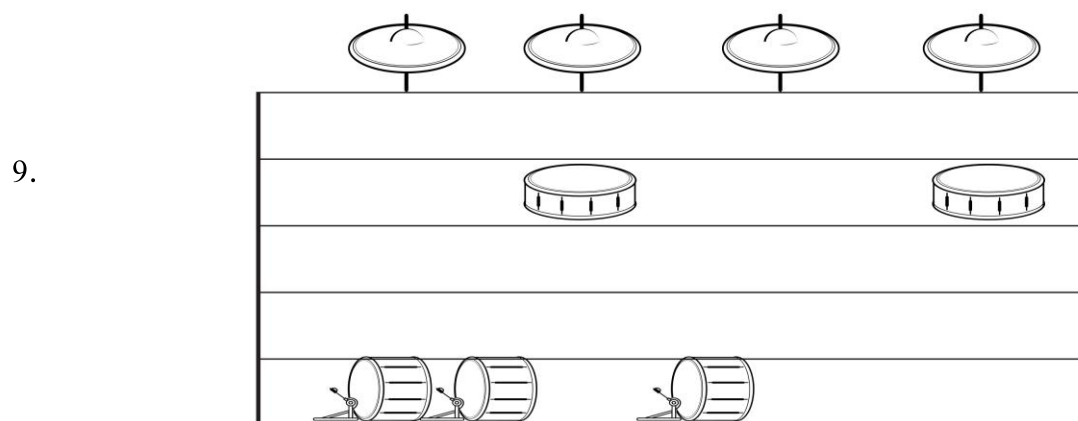

8.

*หมายเหตุครูอธิบายและปฏิบัติ ข้อ 9. เขยิบเบสค์รึมจังหวะที่ 1 ต่อด้วยเขยิบจังหวะของ
จังหวะ 1 และเขยิบจังหวะที่ 3

ข้อ 10. เขยิบเบสค์รึมจังหวะที่ 1 และเขยิบจังหวะของจังหวะ 4

ตารางการฝึกซ้อม

วัน	ระดับชั้น	เวลา	กิจกรรมการฝึก	หมายเหตุ
วันจันทร์				
วันอังคาร				
วันพุธ				
วันพฤหัสบดี				
วันศุกร์				
วันเสาร์				
วันอาทิตย์				

แบบบันทึกการสอนของชุดฝึกทักษะในการฝึกปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของ
เบสดรัม (Bass drum)

ชื่อ-นามสกุลระดับชั้น.....

วันเดือนปี.....ผู้ประเมิน.....

1. บันทึกการสอน.....

.....
.....
.....
.....

2. ปัญหาและอุปสรรค.....

.....
.....
.....
.....

3. ข้อเสนอแนะ.....

.....
.....
.....
.....

แบบทดสอบหลังเรียน
 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน

ชุดฝึกทักษะที่ 1

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

เกณฑ์การให้คะแนนแบบองค์รวมหลังเรียน

แบบประเมินทักษะในการฝึกปฏิบัติจังหวะชั้นพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum)

ชื่อ-นามสกุลระดับชั้น.....

วันเดือนปี.....ผู้ประเมิน.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ○ ล้อมรอบระดับการปฏิบัติที่สอดคล้องกับพฤติกรรมการแสดง

ออกของนักเรียนในการฝึกปฏิบัติจังหวะชั้นพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum)

ประเด็นการประเมิน : นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum) ที่กำหนดไว้อย่างถูกต้อง

ระดับ	การปฏิบัติ
ปรับปรุง (1)	นักเรียนไม่สามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum) ที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้อง (ผิดเกิน 10 จุด)
พอใช้ (2)	นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum) ที่กำหนดไว้ได้ มีผิดพลาดบางจุดโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ทำได้ (ผิดเกิน 5 จุด)
ดี (3)	นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum) ที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้องมีผิดพลาดบ้างเล็กน้อย (ผิดเกิน 2 จุด)
ดีมาก (4)	นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum) ที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์

ข้อเสนอแนะ.....

.....

ชุดฝึกทักษะที่ 2

เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน
: การฝึกปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม (Snare drum)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

โดย

นาย ปยุต นาวิกะชีวิน

โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

คำนำ

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 การใช้รูปภาพที่ใช้แทนสัญลักษณ์กลองชุดบนบรรทัด 5 เส้น โดยแบบฝึกหัดขั้นเริ่มต้นจัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีสากลปฏิบัติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ตามหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 และหลักสูตรของโรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โดยยึดเนื้อหาจากหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ โดยค้นคว้าจากเอกสารหลายเล่ม เพื่อให้เป็นชุดฝึกทักษะที่มีคุณภาพเหมาะสมกับนักเรียน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนที่เริ่มเรียน (ขั้นเริ่มต้น) มีความรู้ความเข้าใจมีทักษะการอ่านโน้ต และการปฏิบัติกลองชุดสามารถนำความรู้ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้และเป็นพื้นฐานในการศึกษาดนตรีต่อไปในระดับที่สูงขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้อำนวยการและผู้บริหาร โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอนที่ให้คำปรึกษาในการจัดทำชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน และขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพและให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้ชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นและเสร็จสมบูรณ์ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน เล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีปฏิบัติกลองชุดและช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาของนักเรียนที่เริ่มเรียนกลองชุดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำชี้แจงเกี่ยวกับการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอนนี้สร้างขึ้นสำหรับครูผู้สอนวิชากลองชุด เพื่อใช้ในการเรียนการสอนในวิชาดนตรี

เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุด ประกอบด้วย 1. คำแนะนำการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน (สำหรับครู) 2. คำแนะนำการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน (สำหรับนักเรียน) 3. จุดประสงค์การเรียนรู้ 4. แบบทดสอบก่อนเรียน 5. เนื้อหากิจกรรมการสอน 6. แบบทดสอบหลังเรียน 7. การประเมินผล ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้สอน ชุดการสอนประกอบด้วย 4 ชุดดังนี้

ชุดฝึกทักษะที่ 1 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การฝึกปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐาน โดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum)

ชุดฝึกทักษะที่ 2 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การฝึกปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐาน โดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม (Snare drum)

ชุดฝึกทักษะที่ 3 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐาน โดยใช้สีเพื่อฝึกฝนความดัง – เบา ไดนามิกส์ (Dynamics)

ชุดฝึกทักษะที่ 4 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การนำจังหวะขั้นพื้นฐานมาเล่นกับบทเพลง (Backing track)

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าชุดฝึกทักษะชุดนี้ จะช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านโน้ตกลองชุดได้มากขึ้น

ปยุต นาวิกะชีวิน

ผู้วิจัย

คำแนะนำการใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ต กลองชุดขั้นพื้นฐาน (สำหรับครู)

ชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ครูผู้สอนถือเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ครูผู้สอนจึงควรศึกษารายละเอียดการชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. ครูต้องศึกษาชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 และอ่านเนื้อหาสาระอย่างละเอียดรอบคอบ พร้อมทั้งทำความเข้าใจเนื้อหาชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานทุกเล่มก่อนจะนำไปจัดการเรียนการสอน
2. ครูเตรียมชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ให้ครบถ้วน และพอเพียงกับจำนวนนักเรียนที่จะจัดการเรียนการสอน
3. ครูเตรียมเครื่องมือวัสดุ และประเมินผล เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของนักเรียน
4. ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงลำดับขั้นตอน วิธีจัดการเรียนการสอนและประโยชน์ที่ได้รับจากชุดฝึกทักษะเรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน
5. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
6. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามที่กำหนดไว้ในชุดฝึกทักษะที่ 2 แบบฝึกหัดกลองชุด ขั้นพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม (Snare drum)
7. ให้นักเรียนศึกษาเนื้อหา และลงมือทำกิจกรรมชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ในชุดฝึกทักษะที่ 2 แบบฝึกหัดกลองชุดขั้นพื้นฐาน โดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม (Snare drum)
8. ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ความตั้งใจในการเรียน ถ้านักเรียนมีปัญหาหรือข้อสงสัย ครูคอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือ
9. เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของนักเรียนแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่ม อาจจะไม่เท่ากัน ครูควรยืดหยุ่นตามความเหมาะสม ตามสถานการณ์
10. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อประเมินความก้าวหน้าทางการเรียน
11. การจัดชั้นเรียน อาจจัดให้นักเรียนศึกษาเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มก็ได้ตามความเหมาะสมในแต่ละกิจกรรมในแต่ละชุดฝึก

คำแนะนำการใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุด ขั้นพื้นฐาน (สำหรับนักเรียน)

ชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 นักเรียนควรปฏิบัติตามคำแนะนำ ดังนี้

1. นักเรียนอ่านคำชี้แจงเกี่ยวกับชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลอง
ชุดขั้นพื้นฐาน และคำแนะนำการใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุด
ขั้นพื้นฐาน (สำหรับนักเรียน) ให้เข้าใจเสียก่อน ศึกษาเนื้อหา ทำกิจกรรมทุกครั้ง

2. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 10 ข้อ เพื่อวัดความรู้พื้นฐานของนักเรียน

3. นักเรียนต้องศึกษาเนื้อหา ก่อนทำกิจกรรมในชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะ
การอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน (ชุดฝึกทักษะที่ 2) ถ้านักเรียนปฏิบัติไม่ได้ ให้กลับไปศึกษา
เนื้อหาใหม่อีกครั้ง ปรึกษาครูผู้สอน

4. เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมในชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลอง
ชุดขั้นพื้นฐาน จากนั้นร่วมกันสรุปองค์ความรู้ที่ได้รับและครูคอยให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม
ครูผู้สอนจะเป็นผู้สังเกตและให้คะแนน

5. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อประเมินความรู้ตนเอง หลังจากศึกษาและทำ
ชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน

6. ในการทำกิจกรรมและแบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนในชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนา
ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ขอให้ให้นักเรียนลงมือทำกิจกรรมด้วยความตั้งใจ และ
มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเอง

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ศ.2.1 ป. 4/4 อ่านเขียน ร้องโน้ตสากล

ป. 5/3 อ่านเขียนโน้ตดนตรีสากล 5 ระดับเสียง

ป. 5/4 ใช้เครื่องดนตรีบรรเลงจังหวะและทำนอง

ป. 6/3 อ่านเขียนสากลทำนองง่าย ๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จำสัญลักษณ์ของกลองชุดบนบรรทัด 5 เส้นได้แม่นยำ
2. สามารถอ่านโน้ตกลองชุดได้คล่องและรวดเร็ว
3. เข้าใจความดัง - เบา ไคนามิกส์ (Dynamics)

โน้ตกลองชุดพื้นฐาน

โน้ตของกลองมีลักษณะพิเศษที่แตกต่างจากโน้ตของเครื่องดนตรีอื่น ๆ ทั่วไปตรงที่โน้ตของกลองไม่มีระดับเสียง (Pitch) ต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง จะมีก็แต่เพียงระดับเสียงที่ใช้อ้างอิงในทางทฤษฎีดนตรีเท่านั้น แต่โน้ตของกลองจะมีลักษณะไปในทางสัญลักษณ์มากกว่า ในเบื้องต้นเราจึงต้องมาทำความเข้าใจในสัญลักษณ์นั้น ๆ ดังนี้

Basic Drum Key

ในชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน (ชุดฝึกทักษะที่ 2) ได้นำเอารูปภาพมาแทนสัญลักษณ์ จำนวน 3 สัญลักษณ์ ได้แก่ Bass drum, Snare drum, Hi-hat

(ธนภูมิ สันศนิยรัตน์, 2558, ออนไลน์)

การจับไม้กลอง

การจับไม้กลองนั้นถือว่าเป็นเบสิก (Basic) ที่ต้องศึกษาตั้งแต่เริ่มต้นและต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตั้งแต่เริ่มถ้าจับไม้กลองผิดวิธีอาจจะทำให้พัฒนาได้ช้าและไม่เป็นผลดีกับการเล่นของผู้เรียน จึงขอแนะนำการจับไม้กลองที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบันเพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้เรียน การจับไม้กลองมีอยู่ 2 แบบ คือ

1. Match Grip (สองมือจับเหมือนกัน)

ขั้นที่ 1 ใช้นิ้วโป้งกับนิ้วชี้ จับที่ “จุดสมดุล” ของไม้ (Focal point) อยู่ที่ตำแหน่ง 1 ใน 3 ของความยาวไม้

ขั้นที่ 2 นิ้วอื่น ๆ ประคองตามหลวมๆ

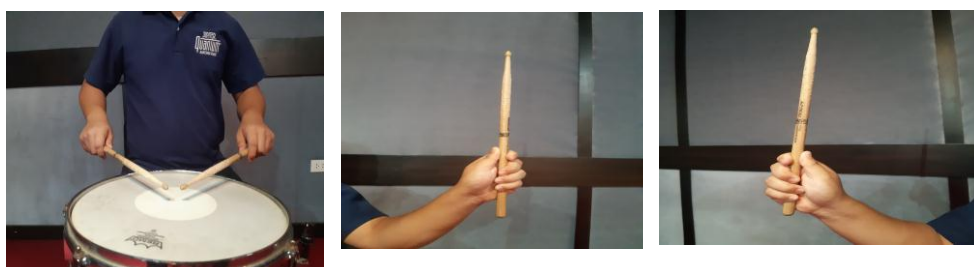
2. Traditional Grip (สองมือจับแตกต่างกัน)

ขั้นที่ 1 คีบไม้ที่จุด “ Focal point “ ด้วยซอกระหว่างนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้

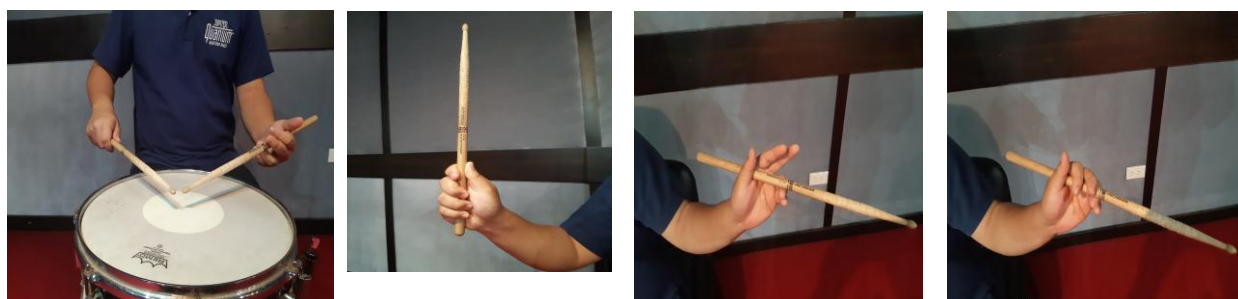
ขั้นที่ 2 งอนิ้วนางและนิ้วก้อย เข้ามาพยุงไม้ไว้ ให้ปลายนิ้วโป้งผ่านไประหว่าง นิ้วกลางกับนิ้วนาง

ขั้นที่ 3 งอนิ้วชี้เข้ามาช่วยจับอีกทีหนึ่งส่วนนิ้วกลางใช้พยุงไม้ให้ลั่นไหลได้อย่างอิสระ

1. วิธีการจับไม้แบบ Match Grip

2. วิธีจับไม้แบบ Traditional Grip

แบบทดสอบก่อนเรียน
 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน

ชุดฝึกทักษะที่ 2

10 numbered musical staves for drum set practice. Each staff begins with a double bar line and a key signature of one sharp (F#). The staves contain rhythmic patterns for the drum set, with 'x' marks above notes indicating cymbal hits. Each staff ends with a '4' and a double bar line, indicating a four-measure phrase. The patterns vary in complexity, involving different drum parts like snare, bass drum, and cymbal.

เกณฑ์การให้คะแนนแบบองค์รวมก่อนเรียน

แบบประเมินทักษะในการฝึกปฏิบัติจังหวะพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม (Snare drum)

ชื่อ-นามสกุลระดับชั้น.....

วันเดือนปี.....ผู้ประเมิน.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ○ ล้อมรอบระดับการปฏิบัติที่สอดคล้องกับพฤติกรรมการแสดง

ออกของนักเรียนในการฝึกปฏิบัติจังหวะพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม (Snare drum)

ประเด็นการประเมิน : นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐาน โดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม

(Snare drum) ที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้อง

ระดับ	การปฏิบัติ
ปรับปรุง (1)	นักเรียนไม่สามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม (Snare drum) ที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้อง (ผิดเกิน 10 จุด)
พอใช้ (2)	นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม (Snare drum) ที่กำหนดไว้ได้มีผิดพลาดบางจุดโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ทำได้ (ผิดเกิน 5 จุด)
ดี (3)	นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม (Snare drum) มีผิดพลาดบ้างเล็กน้อย (ผิดเกิน 2 จุด)
ดีมาก (4)	นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม (Snare drum) ที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

.....

ตัวอย่าง ชุดฝึกทักษะที่ 2 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน โดยการนำรูปภาพมาแทนสัญลักษณ์ของตัวโน้ตกลองชุดและฝึกปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม (Snare drum)

The image displays two examples of musical exercises for snare drum practice. Each example consists of a musical staff and a corresponding drum set diagram.

Example 1 (Top):

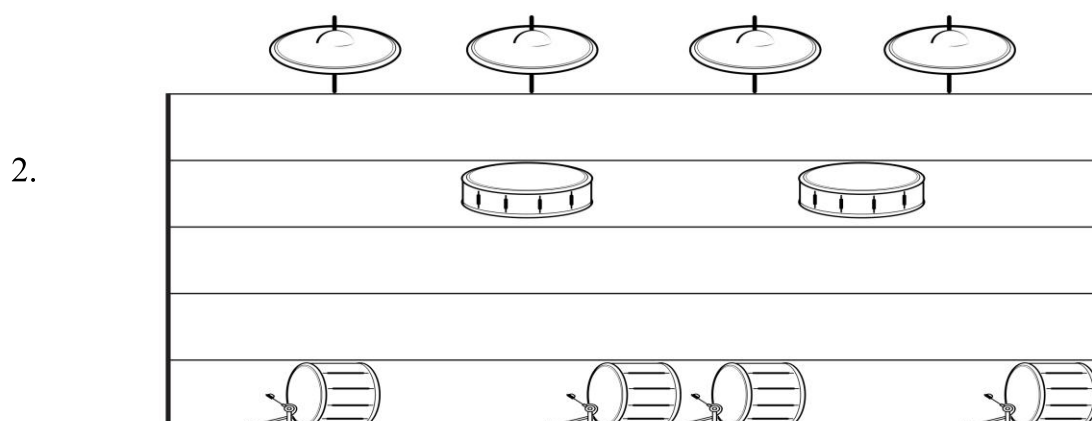
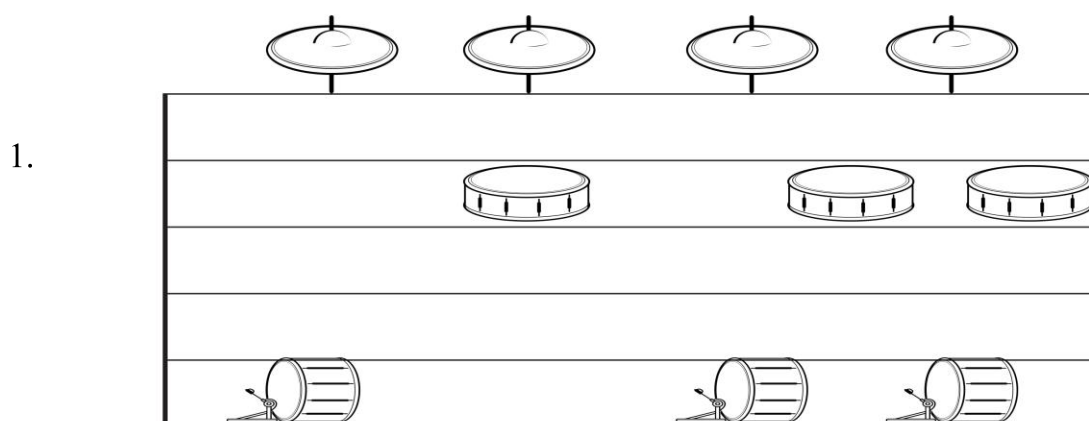
- Musical Staff:** Shows a sequence of notes and rests. The notes are quarter notes on the second line (G4), quarter notes on the first space (F4), and quarter notes on the first line (E4). There are rests in the first and third measures.
- Drum Set Diagram:** Shows four snare drums (top row), two tom-toms (middle row), and three bass drums (bottom row). The snare drums are positioned above the first four measures. The tom-toms are positioned above the second and third measures. The bass drums are positioned below the first, second, and third measures.

Example 2 (Bottom):

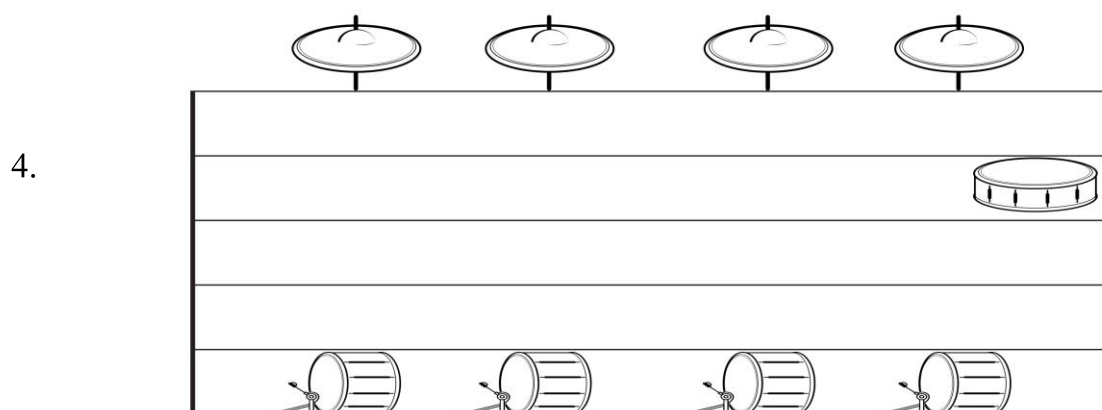
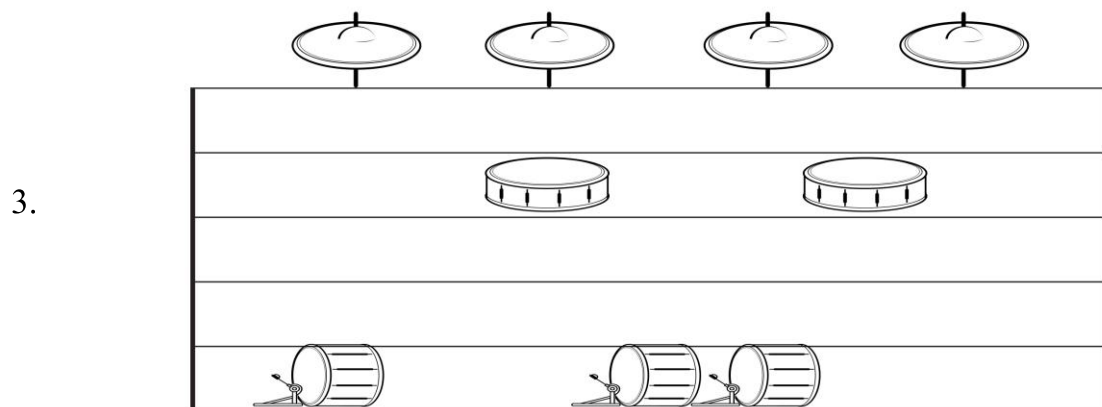
- Musical Staff:** Shows a sequence of notes and rests. The notes are quarter notes on the second line (G4), quarter notes on the first space (F4), and quarter notes on the first line (E4). There are rests in the first and third measures.
- Drum Set Diagram:** Shows four snare drums (top row), two tom-toms (middle row), and three bass drums (bottom row). The snare drums are positioned above the first four measures. The tom-toms are positioned above the second and third measures. The bass drums are positioned below the first, second, and third measures.

ชุดฝึกทักษะที่ 2 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน
: การฝึกปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ (Snare drum)

*หมายเหตุครูอธิบายและปฏิบัติ ข้อที่ 1. ตีสแนร์จังหวะที่ 2 และจังหวะยกของจังหวะที่ 3 กับ 4
ข้อที่ 2. ตีสแนร์จังหวะที่ 2 และจังหวะยกของจังหวะที่ 3

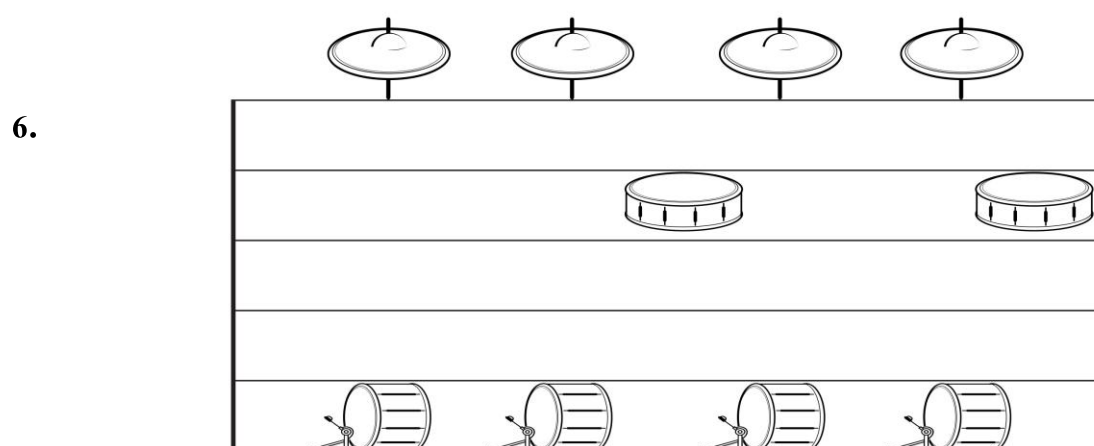
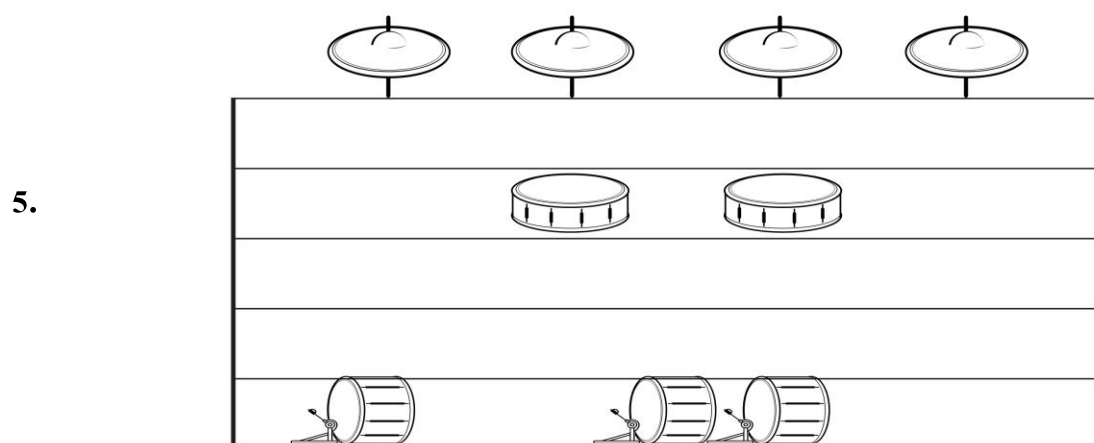

*หมายเหตุครุฑธิบายและปฏิบัติ ข้อที่ 3. ตีแสนร์จังหวะที่ 2 และจังหวะยกของจังหวะที่ 3
ข้อที่ 4. ตีแสนร์จังหวะยกของจังหวะที่ 4

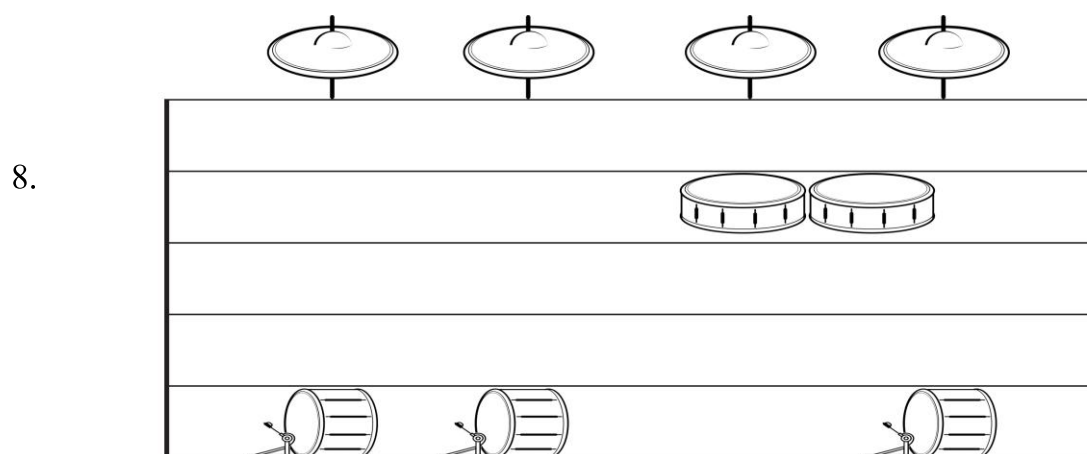
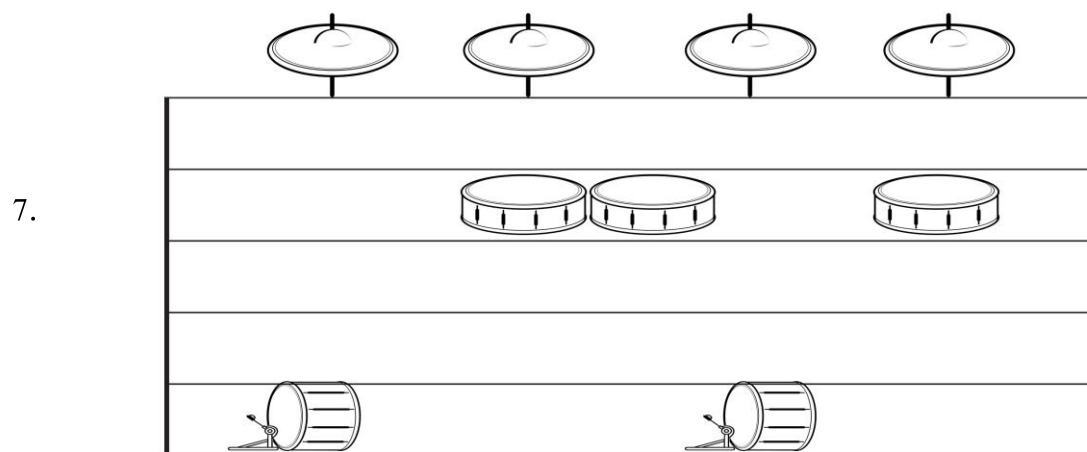

*หมายเหตุครุฑธิบายและปฏิบัติ ข้อที่ 5. ตีแสนร์จังหวะที่ 2 และจังหวะที่ 3

ข้อที่ 6. ตีแสนร์จังหวะยกของจังหวะที่ 2 และจังหวะยกของจังหวะที่ 4

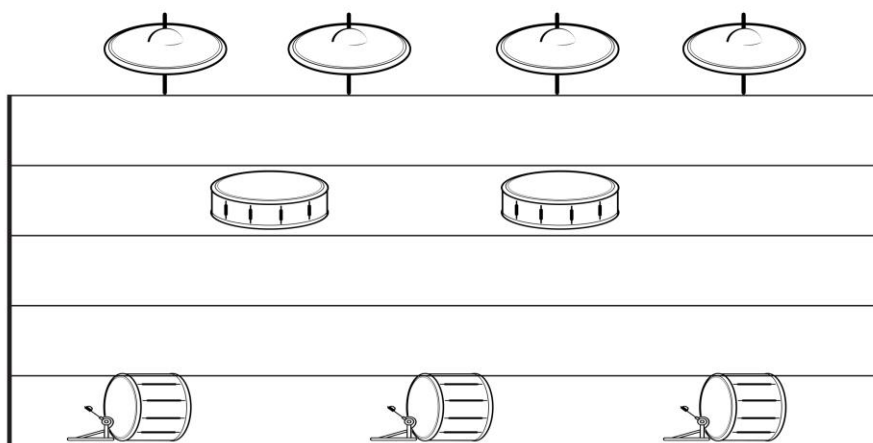

*หมายเหตุครูอธิบายและปฏิบัติ ข้อที่ 7. ตีแสกร์จังหวะที่ 2 และจังหวะยกของจังหวะที่ 2
ข้อที่ 8. ตีแสกร์จังหวะที่ 3 และจังหวะยกของจังหวะที่ 3

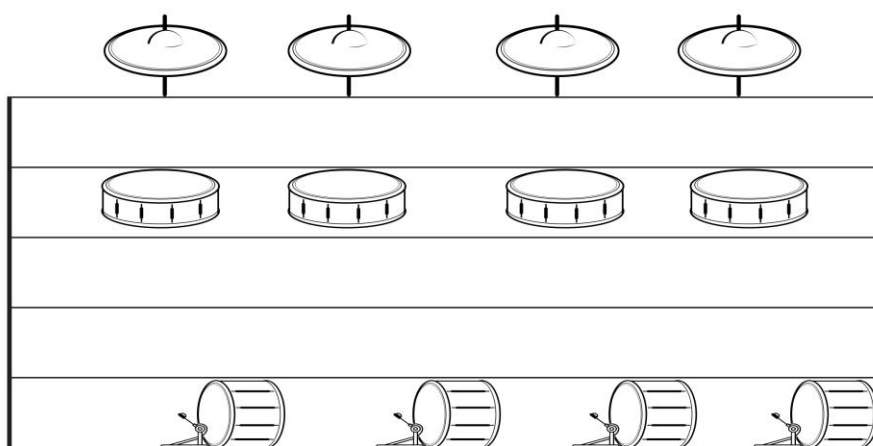

*หมายเหตุ ครอบคลุมอธิบายและปฏิบัติ ข้อที่ 9. ตีแสกรั้วจังหวัดของจังหวัดที่ 1 และจังหวัดที่ 3
ข้อที่ 10. ตีแสกรั้วจังหวัดที่ 1 2 3 4

9.

10.

ตารางการฝึกซ้อม

วัน	ระดับชั้น	เวลา	กิจกรรมการฝึก	หมายเหตุ
วันจันทร์				
วันอังคาร				
วันพุธ				
วันพฤหัสบดี				
วันศุกร์				
วันเสาร์				
วันอาทิตย์				

แบบบันทึกการสอนของชุดฝึกทักษะในการฝึกปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่สแนร์ดรัม

(Snare drum)

ชื่อ-นามสกุลระดับชั้น.....

วันเดือนปี.....ผู้ประเมิน.....

1. บันทึกการสอน.....

.....

2. ปัญหาและอุปสรรค.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ.....

.....

แบบทดสอบหลังเรียน

เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน

ชุดฝึกทักษะที่ 2

1. 4

2. 4

3. 4

4. 4

5. 4

6. 4

7. 4

8. 4

9. 4

10. 4

เกณฑ์การให้คะแนนแบบองค์รวมหลังเรียน

แบบประเมินทักษะในการฝึกปฏิบัติจังหวะพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม (Snare drum)

ชื่อ-นามสกุลระดับชั้น.....

วันเดือนปี.....ผู้ประเมิน.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ○ ล้อมรอบระดับการปฏิบัติที่สอดคล้องกับพฤติกรรมการแสดง
ออกของนักเรียนในการฝึกปฏิบัติจังหวะพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม (Snare drum)

ประเด็นการประเมิน : นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม
(Snare drum) ที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้อง

ระดับ	การปฏิบัติ
ปรับปรุง (1)	นักเรียนไม่สามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม (Snare drum) ที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้อง (ผิดเกิน 10 จุด)
พอใช้ (2)	นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม (Snare drum) ที่กำหนดไว้ได้มีผิดพลาดบางจุดโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ทำได้ (ผิดเกิน 5 จุด)
ดี (3)	นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม (Snare drum) มีผิดพลาดบ้างเล็กน้อย (ผิดเกิน 2 จุด)
ดีมาก (4)	นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม (Snare drum) ที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์

ข้อเสนอแนะ.....
.....
.....
.....

ชุดฝึกทักษะที่ 3

เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน
: การปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐานโดยการใช้สีเพื่อฝึกฝนความ ดัง - เบา ไดนามิกส์
(Dynamics)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

โดย

นาย ปยุต นาวิกะชีวิน

โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

คำนำ

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 การใช้รูปภาพที่แทนสัญลักษณ์กลองชุดบนบรรทัด 5 เส้น โดยแบบฝึกหัดขั้นเริ่มต้นจัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีสากลปฏิบัติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ตามหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 และหลักสูตรของโรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โดยยึดเนื้อหาจากหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ โดยค้นคว้าจากเอกสารหลายเล่ม เพื่อให้เป็นชุดฝึกทักษะที่มีคุณภาพเหมาะสมกับนักเรียน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนที่เริ่มเรียน (ชั้นเริ่มต้น) มีความรู้ความเข้าใจมีทักษะการอ่านโน้ต และการปฏิบัติกลองชุดสามารถนำความรู้ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้และเป็นพื้นฐานในการศึกษาดนตรีต่อไปในระดับที่สูงขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้อำนวยการและผู้บริหาร โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน ที่ให้คำปรึกษาในการจัดทำชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน และขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพและให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้ชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นและเสร็จสมบูรณ์ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน เล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีปฏิบัติกลองชุด และช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาของนักเรียนที่เริ่มเรียนกลองชุดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำคำชี้แจงเกี่ยวกับการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอนนี้สร้างขึ้นสำหรับครูผู้สอนวิชากลองชุดเพื่อใช้ในการเรียนการสอนในวิชาดนตรี

เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุด ประกอบด้วย 1. คำแนะนำการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน (สำหรับครู) 2. คำแนะนำการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน(สำหรับนักเรียน) 3. จุดประสงค์การเรียนรู้ 4. แบบทดสอบก่อนเรียน 5. เนื้อหากิจกรรมการสอน

6. แบบทดสอบหลังเรียน 7. การประเมินผล ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้สอน ชุดการสอนประกอบด้วย 4 ชุดดังนี้

ชุดฝึกทักษะที่ 1 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การฝึกปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐาน โดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum)

ชุดฝึกทักษะที่ 2 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การฝึกปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐาน โดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม (Snare drum)

ชุดฝึกทักษะที่ 3 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐาน โดยการใช้สีเพื่อฝึกฝนความดัง – เบา ไดนามิกส์ (Dynamics)

ชุดฝึกทักษะที่ 4 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การนำจังหวะขั้นพื้นฐานมาเล่นกับบทเพลง (Backing track)

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าชุดฝึกทักษะชุดนี้ จะช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านโน้ตกลองชุดได้มากขึ้น

ปยุต นาวิกะชีวิน
ผู้วิจัย

คำแนะนำการใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ต กลองชุดขั้นพื้นฐาน (สำหรับครู)

ชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ครูผู้สอนถือเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ครูผู้สอนจึงควรศึกษารายละเอียดการชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. ครูต้องศึกษาชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 และอ่านเนื้อหาสาระอย่างละเอียดรอบคอบ พร้อมทั้งทำความเข้าใจเนื้อหาชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานทุกเล่มก่อนจะนำไปจัดการเรียนการสอน

2. ครูเตรียมชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ให้ครบถ้วน และพอเพียงกับจำนวนนักเรียนที่จะจัดการเรียนการสอน

3. ครูเตรียมเครื่องมือวัสดุและประเมินผลเพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของนักเรียน

4. ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงลำดับขั้นตอน วิธีการเรียนการสอนและประโยชน์ที่ได้รับจากชุดฝึกทักษะเรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน

5. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

6. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามที่กำหนดไว้ในชุดฝึกทักษะที่ 3 แบบฝึกหัดโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานและมีสีมาเกี่ยวข้องเพื่อฝึกฝนความ ดั่ง - เบา ไคนามิกส์ (Dynamics)

7. ให้นักเรียนศึกษาเนื้อหา และลงมือทำกิจกรรมชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ในชุดฝึกทักษะที่ 3 แบบฝึกหัดโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานและมีสีมาเกี่ยวข้องเพื่อฝึกฝนความดัง-เบา ไคนามิกส์ (Dynamics)

8. ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ความตั้งใจในการเรียน ถ้านักเรียนมีปัญหาหรือข้อสงสัย ครูคอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือ

9. เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของนักเรียนแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่ม อาจจะ ไม่เท่ากัน ครูควรยืดหยุ่นตามความเหมาะสม ตามสถานการณ์

10. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อประเมินความก้าวหน้าทางการเรียน

11. การจัดชั้นเรียน อาจจัดให้นักเรียนศึกษาเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มก็ได้ตามความเหมาะสมในแต่ละกิจกรรมในแต่ละชุดฝึก

คำแนะนำการใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุด ขั้นพื้นฐาน (สำหรับนักเรียน)

ชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 นักเรียนควรปฏิบัติตามคำแนะนำ ดังนี้

1. นักเรียนอ่านคำชี้แจงเกี่ยวกับชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลอง
ชุดขั้นพื้นฐาน และคำแนะนำการใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุด
ขั้นพื้นฐาน (สำหรับนักเรียน) ให้เข้าใจเสียก่อน ศึกษาเนื้อหา ทำกิจกรรมทุกครั้ง

2. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 10 ข้อ เพื่อวัดความรู้พื้นฐานของนักเรียน

3. นักเรียนต้องศึกษาเนื้อหา ก่อนทำกิจกรรมในชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะ
การอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน (ชุดฝึกทักษะที่ 3) ถ้านักเรียนทำใบงานไม่ได้ ให้กลับไปศึกษา
เนื้อหาใหม่อีกครั้ง ปรึกษาครูผู้สอน

4. เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมในชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลอง
ชุดขั้นพื้นฐาน จากนั้นร่วมกันสรุปองค์ความรู้ที่ได้รับและครูคอยให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม
ครูผู้สอนจะเป็นผู้สังเกตและให้คะแนน

5. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อประเมินความรู้ตนเอง หลังจากศึกษาและทำ
ชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน

6. ในการทำกิจกรรมและแบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนในชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนา
ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ขอให้ให้นักเรียนลงมือทำกิจกรรมด้วยความตั้งใจ และ
มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเอง

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ศ.2.1 ป. 4/4 อ่านเขียน ร้องโน้ตสากล

ป. 5/3 อ่านเขียนโน้ตดนตรีสากล 5 ระดับเสียง

ป. 5/4 ใช้เครื่องดนตรีบรรเลงจังหวะและทำนอง

ป. 6/3 อ่านเขียนสากลทำนองง่ายๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จำสัญลักษณ์ของกลองชุดบนบรรทัด 5 เส้นได้แม่นยำ
2. สามารถอ่านโน้ตกลองชุดได้คล่องและรวดเร็ว
3. เข้าใจไดนามิกส์ (Dynamics) ความดัง - เบา

ศัพท์สังคีต ดนตรีสากล

ศัพท์สังคีตบอกความเข้มเสียง

- <i>Crescendo (cres.)</i>	ให้เร่งเสียงดังขึ้นเป็นลำดับ
- <i>Decrescendo (decre.)</i>	ให้ผ่อนเสียงเบาลงเป็นลำดับ
- <i>Diminuendo (dim.)</i>	ให้ทำเสียงเบาลงกว่าเดิม
- <i>Forte (f)</i>	ให้ทำเสียงดัง
- <i>Fortissimo (ff)</i>	ให้ทำเสียงดังมาก
- <i>Mezzo forte (mf)</i>	ให้ทำเสียงดังพอปานกลาง
- <i>Mezzo piano (mp)</i>	ให้ทำเสียงเบาพอปานกลาง
- <i>Piano (p)</i>	ให้ทำเสียงเบา
- <i>Pianissimo (pp)</i>	ให้ทำเสียงเบามาก
- <i>Forte - piano (fp)</i>	ให้ทำเสียงเน้นและห้วน
- <i>Canlando</i>	ให้ค่อยๆ ทำเสียงเบาและช้าลง
- <i>Mancando</i>	ให้ทำเสียงแผ่วหาย
- <i>Morendo</i>	ให้ทำเสียงแผ่วหาย
- <i>Perdendosi</i>	ให้ทำเสียงแผ่วหาย
- <i>Smorzando</i>	ให้ทำเสียงแผ่วหาย
- <i>Sforzando</i>	ให้เน้นเสียงอย่างฉับพลัน
- <i>Forzato</i>	ให้เน้นเสียงอย่างฉับพลัน

ในชุดฝึกทักษะที่ 3 ได้มีการนำสีมาเปรียบเทียบกับอารมณ์กับความ ดัง - เบา ไดนามิกส์ (Dynamics) ผู้วิจัยได้นำสีมาใช้ในชุดฝึกทักษะจำนวน 3 สี ได้แก่ แดง, น้ำเงิน, ส้ม ใช้เปรียบเทียบศัพท์สังคีต ดังนี้

1. สีแดง = *Forte (f)*
2. สีส้ม = *Mezzo forte (mf)*
3. สีน้ำเงิน = *Piano (p)*

แบบทดสอบก่อนเรียน

เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน

ชุดฝึกทักษะที่ 3

1. *mp*

2. *mp*

3. *f*

4. *f*

5. *p*

6. *p*

7. *p*

8. *mp*

9. *f*

10. *mp*

เกณฑ์การให้คะแนนแบบองค์รวมก่อนเรียน

แบบประเมินทักษะในการปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐานโดยใช้สีเพื่อฝึกฝนความดัง-เบา

ชื่อ-นามสกุลระดับชั้น.....

วันเดือนปี.....ผู้ประเมิน.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ○ ล้อมรอบระดับการปฏิบัติที่สอดคล้องกับพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนในการปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐาน โดยใช้สีเพื่อฝึกฝนความดัง-เบา ไดนามิกส์ (Dynamic)

ประเด็นการประเมิน : นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยใช้สีเพื่อฝึกฝนความดัง-เบา ไดนามิกส์ (Dynamic) ที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้อง

ระดับ	การปฏิบัติ
ปรับปรุง (1)	นักเรียนไม่สามารถเล่นจังหวะพื้นฐาน โดยใช้สีเพื่อฝึกฝนความดัง-เบา ไดนามิกส์ (Dynamics) ที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้อง (ผิดเกิน 10 จุด)
พอใช้ (2)	นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยใช้สีเพื่อฝึกฝนความดัง-เบา ไดนามิกส์ (Dynamics) ที่กำหนดไว้ได้มีผิดพลาดบางจุดโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ทำได้ (ผิดเกิน 5 จุด)
ดี (3)	นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยใช้สีเพื่อฝึกฝนความดัง-เบา ไดนามิกส์ (Dynamics) ที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้องมีผิดพลาดบ้างเล็กน้อย (ผิดเกิน 2 จุด)
ดีมาก (4)	นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยใช้สีเพื่อฝึกฝนความดัง-เบา ไดนามิกส์ (Dynamics) ที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์

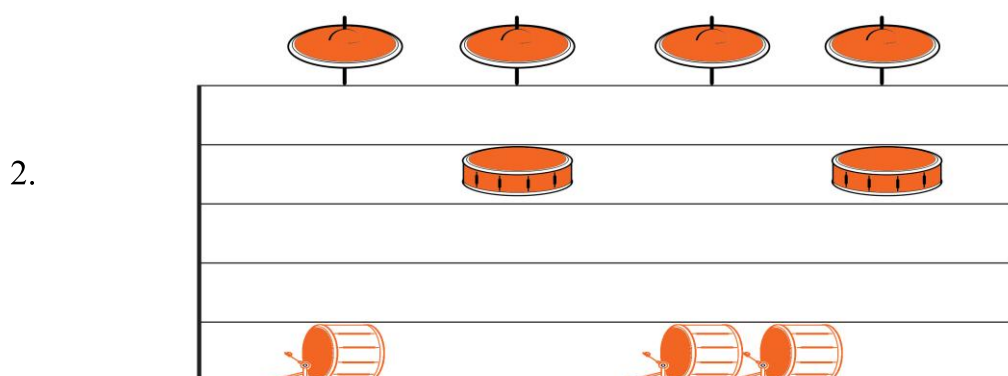
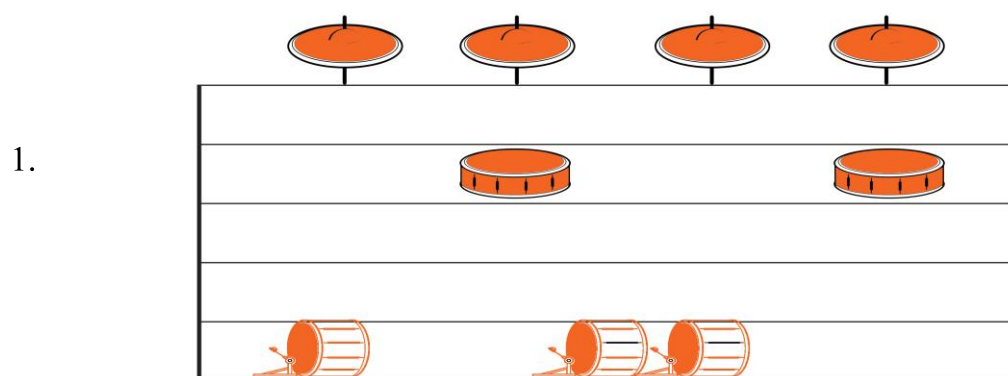
ข้อเสนอแนะ.....

.....

ชุดฝึกทักษะที่ 3 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน
: การปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐานโดยใช้สีเพื่อฝึกฝนความ ดัง - เบา

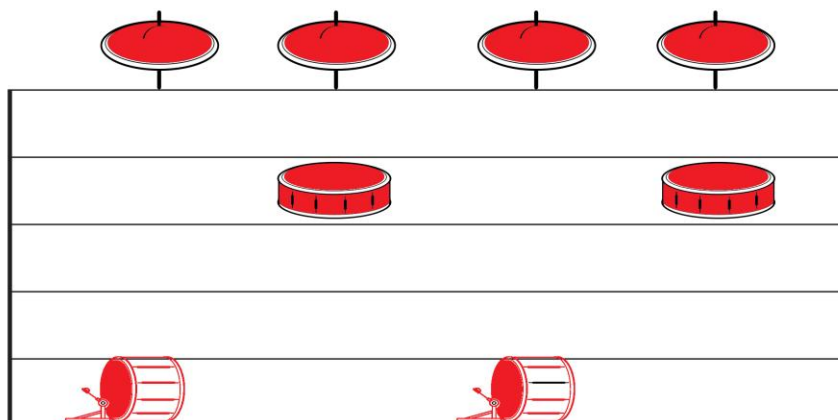
*หมายเหตุครูอธิบายและปฏิบัติ ข้อ 1, 2 สีส้มแทนสัญลักษณ์ mf (mezzo forte) เล่นดังปาน

กลาง

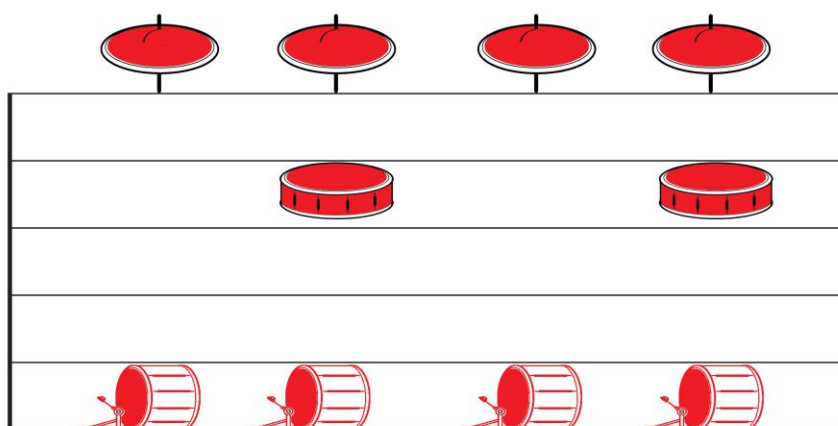

*หมายเหตุกรูธิบายและปฏิบัติ ข้อ 3, 4 สีแดงแทนสัญลักษณ์ f (forte) เล่นดัง

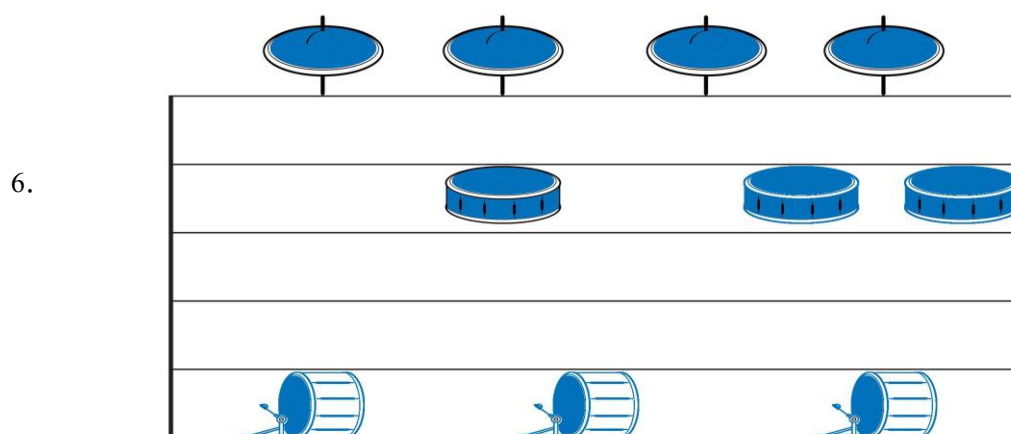
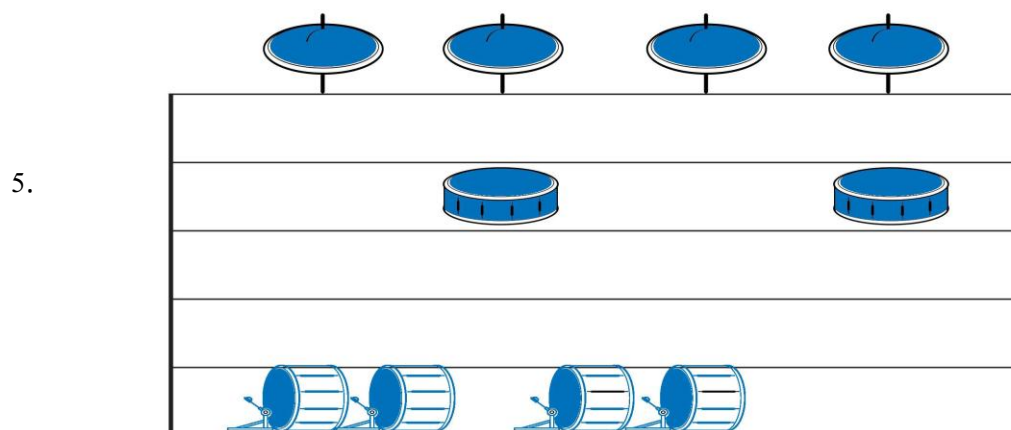
3.

4.

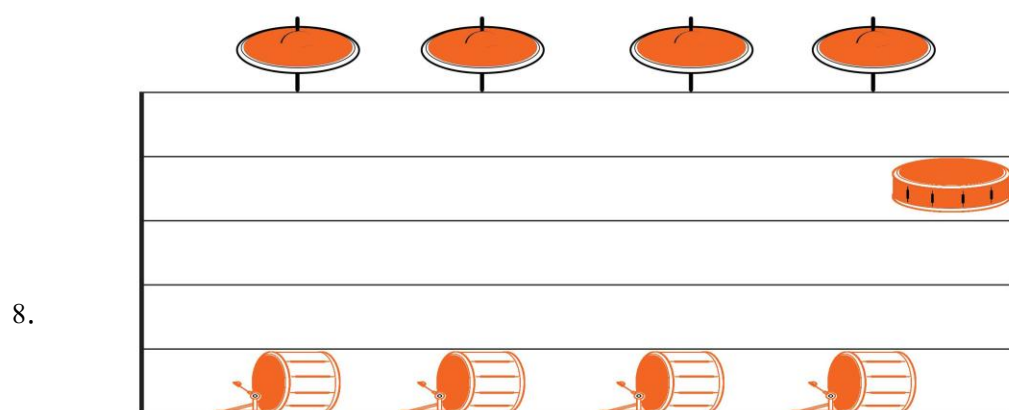
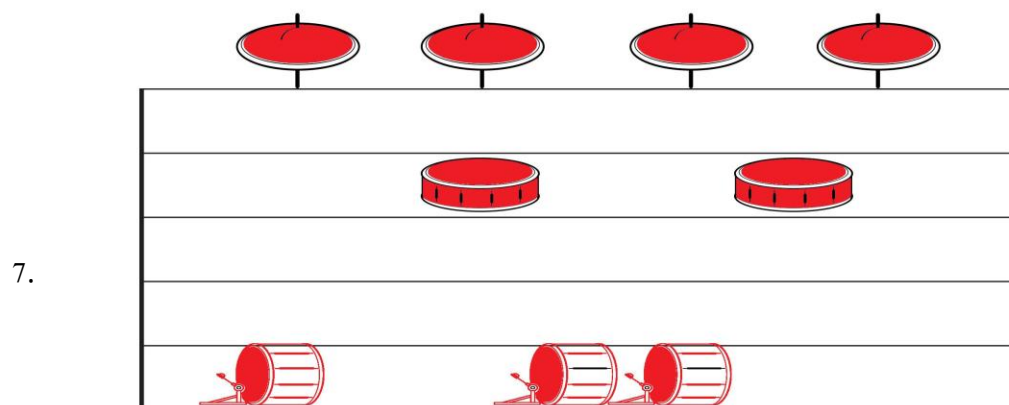

*หมายเหตุครูอธิบายและปฏิบัติ ข้อ 5, 6 สีน้ำเงินแทนสัญลักษณ์ p (piano) เล่นเบา

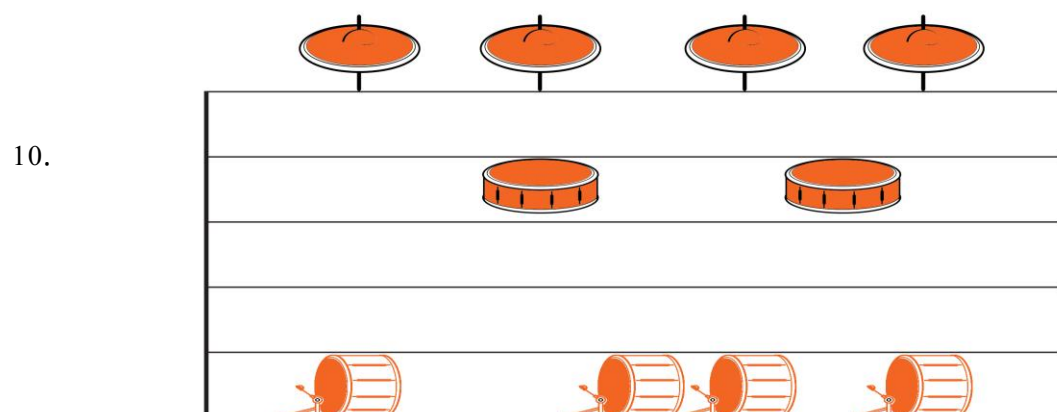
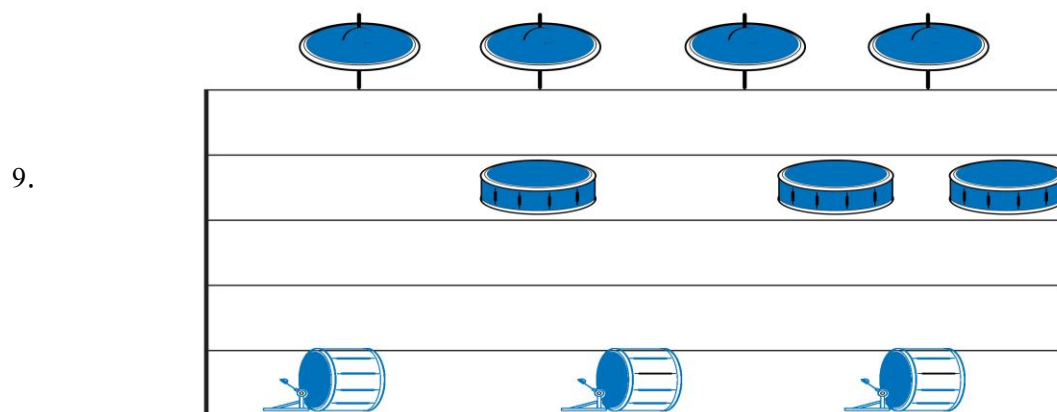
*หมายเหตุครูอธิบายและปฏิบัติ ข้อ 7. สีแดงแทนสัญลักษณ์ f (forte) เล่นดัง

ข้อ 8. สีส้มแทนสัญลักษณ์ mf (mezzo forte) เล่นดังปานกลาง

*หมายเหตุครูอธิบายและปฏิบัติ ข้อ 9. สีน้ำเงินแทนสัญลักษณ์ p (piano) เล่นเบา

ข้อ 10. สีส้มแทนสัญลักษณ์ mf (mezzo forte) เล่นดังปานกลาง

ตารางการฝึกซ้อม

วัน	ระดับชั้น	เวลา	กิจกรรมการฝึก	หมายเหตุ
วันจันทร์				
วันอังคาร				
วันพุธ				
วันพฤหัสบดี				
วันศุกร์				
วันเสาร์				
วันอาทิตย์				

แบบบันทึกการสอนของชุดฝึกทักษะในการฝึกปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐานโดยการใช้สีเพื่อฝึกฝน
ความดัง-เบา ไดนามิกส์ (Dynamics)

ชื่อ-นามสกุลระดับชั้น.....

วันเดือนปี.....ผู้ประเมิน.....

1. บันทึกการสอน.....

.....

2. ปัญหาและอุปสรรค.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ.....

.....

แบบทดสอบหลังเรียน
 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน

ชุดฝึกทักษะที่ 3

1. *mp* 44

2. *mp* 4

3. *f* 4

4. *f* 4

5. *p* 4

6. *p* 4

7. *p* 4

8. *mp* 4

9. *f* 4

10. *mp* 4

เกณฑ์การให้คะแนนแบบองค์รวมหลังเรียน

แบบประเมินทักษะในการปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐานโดยใช้สีเพื่อฝึกฝนความดัง-เบา ไดนามิกส์ (Dynamic)

ชื่อ-นามสกุล ระดับชั้น.....

วันเดือนปี..... ผู้ประเมิน.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ○ ล้อมรอบระดับการปฏิบัติที่สอดคล้องกับพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนในการปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐาน โดยใช้สีเพื่อฝึกฝนความดัง-เบา ไดนามิกส์ (Dynamic)

ประเด็นการประเมิน : นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยใช้สีเพื่อฝึกฝนความดัง-เบา ไดนามิกส์ (Dynamic) ที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้อง

ระดับ	การปฏิบัติ
ปรับปรุง (1)	นักเรียนไม่สามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยใช้สีเพื่อฝึกฝนความดัง-เบา ไดนามิกส์ (Dynamics) ที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้อง (ผิดเกิน 10 จุด)
พอใช้ (2)	นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยใช้สีเพื่อฝึกฝนความดัง-เบา ไดนามิกส์ (Dynamics) ที่กำหนดไว้ได้มีผิดพลาดบางจุดโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ทำได้ (ผิดเกิน 5 จุด)
ดี (3)	นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยใช้สีเพื่อฝึกฝนความดัง-เบา ไดนามิกส์ (Dynamics) ที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้องมีผิดพลาดบ้างเล็กน้อย (ผิดเกิน 2 จุด)
ดีมาก (4)	นักเรียนสามารถเล่นจังหวะพื้นฐานโดยใช้สีเพื่อฝึกฝนความดัง-เบา ไดนามิกส์ (Dynamics) ที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์

ข้อเสนอแนะ.....

.....

ชุดฝึกทักษะที่ 4

เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน
: การนำจังหวะขั้นพื้นฐานมาเล่นกับบทเพลง (Backing track)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

โดย

นาย ปยุต นาวิกะชีวิน

โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

คำนำ

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 การใช้รูปภาพที่แทนสัญลักษณ์กลองชุดบนบรรทัด 5 เส้น โดยแบบฝึกหัดขั้นเริ่มต้นจัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีสากลปฏิบัติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ตามหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 และหลักสูตรของโรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โดยยึดเนื้อหาจากหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ โดยค้นคว้าจากเอกสารหลายเล่ม เพื่อให้เป็นชุดฝึกทักษะที่มีคุณภาพเหมาะสมกับนักเรียน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนที่เริ่มเรียน (ชั้นเริ่มต้น) มีความรู้ความเข้าใจมีทักษะการอ่านโน้ต และการปฏิบัติกลองชุดสามารถนำความรู้ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้และเป็นพื้นฐานในการศึกษาดนตรีต่อไปในระดับที่สูงขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้อำนวยการและผู้บริหาร โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน ที่ให้คำปรึกษาในการจัดทำชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน และขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพและให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้ชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นและเสร็จสมบูรณ์ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน เล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีปฏิบัติกลองชุด และช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาของนักเรียนที่เริ่มเรียนกลองชุดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำชี้แจงเกี่ยวกับการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอนนี้สร้างขึ้นสำหรับครูผู้สอนวิชากลองชุดเพื่อใช้ในการเรียนการสอนในวิชาดนตรี

เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุด ประกอบด้วย 1. คำแนะนำการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน (สำหรับครู) 2. คำแนะนำการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน(สำหรับนักเรียน) 3. จุดประสงค์การเรียนรู้ 4. แบบทดสอบก่อนเรียน 5. เนื้อหากิจกรรมการสอน

6. แบบทดสอบหลังเรียน 7. การประเมินผล ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้สอน ชุดการสอนประกอบด้วย 4 ชุดดังนี้

ชุดฝึกทักษะที่ 1 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การฝึกปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐาน โดยการเคลื่อนที่ของเบสดรัม (Bass drum)

ชุดฝึกทักษะที่ 2 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การฝึกปฏิบัติ

จังหวะขั้นพื้นฐาน โดยการเคลื่อนที่ของสแนร์ดรัม (Snare drum)

ชุดฝึกทักษะที่ 3 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การปฏิบัติจังหวะขั้นพื้นฐาน โดยใช้สีเพื่อฝึกฝนความดัง – เบา ไดนามิกส์ (Dynamics)

ชุดฝึกทักษะที่ 4 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน : การนำจังหวะขั้นพื้นฐานมาเล่นกับบทเพลง (Backing track)

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าชุดฝึกทักษะชุดนี้ จะช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านโน้ตกลองชุดได้มากขึ้น

ปยุต นาวิกะชีวิน

ผู้วิจัย

คำแนะนำการใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ต กลองชุดขั้นพื้นฐาน (สำหรับครู)

ชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ครูผู้สอนถือเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ครูผู้สอนจึงควรศึกษารายละเอียดการชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. ครูต้องศึกษาชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 และอ่านเนื้อหาสาระอย่างละเอียดรอบคอบ พร้อมทั้งทำความเข้าใจเนื้อหาชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐานทุกเล่มก่อนจะนำไปจัดการเรียนการสอน

2. ครูเตรียมชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ให้ครบถ้วน และพอเพียงกับจำนวนนักเรียนที่จะจัดการเรียนการสอน

3. ครูเตรียมเครื่องมือวัสดุ และประเมินผล เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของนักเรียน

4. ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงลำดับขั้นตอน วิธีจัดการเรียนการสอนและประโยชน์ที่ได้รับจากชุดฝึกทักษะเรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน

5. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

6. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามที่กำหนดไว้ในชุดฝึกทักษะที่ 4 แบบฝึกหัดโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน และมีสีมาเกี่ยวข้องเพื่อความคงเบาและใช้จังหวะในชุดฝึกทักษะมาเล่นกับบทเพลง (Backing track)

7. ให้นักเรียนศึกษาเนื้อหา และลงมือทำกิจกรรมชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ในชุดฝึกทักษะที่ 4 แบบฝึกหัดโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน และมีสีมาเกี่ยวข้องเพื่อความ

คง - เบา และใช้จังหวะในชุดฝึกทักษะมาเล่นกับบทเพลง (Backing track)

8. ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ความตั้งใจในการเรียน ถ้านักเรียนมีปัญหาหรือข้อสงสัย ครูคอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือ

9. เวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของนักเรียนแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่ม อาจจะไม่เท่ากัน ครูควรยืดหยุ่นตามความเหมาะสม ตามสถานการณ์

10. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อประเมินความก้าวหน้าทางการเรียน

11. การจัดชั้นเรียน อาจจัดให้นักเรียนศึกษาเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มก็ได้ตามความเหมาะสมในแต่ละกิจกรรมในแต่ละชุดฝึก

คำแนะนำการใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุด ขั้นพื้นฐาน (สำหรับนักเรียน)

ชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 นักเรียนควรปฏิบัติตามคำแนะนำ ดังนี้

1. นักเรียนอ่านคำชี้แจงเกี่ยวกับชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลอง
ชุดขั้นพื้นฐาน และคำแนะนำการใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุด
ขั้นพื้นฐาน (สำหรับนักเรียน) ให้เข้าใจเสียก่อน ศึกษาเนื้อหา ทำกิจกรรมทุกครั้ง

2. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 4 ข้อ เพื่อวัดความรู้พื้นฐานของนักเรียน

3. นักเรียนต้องศึกษาเนื้อหา ก่อนทำกิจกรรมในชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะ
การอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน (ชุดฝึกทักษะที่ 4) ถ้านักเรียนปฏิบัติไม่ได้ ให้กลับไปศึกษาเนื้อหา
ใหม่อีกครั้ง หรือปรึกษาครูผู้สอน

4. เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมในชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลอง
ชุดขั้นพื้นฐาน จากนั้นร่วมกันสรุปองค์ความรู้ที่ได้รับและครูคอยให้คำแนะนำและอธิบายเพิ่มเติม
ครูผู้สอนจะเป็นผู้สังเกตและให้คะแนน

5. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อประเมินความรู้ตนเอง หลังจากศึกษาและทำ
ชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน

6. ในการทำกิจกรรมและแบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนในชุดฝึกทักษะ เรื่องการพัฒนา
ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน ขอให้ให้นักเรียนลงมือทำกิจกรรมด้วยความตั้งใจ และ
มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเอง

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ศ.2.1 ป.4/4 อ่านเขียน ร้องโน้ตสากล

ป. 5/3 อ่านเขียนโน้ตดนตรีสากล 5 ระดับเสียง

ป. 5/4 ใช้เครื่องดนตรีบรรเลงจังหวะและทำนอง

ป. 6/3 อ่านเขียนสากลทำนองง่าย ๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จำสัญลักษณ์ของกลองชุดบนบรรทัด 5 เส้น ได้แม่นยำ
2. สามารถอ่านโน้ตกลองชุดได้คล่องและรวดเร็ว
3. เข้าใจความดัง - เบา ไดนามิกส์ (Dynamics)
4. สามารถนำจังหวะที่เรียนนำมาเล่นในบทเพลงได้

แบบฝึกหัดก่อนเรียน
บทเพลง Drummer kid

ชุดฝึกทักษะที่ 4

The image shows four staves of musical notation for a drum exercise. Each staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The first staff is marked with a forte (*f*) dynamic, the second with piano (*p*), and the third with mezzo-piano (*mp*). The fourth staff is marked with forte (*f*). Each staff contains a sequence of notes with 'x' marks above them, followed by three measures of repeat signs. A '4' is written above the end of each staff.

เกณฑ์การให้คะแนนแบบองค์รวมก่อนเรียน

แบบประเมินทักษะในการเล่นบทเพลง Drummer Kid

ชื่อ-นามสกุล ระดับชั้น

.....

วัน เดือน ปี ผู้ประเมิน

.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ล้อมรอบระดับการปฏิบัติที่สอดคล้องกับพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนในการเล่นบทเพลง Drummer Kid

ประเด็นการประเมิน : นักเรียนสามารถเล่นจังหวะและไดนามิกส์ (Dynamic) ให้เข้ากับบทเพลงที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้อง

ระดับ	การปฏิบัติ
ปรับปรุง (1)	นักเรียนไม่สามารถเล่นจังหวะและไดนามิกส์ (Dynamic) ให้ตรงกับบทเพลงที่กำหนดไว้ได้ (ผิดเกิน 10 จุด)
พอใช้ (2)	นักเรียนสามารถเล่นจังหวะและไดนามิกส์ (Dynamics) ให้เข้ากับบทเพลงที่กำหนดไว้ได้มีผิดพลาดบางจุดโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ทำได้ (ผิดเกิน 5 จุด)
ดี (3)	นักเรียนสามารถเล่นจังหวะและไดนามิกส์ (Dynamics) ให้เข้ากับบทเพลงที่กำหนดไว้ได้มีผิดพลาดบ้างเล็กน้อย (ผิดเกิน 2 จุด)
ดีมาก (4)	นักเรียนสามารถเล่นจังหวะและไดนามิกส์ (Dynamics) ให้เข้ากับบทเพลงที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์

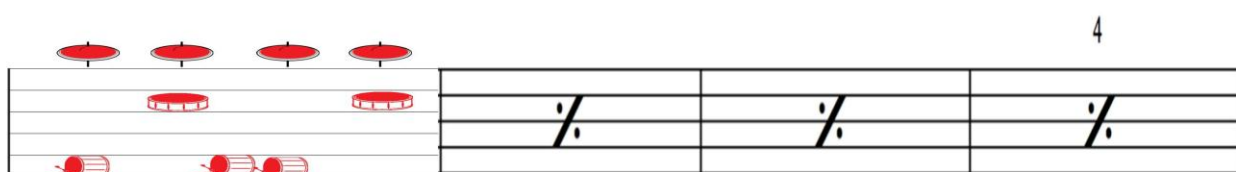
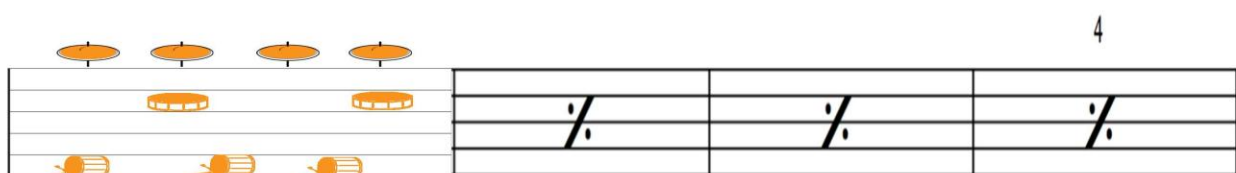
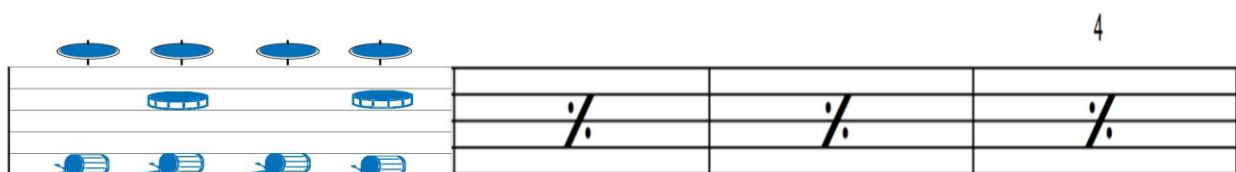
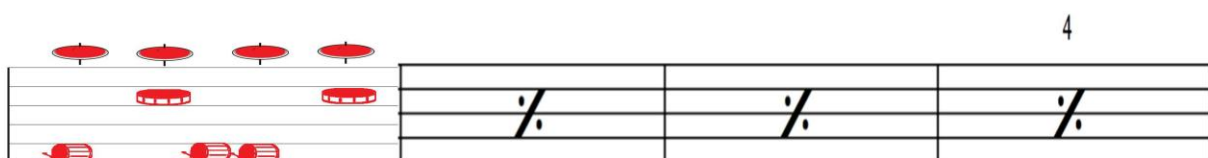
ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ชุดฝึกทักษะที่ 4 เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตกลองชุดขั้นพื้นฐาน
: การนำจังหวะขั้นพื้นฐานมาเล่นกับบทเพลง Drummer kid (Backing track)

โดยใช้สีเป็นตัวกำหนดความดัง - เบา

ตารางการฝึกซ้อม

วัน	ระดับชั้น	เวลา	กิจกรรมการฝึก	หมายเหตุ
วันจันทร์				
วันอังคาร				
วันพุธ				
วันพฤหัสบดี				
วันศุกร์				
วันเสาร์				
วันอาทิตย์				

แบบบันทึกการสอนของชุดฝึกทักษะในการนำจังหวะพื้นฐานมาเล่นกับบทเพลง (Drummer Kid)

ชื่อ-นามสกุลระดับชั้น.....

วันเดือนปี.....ผู้ประเมิน.....

1. บันทึกการสอน.....

.....

2. ปัญหาและอุปสรรค.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ.....

.....

เกณฑ์การให้คะแนนแบบองค์รวมหลังเรียน

แบบประเมินทักษะในการเล่นบทเพลง Drummer Kid

ชื่อ-นามสกุล ระดับชั้น.....

วันเดือนปี..... ผู้ประเมิน.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ○ ล้อมรอบระดับการปฏิบัติที่สอดคล้องกับพฤติกรรมการ

แสดงออกของนักเรียนในการเล่นบทเพลง Drummer Kid

ประเด็นการประเมิน : นักเรียนสามารถเล่นจังหวะและไดนามิกส์ (Dynamic) ให้เข้ากับ
บทเพลงที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้อง

ระดับ	การปฏิบัติ
ปรับปรุง (1)	นักเรียนไม่สามารถเล่นจังหวะและไดนามิกส์ (Dynamic) ให้ตรงกับบทเพลงที่กำหนดไว้ได้ (ผิดเกิน 10 จุด)
พอใช้ (2)	นักเรียนสามารถเล่นจังหวะและไดนามิกส์ (Dynamics) ให้เข้ากับบทเพลงที่กำหนดไว้ได้มีผิดพลาดบางจุดโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ทำได้ (ผิดเกิน 5 จุด)
ดี (3)	นักเรียนสามารถเล่นจังหวะและไดนามิกส์ (Dynamics) ให้เข้ากับบทเพลงที่กำหนดไว้ได้มีผิดพลาดบ้างเล็กน้อย (ผิดเกิน 2 จุด)
ดีมาก (4)	นักเรียนสามารถเล่นจังหวะและไดนามิกส์ (Dynamics) ให้เข้ากับบทเพลงที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง
แบบตอบรับในการเผยแพร่บทความวิจัย

ที่ อว ๐๖๔๕.๖/ ๔๑๗

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
เลขที่ ๑ ถนนอยู่ทองนอก
แขวงดุสิต เขตดุสิต
กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

๒๖ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง แจ้งการตีพิมพ์บทความวิจัยในวารสารศิลปปริทัศน์

เรียน นายปยุต นาวิกะชีวิน

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิจัย เรื่อง การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตคลองชุดขั้นพื้นฐาน
สาระการเรียนรู้ดนตรีรายวิชาดนตรีสากล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ถึงนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี
ที่ ๖ โรงเรียนสาธิตสาสน์วิเทศบางบอน (Constructing of Basic Reading Notes Exercise Package of Drum
Set Department of Music Western Music Subject for Primary 4 - 6 Students Sarasas Witaed Bangbon
School) เพื่อตีพิมพ์ลงในวารสารศิลปปริทัศน์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีที่ ๘
ฉบับที่ ๒ ปี พ.ศ.๒๕๖๓ (กรกฎาคม-ธันวาคม) นั้น

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ขอแจ้งให้ทราบว่าบทความ
วิจัยของท่าน ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้ว ซึ่งคณะกรรมการบรรณาธิการจัดทำวารสาร
ศิลปปริทัศน์ จะดำเนินการตีพิมพ์บทความวิจัยของท่านในวารสารศิลปปริทัศน์ ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๒ ปี พ.ศ.๒๕๖๓
(กรกฎาคม-ธันวาคม)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.ชุตินา มณีวิวัฒนา)

บรรณาธิการวารสารศิลปปริทัศน์

26 เม.ย. 63 เวลา 12:45:53 Non-PKI Server Sign
Signature Code : MwA4A-DIAQQ-BBADM-AMwA1

งานวิจัยและบริการวิชาการ

สำนักงานคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

โทรศัพท์ ๐ ๒๑๖๐ ๑๓๘๘-๙๔ ต่อ ๑๑๐

โทรสาร ๐ ๒๑๖๐ ๑๓๘๘ ต่อ ๑๑๑

ภาคผนวก จ

สำเนาประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษ

बनारसदाचार्य राजभाट विश्वविद्यालय
Banarsidacharya Rajabhat University

This is to certify that

MR. PHAYUT NAVIKASHEWIN

Achieved BSRU- TEST of English Proficiency (BSRU – TEP) level

B2

Given on 17th July 2017

Linda Gainma

(Asst. Prof. Dr. Linda Gainma)

President

No. CEFR.14320312/2560.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล	ปยุต นาวิกะชีวิน
วัน เดือน ปีเกิด	1 กรกฎาคม 2530
สถานที่เกิด	กาญจนบุรี
ที่อยู่	229 ซ.เพชรเกษม 53 ม.เกษมสุข ถ.เพชรเกษม หลักสอง เขตบางแค กรุงเทพมหานคร 10160
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2552	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขานิเทศศาสตร์(วิทยุ-โทรทัศน์) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
พ.ศ.2563	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคณิตวิเคราะห์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน	
พ.ศ.2555 – ปัจจุบัน	อาจารย์สอนกลองชุด สาขาศิลป์ดนตรี โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน